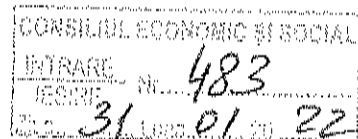

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și a altor acte normative

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

<p>1.Descrierea situației actuale</p>	<p>1.1 Problematika restructurării și celei de-a doua șanse la nivelul Uniunii Europene</p> <p>La nivel european, abordarea regimului pre-insolvenței și insolvenței a fost graduală. În 2011, Parlamentul European a adresat recomandări statelor membre în sensul armonizării unor aspecte specifice ale dreptului material al insolvenței. În același an, Consiliul Uniunii Europene a invitat statele membre ca până în 2013 să reducă la maximum trei ani perioada premergătoare descărcării de datorie și termenul pentru achitarea datoriilor în cazul întreprinzătorilor onești care au intrat în faliment.</p> <p>În 2012, Comisia Europeană a emis Comunicarea intitulată „O nouă abordare europeană privind eșecul în afaceri și insolvența”, în care a subliniat necesitatea unei strategii în pași în anumite domenii în care diferențele dintre drepturile interne ale insolvenței ar putea afecta funcționarea unei piețe unice eficiente. Prima măsură din cadrul acestei abordări a fost modificarea instrumentului de drept al UE privitor la procedurile de insolvență transfrontalieră, concretizată prin adoptarea Regulamentului (UE) 2015/848 privind procedurile de insolvență. Regulamentul urmărește, în principal, rezolvarea conflictelor legate de competență și de drept aplicabil în procedurile de insolvență transfrontaliere și asigură recunoașterea hotărârilor judecătorești în materie de insolvență în întreaga Uniune - aspecte de drept internațional privat -, fără însă a armoniza dreptul material al insolvenței din statele membre.</p> <p>În 2014, Comisia a adoptat <i>Recomandarea privind restructurarea și a doua șansă</i>, care încurajează statele membre să introducă proceduri eficiente de pre-insolvență prin care debitorii viabili să fie ajutați să se restructureze și astfel să evite insolvența, dar și dispoziții referitoare la a doua șansă pentru întreprinzători persoane fizice, care să le permită acestora să obțină descărcarea de datorie în maximum trei ani de la închiderea unei proceduri de insolvență.</p> <p>Pentru o acțiune mai eficientă de îndepărtare a obstacolelor din calea exercitării liberei circulații a capitalurilor și a libertății de stabilire, rezultate din diferențele dintre dispozițiile legale și procedurile naționale referitoare la restructurarea preventivă, la insolvență și la condițiile de descărcare de datorie, în 2019 este adoptată prima reglementare la nivel Uniunii Europene care abordează armonizarea legislațiilor naționale în aceste materii, și anume Directiva (UE) 2019/1023 privind</p>
--	--

cadrele de restructurare preventivă, remitere de datorie și decăderile, precum și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie - pe scurt, *Directiva privind restructurarea și insolvența sau Directiva*.

Conform studiului de impact ce însoțește Directiva, esența textului european se sprijină pe date concrete din economie: 43% dintre europeni nu ar demara o afacere de teama eșecului, 1/2 din societăți supraviețuiesc mai puțin de cinci ani, zilnic 600 de firme europene intră în faliment, anual 200.000 de firme ies din economie, 3 milioane de noi locuri de muncă ar putea fi create prin acordarea celei de-a doua șanse. Totodată conform unor studii doar 8% dintre antreprenorii care au eșuat încep un nou business. Soluțiile preventive sunt o tendință în creștere, abordarea tradițională constând în lichidarea unei întreprinderi aflate în dificultate fiind înlocuită cu o perspectivă nouă, având drept obiectiv însănătoșirea acesteia sau cel puțin salvarea acelor unități care sunt încă viabile din punct de vedere economic. Această abordare are, printre altele, beneficii pentru economie, asigură menținerea locurilor de muncă, eliminarea stigmatului insolvenței și dezvoltarea spiritului antreprenorial.

Din perspectivă legislativă, diferențele dintre statele membre în domeniul pre-insolvenței sunt semnificative: dacă unele dintre ele dispun de proceduri care permit întreprinderilor să își restructureze activitatea numai într-o etapă relativ târzie, în contextul procedurilor de insolvență, există și state membre în care restructurarea este posibilă într-o etapă timpurie, dar și altele în care procedurile existente fie nu sunt pe cât de eficiente ar trebui să fie, fie sunt foarte formale.

Restructurarea timpurie, conceptul propus de Directivă, poate prezenta avantaje evidente: generează un grad mai mare de recuperare a creanțelor, o mai rapidă recuperare a creanțelor, este de natură a reduce costurile recuperării creanțelor, permite rămânerea afacerii în funcțiune, preia, pentru creditorii bugetari, costul social al unor eventuale insolvențe prin menținerea locurilor de muncă, generarea și achitarea de taxe.

Directiva este așadar în acest moment o oportunitate pentru toate statele UE de a regândi și implementa noi mecanisme de restructurare a companiilor care se confruntă cu dificultăți financiare. Majoritatea întreprinderilor nu mai sunt pur naționale, dacă se iau în considerare toate elementele relevante, precum baza de clienți, lanțul de furnizori, domeniul de activitate, investitorii și baza de capital, iar pentru evitarea așa-numitului efect de domino al insolvențelor este necesar să se asigure debitorilor un cadru de restructurare pe baza unor principii comune în toate statele membre, care să protejeze în mod echilibrat drepturile tuturor părților la procedură. În contextul pandemiei COVID-19, elementul de interdependență în cadrul pieței interne este și mai evident, mai ales în considerarea dimensiunii sale digitale, ceea ce, o dată în plus, impune abordarea unitară a cadrelor de restructurare în statele membre.

Potrivit Directivei,

- întreprinderile viabile aflate în dificultate trebuie să aibă acces, într-un stadiu timpuriu, la mecanisme naționale eficiente de restructurare preventivă, inclusiv la instrumente de avertizare timpurie care să permită detectarea circumstanțelor care ar putea da naștere probabilității insolvenței și care să semnaleze debitorilor necesitatea de a acționa fără întârziere;
- întreprinzătorii onești aflați în stare de insolvență sau supraîndatorați trebuie să beneficieze de o a doua șansă, prin descărcarea de datorie după trecerea unei perioade de timp rezonabile;
- procedurile de restructurare preventivă, de insolvență și de descărcare de datorie trebuie să devină mai eficiente, în special prin reducerea duratei acestora, prin digitalizare, dar și prin specializarea celor chemați să aplice procedura.

Directiva a avut ca prim termen de transpunere data de 17 iulie 2021, dar statele membre au avut posibilitatea, prevăzută de directivă, de a prelungi acest termen, cu cel mult 1 an, posibilitate folosită și de România, prin notificarea Comisiei Europene în acest sens.

Pentru prevederile referitoare la utilizarea mijloacelor electronice de comunicare în procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, care presupun dezvoltări ale sistemului informatic, inclusiv pentru procedurile judiciare, a fost prevăzută o perioadă mai mare de transpunere: pentru declararea creanțelor, depunerea planurilor de restructurare sau de rambursare și comunicările către creditorii, până la 17 iulie 2024, iar pentru depunerea de contestații și formularea unor căi de atac, până la 17 iulie 2026.

1.2. Procedurile de prevenire a insolvenței în România

Procedurile de pre-insolvență și de insolvență sunt abordate în legislația românească în mod unitar, într-un act normativ codificator - Legea nr. 85/2014, care include, pe de o parte, atât instrumentele de prevenire a insolvenței, cât și, odată starea de insolvență instalată, procedurile de reorganizare judiciară și de faliment, iar, pe de altă parte, atât regimul general în materia insolvenței, cât și regimuri speciale pentru anumite categorii de persoane juridice, cum ar fi instituțiile de credit.

Instrumentele de prevenire a insolvenței actualmente reglementate sunt *mandatul ad-hoc* și *concordatul preventiv*.

Mandatul ad-hoc este o procedură confidențială, foarte apropiată de o negociere pe dreptul comun, cu o intervenție redusă a judecătorului-sindic. Scopul acestui mecanism de redresare timpurie rezidă în depășirea impasului financiar în care se regăsește debitorul prin realizarea de către un mandatar ad-hoc (numit de instanță, la cererea debitorului), de înțelegeri cu creditorii.

Concordatul preventiv este o procedură de prevenire a insolvenței mai complexă decât mandatul ad-hoc, cu o implicare mai pregnantă a judecătorului-sindic, ce presupune negocierea cu creditorii a condițiilor de restructurare a afacerii. Scopul

procedurii concordatului preventiv este acela de salvare a debitorului aflat în dificultate financiară, a afacerii acestuia și acoperirea pasivului.

1.3. Aspecte privind aplicarea procedurilor de prevenire a insolvenței în România

În contextul transpunerii Directivei privind restructurarea și insolvența a fost realizată o analiză aprofundată a eficienței și eficacității procedurilor de restructurare din România, atât a celor de pre-insolvență, cât și a celor de reorganizare judiciară, în cadrul căreia au fost avute în vedere: practica judiciară, o bogată cazuistică de restructurare, doctrină, chestionare, interviuri și consultări cu stakeholderi din mediul privat și cel instituțional (organizații ale oamenilor de afaceri, reprezentanți ai principalilor creditori, instanțe judecătorești, instituții publice, corpuri profesionale juridice).

Concluziile acestei analize au relevat că, în general, companiile din România amână cu 3-4 ani intrarea în insolvență de teama eșecului, a dificultății de a începe o nouă afacere, astfel încât, în mod evident, fenomenul este de natură a scădea rata de recuperare a creanțelor și de a crește costurile recuperării. Percepția asupra procedurilor de insolvență și procedurile însele au avut o evoluție pozitivă în ultimii ani, generate în special de modificarea legislației și de transpunerea principiilor UNCITRAL și ale Băncii Mondiale în materia insolvenței și a protecției creditorilor, dar și de intensificarea comunicării în ceea ce privește avantajele acestei proceduri. Astfel, până în 2008-2010, insolvența era considerată egală cu falimentul, fiind un număr redus de reorganizări judiciare - în 2008 aproximativ 1% din insolvențe. Comparativ cu 2008, în 2018 au fost înregistrate de 5 ori mai multe reorganizări în piață, adică circa 6% din totalul insolvențelor, cu mențiunea însă că aproximativ 80% dintre companiile care intră în insolvență sunt fără niciun bun în patrimoniu, deci fără un rol activ în economie, ceea ar indica un procent real de cca 24% de reorganizări raportat la totalul de insolvențe în care debitorul are active.

În ceea ce privește procedurile de prevenire a insolvenței, deși prezente în fondul activ al legislației de peste zece ani, s-a constatat că acestea sunt foarte puțin accesate: dacă mandatul ad-hoc este extrem de rar folosit în practică, încât numărul de proceduri derulate este practic irelevant, acestuia fiindu-i preferate negocierile fără implicarea instanței judecătorești pentru eșalonarea datoriilor și/sau recreditări pentru susținerea afacerii, în privința concordatului preventiv datele indică un interes relativ mai ridicat, dar totuși numărul foarte mic de concordate (între 2010 și 2019, puțin peste 80 de proceduri, cu o rată de succes de 8,75%) este un indiciu al existenței unor deficiențe de structură în reglementarea acestui instrument de restructurare.

Dintre principalele cauze identificate, apelarea cu întârziere la aceste proceduri și lipsa culturii negocierii sunt considerate cele mai comune, ele împiedicând aplicarea eficientă a instrumentelor de redresare. Necunoașterea procedurilor, a avantajelor acestora, dar și lipsa poveștilor de succes, care să crească încrederea în reușita procedurilor, contribuie, de asemenea, la nivelul scăzut de interes.

Deși sunt instrumente de negociere flexibile, debitorul putând avea înțelegeri diferite cu fiecare dintre creditori, totuși apare ca evident că legislația actuală nu creează un

cadru real de co-interesare a creditorilor importanți, care să aibă capacitatea de a susține o redresare a afacerii debitorului. Creditorii nu se simt suficient de protejați în aceste proceduri, ale căror avantaje nu le sunt suficient de clare.

Anul 2020, pe fondul situației epidemiologice la nivel mondial, a adus însă o schimbare importantă în percepția și reacțiile companiilor, constatându-se că societățile românești aleg tot mai mult să acceseze mecanisme de prevenție, precum concordatul preventiv sau facilități fiscale disponibile pentru restructurarea obligațiilor bugetare. Piața de restructurare din România face pași spre maturizare: în 2020, valoarea activelor imobilizate ale companiilor care au accesat concordatul preventiv a crescut la peste 1 mld. euro, de la 15 mil. euro în 2019, și reprezintă peste 71% din valoarea totală a activelor companiilor intrate în insolvență și restructurare anul trecut. Totodată, cifra de afaceri cumulată a companiilor cu impact în economie care au accesat concordatul preventiv atinge aproape două treimi din valoarea companiilor care au accesat insolvența și restructurarea.

Aceste date arată că mediul antreprenorial începe să se îndrepte mai degrabă spre metode de restructurare în afara insolvenței, care se aplică încă de la primele semne de dificultate. Astfel, prin decizia de a acționa la timp, aceste companii aleg să prevină intrarea în starea de insolvență și să se redreseze înainte ca problemele financiare să se agraveze, iar activitatea operațională a companiei să se blocheze.

Pentru susținerea acestei tendințe de accesare a măsurilor de restructurare sunt necesare intervenții legislative rapide pentru crearea unui cadru normativ care să adreseze în mod eficient dificultatea. În acest scop, standardele Directivei privind restructurarea și insolvența, dar și soluțiile de drept comparat care și-au dovedit deja eficiența este necesar să fie adaptate specificului pieței românești și integrate în sistemul de drept al insolvenței.

1.4. Principalele prevederi ale Directivei privind restructurarea și insolvența și corespondența acestora în legislația românească

Dispozițiile obligatorii ale Directivei privesc, în principal:

- asigurarea existenței unor proceduri care să permită întreprinzătorilor să se restructureze într-un stadiu timpuriu al dificultății financiare, pentru a preveni insolvența și a restabili rapid viabilitatea activității (Articolul 4 (1) din Directivă). Procedurile trebuie să fie astfel concepute încât să fie accesibile tuturor debitorilor aflați în dificultate financiară, inclusiv microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii, să se deruleze cu celeritate și cu costuri cât mai reduse.

Legea nr. 85/2014 prevede două tipuri de proceduri de restructurare preventivă, respectiv mandatul ad-hoc și concordatul preventiv care, însă, sunt rareori utilizate în practică. De asemenea, legea prevede și procedura reorganizării judiciare, care se poate desfășura după deschiderea procedurii de insolvență în scopul evitării lichidării.

avertizarea timpurie a debitorului, printre-unul sau mai multe instrumente de avertizare timpurie clare și transparente care să permită detectarea circumstanțelor care ar putea da naștere probabilității insolvenței și care pot semnaliza debitorilor necesitatea de a acționa fără întârziere (Articolul 3 (1) din Directivă).

accesarea procedurilor de restructurare preventivă la cererea debitorilor (Articolul 4 (7) din Directivă).

O soluție similară este prevăzută și de legea română, care permite doar debitorilor să ceară instanței numirea unui mandatar ad-hoc, respectiv sau să o investească cu o cerere de deschidere a procedurii de concordat preventiv.

asigurarea respectării principiului „*debtor in possession*” prin păstrarea de către debitor a dreptului său de administrare a afacerii pe tot parcursul procedurilor de prevenire a insolvenței, debitorii fiind, astfel, încurajați să ia măsurile corespunzătoare în faza timpurie a dificultății financiare (Articolul 5 (1) din Directivă).

Principiul se regăsește deja în legea română, care nu prevede posibilitatea retragerii dreptului de administrare a debitorului în cadrul procedurilor de prevenire a insolvenței și este considerat ca unul dintre aspectele pozitive ale acestor proceduri.

- suspendarea executărilor silite cu scopul de a sprijini negocierile privind un plan de restructurare, pentru ca debitorul să funcționeze în continuare sau cel puțin să conserve valoarea masei bunurilor sale în timpul negocierilor. Suspendarea are o durată inițială de 4 luni, asigurându-se, astfel, un just echilibru între drepturile debitorului și cele ale creditorilor. Suspendarea poate fi prelungită însă durata sa maximă nu poate depăși 12 luni (Articolul 6 (4), (6), (8) din Directivă).

Legea română prevede posibilitatea suspendării executărilor silite individuale doar în procedura concordatului preventiv, la cererea debitorului, după depunerea ofertei de concordat preventiv. Aceasta suspendare este temporară și produce efecte până la data la care concordatul este omologat de instanță.

- reglementarea conținutului minim al planului de restructurare (Articolul 8 (1)) și a dreptului debitorului de a prezenta un plan de restructurare, în vederea adoptării sale de creditorii afectați (Articolul 10 (1) din Directivă). Legea română prevede doar în cazul procedurii de concordat preventiv un conținut minimal al planului de restructurare. În cazul mandatului ad-hoc, debitorul negociază cu unul sau mai mulți creditori în afara oricărei proceduri și, dacă negocierile se încheie cu succes, poate încheia unul sau mai multe acorduri.

- constituirea de clase de creditori afectați pentru votarea planurilor de restructurare în scopul asigurării tratamentului echitabil al acestora, în funcție de natura creanțelor/intereselor lor (Articolul 9 (4) din Directivă).

Constituirea categoriilor de creanțe este obligatorie, potrivit legii române, doar în cadrul procedurilor de insolvență - reorganizare și faliment, lipsa unor clase de creditori, care, în general, să determine și tratamentul diferențiat al acestora în

funcție de clasă din care fac parte fiind considerată, de altfel, unul dintre elementele care fac dificilă adoptarea unui concordat.

- condiții de aprobare de către creditorii a planului de restructurare (Articolul 9 (6) din Directivă). Legea insolvenței nu prevede adoptarea unui plan de restructurare în procedura de concordat preventiv pe clase de creditorii. În cadrul acestei proceduri, concordatul este considerat aprobat dacă cel puțin 75% din valoarea totală a creanțelor acceptate și necontestate sunt în favoarea acestuia.
- condițiile de confirmare a planului de restructurare de către instanță, respectiv de impunere a planurilor care nu au fost aprobate în fiecare clasă, prin mecanismul „*cross-class cram-down*”. Legea română nu prevede constituirea claselor de creditorii în cadrul procedurilor de restructurare preventivă, prin urmare nici condiții referitoare la confirmarea planurilor de restructurare și posibilitatea impunerii acestora.
- protecția finanțărilor noi, acordate prin planul de restructurare, dar și a finanțărilor intermediare, acordate pentru sprijinirea funcționării întreprinderii în perioada de negociere a planului, precum și a celor care acordă aceste finanțări, în situația unei insolvențe ulterioare. Prevederile actuale ale legii române nu sunt suficient de predictibile (nerezultând cu claritate care sunt tipurile de tranzacții protejate) și au fost indicate de stakeholderii consultați ca fiind un impediment important în derularea unei proceduri de prevenire a insolvenței.
- protecția salariaților debitorilor astfel încât drepturile individuale și colective ale acestora, în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului intern în domeniul muncii, să nu fie afectate într-o procedură de restructurare preventivă (Articolul 13(1) din Directivă).

Legea română nu conține dispoziții speciale care să asigure protecția acestora în cadrul procedurilor de prevenire a insolvenței. În procedura de reorganizare judiciară, salariații beneficiază de protecție specială în sensul că sunt incluși într-o clasă specială de creditorii, ale căror creanțe au prioritate la momentul votului planului și distribuirii sumelor prevăzute în acesta.

- folosirea mijloacelor electronice de comunicare în procedurile de restructurare preventivă și de insolvență.

Legea nr. 85/2014 nu conține prevederi speciale referitoare la utilizarea mijloacelor electronice de comunicare.

- crearea cadrului necesar accesului întreprinzătorilor-persoane fizice la o procedură care să asigure descărcarea de obligații a acestora;

Potrivit legii române, la închiderea unei proceduri de faliment întreprinzătorul persoană fizică este descărcat de datoriile sale, neexistând un termen suplimentar pentru aplicarea acestui beneficiu, sub acest aspect norma în vigoare fiind compatibilă cu Directivă.

- implicarea în procedurile de restructurare preventivă a practicienilor specializați și stabilirea condițiilor de monitorizare, de către aceștia, a executării planurilor de restructurare.

Potrivit legii române, atât procedurile de prevenire a insolvenței, cât și cele de insolvență se derulează cu implicarea practicienilor în insolvență, autorizați potrivit legii. Aceștia sunt membri ai unei organizații profesionale - Uniunea

Națională a Practicienilor în Insolvență (UNPIR) și sunt ținuti de obligația de a participa la cursuri de perfecționare continuă. Legea cuprinde prevederi clare și exprese care reglementează procedura de numire și revocare a practicienilor în insolvență.

Dintre dispozițiile facultative ale Directivei, cele mai relevante din perspectiva concepției de până acum a procedurilor de pre-insolvență din legea română sunt:

- aplicarea procedurilor debitorilor aflați în dificultate în sens larg, nu doar în dificultate *financiară*;
- posibilitatea prelungirii suspendării executărilor silite în anumite condiții;
- categorii de creanțe specifice și constituirea sub-categoriilor de creditori;
- procentul de vot pentru aprobarea măsurilor de restructurare;
- soluții ce pot fi pronunțate de instanța de apel;
- stabilirea unei valori determinate pentru active/întreprindere înainte de confirmarea și opunerea planului de restructurare.

1.5. Avertizarea timpurie a debitorilor

Alături de componenta procedurală preventivă, care impune statelor membre să ofere un cadru de reglementare pentru restructurare într-un stadiu timpuriu al dificultății, Directiva prevede și obligații legate de avertizarea timpurie pentru prevenirea insolvenței în sensul asigurării accesului debitorilor la unul sau mai multe instrumente de avertizare timpurie, clare și transparente (articolul 3). Instrumentele de avertizare timpurie create trebuie să identifice circumstanțele ce ar putea da naștere probabilității insolvenței și să semnaleze debitorilor necesitatea de a acționa fără întârziere. Astfel, cu cât un debitor poate să detecteze dificultățile financiare și să ia măsurile corespunzătoare mai devreme, cu atât probabilitatea ca acesta să evite o insolvență iminentă este mai mare, iar în cazul unei întreprinderi a cărei viabilitate este compromisă definitiv, cu atât procedura de lichidare este mai bine organizată și mai eficientă.

Directiva lasă o marjă largă statelor membre în transpunerea prevederilor privind instrumentele de avertizare timpurie, atât din perspectiva configurării acestora (modalitatea de detectare a semnelor incipiente de criză, adresabilitate în funcție de debitor, accesibilitate prin mijloace electronice), cât și a organizării lor, ca inițiative de stat sau private. Totuși, încurajează autoritățile să dezvolte sisteme eficiente de avertizare, care să reprezinte un sprijin real acordat antreprenorilor, în special IMM-urilor.

Astfel, avertizarea timpurie se poate realiza, în concepția Directivei, prin: mecanisme de alertă atunci când debitorul nu a efectuat anumite tipuri de plăți (de exemplu, când nu a plătit impozitele sau contribuțiile la asigurările sociale), servicii de consiliere furnizate de către organizații publice sau private, măsuri de stimulare pentru terții care dețin informații relevante despre debitor (cum ar fi contabilii, autoritățile fiscale și autoritățile de asigurări sociale), să îi semnaleze evoluțiile negative. Din experiența sistemelor de avertizare deja utilizate în statele membre,

	<p>cele mai eficiente sunt cele care combină alerta și asistența antreprenorilor pentru evitarea insolvenței.</p> <p>Legislația românească nu prevede instrumente cu acest rol, dar există mecanisme de comunicare și notificare dezvoltate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, care au capacitatea de a adapta și integra o notificare de alertă, în sensul Directivei, cu rolul de a semnaliza debitorilor necesitatea de a face evaluările necesare pentru a identifica dacă trebuie să apeleze la soluții de redresare ca să prevină insolvența.</p>
<p>2.Schimbări preconizate</p>	<p>Obiectul de reglementare al proiectului de lege îl constituie transpunerea <i>Directivei privind restructurarea și insolvența prin integrarea sistematică în Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență a prevederilor obligatorii</i>, pe care Directiva le consacră în scopul armonizării legislațiilor europene, și corelarea cadrului normativ astfel amendat cu legislația civilă și fiscală. Totodată, pentru a urma îndeaproape spiritul reglementării europene, proiectul de lege preia, într-o măsură importantă, dispozițiile facultative identificate ca fiind compatibile cu sistemul nostru de drept, cu concepția legii insolvenței și adaptate actualului context economic.</p> <p>Directiva nu impune statelor membre o procedură de restructurare singulară, ci le permite acestora să integreze standardele sale, în mod coerent, într-una sau mai multe proceduri, măsuri sau dispoziții, astfel încât debitorii și titularii de creanțe afectate să beneficieze de drepturile și garanțiile prevăzute de instrumentul de drept al UE. În aceste proceduri, nivelul de implicare a instanței judecătorești și a practicienilor specializați poate fi diferit.</p> <p>În scopul transunerii Directivei, proiectul de lege modifică Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, după cum urmează:</p> <ul style="list-style-type: none"> - se înlocuiește procedura mandatului ad-hoc cu o procedură nouă, a <i>acordului de restructurare</i>; - se modifică substanțial procedura concordatului preventiv, pentru includerea standardelor prevăzute de Directivă, atât a celor care facilitează redresarea debitorului, dar și a celor urmăresc consolidarea protecției creditorilor în procedură; - se prevede accesul la aceste proceduri pentru debitorii aflați în dificultate în sens larg, nu doar în dificultate financiară (de exemplu, un debitor care a pierdut un contract important și care, în consecință, se așteaptă la dificultăți ce l-ar putea conduce spre insolvență dacă nu ar lua măsuri de restructurare într-un termen scurt); - dificultatea - care justifică și condiționează accesul la un instrument de prevenire a insolvenței - este definită ca stare a debitorului generată de orice împrejurare care determină o afectare temporară a activității ce dă naștere unei amenințări reale și grave la adresa capacității viitoare de a-și plăti datoriile scadente - debitorul în dificultate este însă capabil, la data accesării procedurii, să își achite datoriile, nefiind așadar în stare de insolvență (art.6 alin.(1)); - pentru a permite evaluarea de către creditorii a stării de dificultate a debitorului care le propune un acord de restructurare sau care accesează o procedură de

concordat preventiv, dar și pentru a facilita verificarea de către judecătorul sindic a condiției stării de dificultate, la momentul confirmării unui acord și, în cazul concordatului, la data deschiderii procedurii, în proiect se instituie obligația administratorului restructurării/administratorului concordatar de a redacta un raport care se anexează la acordul de restructurare, respectiv la cererea de deschidere a procedurii concordatului și care trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente: a) natura stării de dificultate, respectiv descrierea împrejurării care determină afectarea activității și efectele previzionate; b) factorii interni și externi care au determinat starea de dificultate a debitorului; c) principalii indicatori financiari care justifică existența unei amenințări la adresa capacității viitoare a debitorului de a-și plăti datoriile la scadență; d) motivul pentru care dificultatea nu poate fi considerată reversibilă în mod natural prin continuarea activității planificate a debitorului fără luarea unor măsuri adecvate de redresare (art.6 alin.(2));

- se prevede că debitorii au posibilitatea de a decide, motivat, ce categorii de creanțe rămân în afara restructurării - creanțe neafectate direct de plan - și ce categorii devin afectate de restructurare - cu verificarea motivelor de către judecătorul-sindic și cu respectarea garanțiilor prevăzute de lege (art. 5 pct.16², art. 15² lit. d), art.24 alin.(1) lit. d)); de asemenea, instanța de apel se pronunță asupra calificării ca neafectată a unei creanțe, în baza apelului introdus de creditorul titular al unei astfel de creanțe (art. 9 alin.(2) lit.c); pentru a asigura o protecție adecvată creditorilor titulari de creanțe în litigiu, până la soluționarea definitivă a litigiului, creanța va avea tratamentul prevăzut prin acordul confirmat, iar creanța suplimentară stabilită va fi considerată creanță neafectată, dacă creditorul nu acceptă tratamentul propus de debitor (art. 15⁹ alin.(2)); de asemenea, orice creanță neinclusă în lista creanțelor afectate este creanță neafectată (art. 5 pct.16², teza finală);
- se introduce și în procedurile de prevenire a insolvenței sistemul votului pe categorii de creanțe: a) creanțele care beneficiază de drepturi de preferință; b) creanțele salariale; c) creanțele creditorilor indispensabili, dacă este cazul; d) creanțele bugetare; e) celelalte creanțe; acordul/planul de restructurare se consideră votat dacă este votat de cel puțin 50%+1 din creditorii în fiecare categorie de creanțe existente (art. 15⁴ alin.(5), art. 27 alin.(7));
- se prevede că acordul/planul de restructurare se confirmă/omologhează de către judecătorul sindic, în procedură necontencioasă, în cameră de consiliu, în termen de maxim 10 zile de la data înregistrării cererii (art. 15⁶ alin. (1), art.28 alin.(5));
- confirmarea/omologarea poate însemna, în condițiile prevăzute de lege, și aplicarea mecanismului de impunere a planului în pofida disidenței creditorilor din mai multe clase - mecanismul *cross-class cram-down* -, care presupune aprobarea planului de majoritatea categoriilor de creanțe, cu condiția ca cel puțin una dintre aceste categorii să fie o categorie care beneficiază de cauze de preferință sau să aibă rang prioritar față de categoria „celelalte creanțe”, sau, în caz contrar, de cel puțin o categorie de creanțe cu drept de vot, alta decât o categorie care, în urma unei evaluări a patrimoniului debitorului, nu ar primi nicio plată în caz de faliment (art. 15⁷ alin.(1) lit. B., art. 28 alin.(2) lit. B.);

- pentru a asigura transparența procedurii în raport cu orice parte care ar putea prezenta un interes, hotărârea de confirmare a planului se comunică atât creditorilor ale căror creanțe sunt afectate de plan, cât și titularilor de creanțe neafectate (art. 15⁶ alin. (4), art. 28 alin.(5) teza finală);
- oricare dintre creditorii - atât titularii de creanțe afectate, cât și cei care dețin creanțe neafectate - poate ataca, cu apel, hotărârea de confirmare/omologare, pentru orice motive, inclusiv pentru includerea în lista creanțelor a unei creanțe inexistente sau fictive, într-un quantum diferit față de întinderea sa sau într-o altă categorie decât cea corespunzătoare situației sale juridice (art. 9);
- pentru salvarea șansei de redresare a afacerii debitorului, proiectul transpune soluția Directivei de a se menține în apel planul confirmat, dacă drepturile celorlalți creditorii din acordul/planul de restructurare nu sunt afectate (art. 9 alin. (2) pct.3);
- pentru a asigura celeritatea procedurii, se prevede obligația apelantului de comunica apelul tuturor părților cu interese contrare, sub sancțiunea amenzii judiciare, al cărei quantum este dublat în raport de cel prevăzut de art. 187 din Codul de procedură civilă (art. 15¹⁰ alin. (5));
- ulterior confirmării acordului prin hotărâre definitivă și până la închiderea procedurii, în cazul descoperirii existenței unui fals, dol sau unei erori esențiale ori a unor titluri hotărâtoare și până atunci necunoscute care au determinat înscrierea în listă a unei creanțe, oricare dintre creditorii poate contesta la judecătorul-sindic înscrierea în lista creanțelor a unei creanțe inexistente sau fictive, într-un quantum diferit față de întinderea sa ori într-o altă categorie decât cea corespunzătoare situației sale juridice; în soluționarea contestației, judecătorul sindic poate infirma acordul sau menținerea acestuia cu modificarea listei creanțelor conform situației juridice astfel stabilite și, dacă este cazul, modificarea acordului, cu consimțământul debitorului, în cazul în care creanța contestată nu a fost determinantă pentru rezultatul votului. Modificarea acordului se va efectua de către debitor în termenul stabilit de judecătorul-sindic, se va depune la dosarul cauzei și se va comunica creditorilor (art. 15¹⁰, art.29¹);
- se consolidează protecția finanțărilor noi și intermediare, atât din perspectiva priorității la plată, dar și față de eventuale acțiuni în anulare într-o procedură de insolvență ulterioară (art. 5 pct.28¹-28², art.9¹);
- se introduc dispoziții referitoare la comunicarea prin mijloace electronice, ținerea ședințelor colective ale creditorilor on-line sau a organizării on-line a licitațiilor privind valorificarea activelor debitorilor (art. 15³ alin.(1), art.22, art. 48 alin.(3), art. 51 alin.(3), art. 104 alin. (1), art. 110 alin.(4), art.153 alin.(3), art. 154 alin.(4));
- proiectul preia standardele Directivei în ceea ce privește protecția salariaților și a creanțelor acestora: acordul de restructurare și planul de restructurare trebuie să conțină o analiză a situației salariaților, să detalieze modalitățile de informare și consultare a reprezentanților salariaților, derulate potrivit legii și a contractelor colective de muncă, și modalitățile în care acordul de restructurare va afecta forța de muncă a debitorului (proceduri de concedieri individuale, proceduri de concedieri colective), eventualele cazuri de suspendare a contractelor de muncă

din inițiativa angajatorului, de reducere a programului de lucru corespunzător reducerii temporare a activității; de asemenea, suma prevăzută în plan pentru plata creanțelor salariale trebuie să fie cel puțin egală celei pe care ar obține-o în cazul executării silită, dar nu mai puțin decât ar primi în scenariul următoarei alternative optime; totodată, creanțele salariale constituie o clasă distinctă la vot; (art.15² alin. (1) lit. c), h) și alin.(4), 15⁴ alin.(3); art. 24 alin.(1) lit.c), h) și alin.(2), art. 27 alin.(4)); de asemenea, spre deosebire de toate celelalte creanțe, executarea silită a creanțelor salariale nu este suspendată de drept în procedura concordatului preventiv (singura dintre cele două proceduri de prevenire a insolvenței în care poate fi suspendată executarea silită). Aceasta poate fi suspendată de judecătorul-sindic la cererea debitorului, dacă debitorul face dovada capacității plății sumelor pentru care se dispune suspendarea chiar și în mod eșalonat, cel puțin în cuantumul în care ar fi acoperite în procedura de executare silită (art.25 alin.(3));

- în privința creanței bugetare, proiectul prevede că acordul de restructurare/planul de restructurare vor fi opozabile creditorilor bugetari, cu condiția respectării prevederilor legale cu privire la ajutorul de stat din legislația internă și europeană, potrivit prevederilor art. 5 pct. 71; se facilitează, totodată, utilizarea testului creditorului privat, care, potrivit proiectului, poate fi efectuat și la solicitarea părții care propune un acord/plan de restructurare sau un plan de reorganizare, pe cheltuiala acesteia, de un expert independent, inclusiv de practicianul în insolvență din cadrul procedurii, și va fi comunicat creditorului bugetar odată cu acordul de restructurare/planul de restructurare sau odată cu planul de reorganizare; de asemenea, pentru corelare cu alte acte normative prin care creditorul bugetar poate acorda înlesniri la plată, în proiect se prevede că acele creanțe bugetare pentru care este în derulare o înlesnire la plată în conformitate cu legislația fiscală vor fi achitate în conformitate cu documentele din care aceasta rezultă, fiind considerate creanțe neafectate.

Procedura acordului de restructurare presupune, suplimentar față de elementele generale de noutate indicate mai sus: o etapă *out-of-court* de negociere a unui acord de restructurare propus de debitor cu asistența unui administrator al restructurării - practician în insolvență -, cu creditorii ale căror creanțe vor fi afectate de acord; intervenția judecătorului sindic, pentru confirmare, după ce debitorul a obținut votul creditorilor săi conform textului de lege propus; derularea activității debitorului conform prevederilor acordului, ulterior confirmării, pe durata prevăzută în acord - nu se prevede o perioadă de restructurare, aceasta urmând a fi propusă prin acord și negociată cu creditorii, însă, pe durata sa, dar nu mai mult de 3 ani, activitatea debitorului va fi supravegheată de administratorul restructurării, practician în insolvență.

În creionarea noii proceduri, propuse în transpunerea Directivei, s-a avut în vedere găsirea unui răspuns nevoii exprimate în consultările cu mediul de afaceri de a avea un mecanism de negociere cu un grad sporit de confidențialitate și cât mai suplă (80% dintre reprezentanții mediului de afaceri consultați au fost în favoarea unei noi proceduri de restructurare, confidențială și extrajudiciară, care să încurajeze

abordarea timpurie a stării de dificultate). Această procedură - a acordului de restructurare preventivă - a fost astfel concepută încât să permită debitorului ca, împreună cu practicianul în insolvență, să întocmească și să negocieze un acord de restructurare, iar când toate condițiile pentru confirmarea sau impunerea unui astfel de acord sunt îndeplinite să solicite confirmarea acestuia de către instanță.

Flexibilitatea acestui instrument de restructurare și adaptabilitatea sa în funcție de dimensiunea debitorului și a masei sale credale se reflectă atât în etapa negocierii (debitorul având libertatea de a negocia cu toți creditorii afectați sau bilateral, de a reveni asupra planului propus până la obținerea majorității cerute pentru aprobare), dar și în etapa executării sale, proiectul de lege lăsând la latitudinea părților să stabilească durata executării planului.

De asemenea, în cazul în care debitorul coagulează unanimitatea voturilor creditorilor afectați, întreprinderile mici și mijlocii (cifra de afaceri sau venit brut sub 500.000. euro) beneficiază de o soluție integral extrajudiciară, planul, astfel aprobat de creditor, fiind suficient să fie avizat de un practician în insolvență pentru ca acesta să producă toate efectele specifice unui acord de restructurare.

Argumentele în favoarea reglementării unei proceduri simplificate de restructurare (în pre-insolvență), în cea mai mare parte extrajudiciară, sunt multiple:

- aceasta este un instrument mai ușor de utilizat pentru micile afaceri, or, astfel cum rezultă din considerentele Directivei, standardele acesteia au în vedere în special necesitatea ca microîntreprinderile și IMM-urile, care reprezintă 99% din totalul întreprinderilor din Uniune, să beneficieze de soluții de redresare flexibile și la costuri reduse;
- procedura, fiind confidențială, protejează compania/debitorul de stigmatul eșecului;
- procedura, fiind parțial extrajudiciară, nu aglomerează instanțele;
- presupune o mai mare libertate de negociere a debitorului cu creditorii.

În *procedura concordatului preventiv*, alături de elementele generale de noutate indicate mai sus, se propun modificări în ceea ce privește suspendarea executărilor silite - se suspendă executările silite de drept de la data deschiderii procedurii, pentru susținerea negocierilor (4 luni, cu posibilitatea de prelungire, în condiții specifice, până la 12 luni); se modifică procentul de vot necesar pentru aprobarea planului de restructurare, de la 75% din valoarea masei credale la 50%+1 în fiecare categorie de creanțe afectate sau, chiar la un procent mai redus, dar nu mai puțin de 30% din valoarea totală a creanțelor afectate, în cazul aplicării mecanismului *cross-class cram-down*, prevăzut de Directivă;

Urmare evaluării aplicării legii, cea mai importantă cauză a nefuncționării procedurilor de pre-insolvență, indicată într-o majoritate covârșitoare atât de creditorii, cât și de debitorii, este *lipsa unei protecții reale a creditorilor împotriva executărilor silite*. Astfel, în actualul cadru legislativ, în procedura concordatului preventiv se prevede o suspendare a executărilor silite abia ulterior omologării și nu este foarte clar dacă doar pentru creditorii care au acceptat concordatul sau pentru

toți creditorii (două articole contradictorii art. 29 alin. (1) și art. 30 alin. (1) din Lege). Mai mult, alți creditori pot să înceapă sau să continue procedurile de executare silită, iar acest fapt le conferă o poziție privilegiată față de creditorii care au semnat cu debitorul acorduri de restructurare.

Proiectul de lege, pornind de la standardele Directivei (stabilirea posibilității suspendării executărilor silite pentru susținerea negocierilor) prevede, așa cum arătam, suspendarea executării silite de drept de la deschiderea procedurii, pentru 4 luni, iar, ulterior, posibilitatea prelungirii sau obținerii de noi suspendări, fără ca în total, cu prelungiri și reînnoiri să se depășească dura de 12 luni. Această posibilitate de prelungire a suspendării executării silite este compensată cu garanții adecvate pentru creditori, care pot cere, în anumite condiții ridicarea suspendării. Este așadar creat cadrul de reglementare a suspendării executărilor silite care să ofere confortul creditorilor că debitorul nu va fi executat și că, astfel, nu vor dispărea bunurile - gaj general al acestora.

De asemenea, consultările efectuate au permis identificarea și a altor deficiențe ale procedurii concordatului preventiv, care, parțial, au putut fi remediate prin preluarea soluțiilor directivei (negocierea planului doar cu titularii de creanțe afectate, împărțirea creanțelor pe clase pentru vot, reducerea procentului de vot, consolidarea protecției finanțării intermediare și a celei noi). Pornind de la concepția Directivei potrivit căreia concordatul poate viza doar o parte dintre creditori, cei ale căror creanțe sunt afectate direct prin planul de restructurare, proiectul prevede eliminarea adunării creditorilor, participant colectiv la procedură, creditorii păstrând însă posibilitatea de a solicita convocarea unor ședințe colective, astfel cum și debitorul sau, după caz, administratorul concordatar poate decide că pentru, facilitarea negocierilor și votării planului de restructurare, este necesar să organizeze astfel de ședințe colective, care să includă totalitatea creditorilor titulari de creanțe afectate sau o parte dintre aceștia.

Au existat, de asemenea critici, cu privire la dispoziții sau, dimpotrivă, lacune ale normei care afectează eficiența procedurii, aspecte care, de asemenea, se propune a fi remediate prin proiectul de lege: lipsa datei de referință la care se întocmește lista creditorilor, lipsa datei de la care curge termenul pentru exprimarea votului asupra ofertei de concordat, nedefinirea unor termeni esențiali în procedură (ex: creanțe în litigiu), nereglementarea regimului creanțelor curente, caracterul imprecis al atribuției de supraveghere a administratorului concordatar, limitele implicării administratorului concordatar, necorelarea prevederilor debitorului nu sunt stabilite, nereglementarea statutului părții creanței reduse prin concordat, în cazul în care procedura eșuează, durata prea scurtă a perioadei de executare a concordatului (24 de luni).

Consultările de evaluare a aplicării legii au indicat și faptul că, pentru eficientizarea procedurii și pentru încurajarea debitorilor și creditorilor să apeleze la o procedură de concordat, pot fi preluate instrumente importante din reorganizare judiciară, care este de așteptat să își dovedească utilitatea și în pre-insolvență, de exemplu

reglementarea principiului tratamentului corect și echitabil (principiul *best interest of creditors*, prevăzut de Directivă).

Pentru a facilita derularea unei proceduri de restructurare preventivă, Directiva prevede și posibilitatea statelor membre de a deroga de la directivele în materia societăților, în măsura și pe durata în care acest lucru este necesar pentru instituirea cadrului de restructurare preventivă, fără ca prin aceste derogări să se aducă atingere principiului egalității de tratament al acționarilor. În acest sens, proiectul de lege propune o derogare minimală de la regulile de drept societar, pentru a facilita adoptarea rapidă de către organele societare a măsurilor de restructurare a afacerii propuse în acordul de restructurare/planul de restructurare (art. 9°).

De asemenea, pentru corelarea terminologică, dar și pentru a asigura transpunerea art. 27 alin.(4) din Directivă, proiectul propune și modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată, cu modificările și completările (art. II din proiect).

Pentru *procedura reorganizării judiciare*, proiectul de lege propune soluții de corelare cu noile prevederi în materia pre-insolvenței și de asigurare a standardelor directivei în ceea ce privește remiterea de datorie, dar și de eficientizare și creștere a celerității, astfel cum impune Directiva, a acestui mecanism de redresare. Se prevăd, astfel:

- se prevede posibilitatea reorganizării judiciare, cu efectul remiterii de datorie, pentru profesioniștii-persoanele fizice, după executarea unui plan de reorganizare cu o durată maximă de trei ani (art. 38 alin. (2)).
- noi premise pentru respectarea duratei perioadei de observație: înainte de expirarea termenului de 12 luni, creditorii, debitorul sau administratorul judiciar va solicita judecătorului-sindic fie aplicarea art. 111 alin.(6) - înscrierea provizorie a creanțelor contestate și care nu au putut fi soluționate, întrucât era nevoie să fie administrate probe -, fie prelungirea perioadei de observație pentru motive temeinice; în cazul în care cererea nu este introdusă de administratorul judiciar, creditorii sau debitorul vor putea formula o astfel de cerere.
- modificarea duratei maxime a perioadei de executare a planului de reorganizare de la 3 ani la 4 ani pentru debitorii persoane juridice, consultările cu mediul de afaceri indicând că actuala durată s-a dovedit insuficientă în cazul acestora;
- condițiile în care creditorii pot contesta hotărârea adunării creditorilor de votare a unui plan de reorganizare și în care pot formula obiecțiuni cu privire la legalitatea planului, pentru a evita abuzurile de drepturi procesuale întâlnite deseori în practică (art.132 alin.(4));
- prioritizarea la plată a finanțărilor noi și intermediare acordate în procedurile de prevenire a insolvenței - în cazul deschiderii, în situația nedorită a eșuării acestora, a unei proceduri de insolvență - prin plata acestora imediat după finanțările acordate în procedura insolvenței (mai dificil de accesat întrucât debitorul se află într-o dificultate mult mai mare) - art. 161 pct. 2 și 2¹;
- premise pentru organizarea prin mijloace electronice a adunărilor creditorilor și pentru comunicarea electronică cu creditorii (ex: art. 48 alin.(6), art. 51 alin.(3),

art. 100 alin. 1 lit.f), art. 104 alin.(1), art.110 alin.(4), art. 153 alin.(3), art. 154 alin.(4)).

Pentru avertizarea timpurie în conformitate cu prevederile Directivei, se propune crearea unui instrument de alertă automată și electronică de către creditorul bugetar, precum și asigurarea accesului profesioniștilor la informații în domeniul avertizării timpurii, inclusiv la soluții de redresare, prin implementarea etapizată a unor instrumente de informare și asistență gratuită.

Astfel, legea prevede transmiterea unei notificări de alertă în cazul neexecutării unor obligații bugetare/fiscale, având ca scop informarea profesionistului cu privire la obligațiile restante, determinarea unei analize a cauzelor pentru neefectuarea plății și orientarea acestuia către opțiunile pe care le are la dispoziție pentru a-și normaliza situația, inclusiv în cadrul sistemului de avertizare timpurie. Notificarea de alertă se va transmite automat profesioniștilor vizați de procedurile de prevenire a insolvenței și de cele generale de insolvență, prin intermediul Spațiului Privat Virtual.

Pentru a sprijini profesioniștii alertați să ia din timp măsuri, Ministerul Antreprenoriatului și Turismului va pune la dispoziția acestora, pe pagina sa de internet, o secțiune dedicată informării și îndrumării în domeniul avertizării timpurii, în care pot fi accesate informații extinse cu ajutorul cărora să poată identifica principalele semne care indică apariția sau iminența unei crize și, de asemenea, să fie orientați spre realizarea unei evaluări generale a situației lor financiare în vederea diagnosticării stării de dificultate sau a insolvenței. Secțiunea dedicată va conține informații despre oportunitățile legale și regulile care trebuie respectate în funcție de nivelul de gravitate al crizei și va încuraja antreprenorii să apeleze la soluții de asistență gratuită, atunci când acestea vor deveni disponibile.

Legea introduce posibilitatea medierii în privința obligațiilor evidențiate în notificarea de alertă, persoanele fizice sau juridice alertate având posibilitatea, încă din această etapă timpurie, să clarifice întinderea obligațiilor fiscale restante și să identifice soluțiile optime pentru stingerea creanței fiscale.

Potrivit legii, notificarea de alertă și furnizarea de informații online vor fi organizate în interiorul termenului de transpunere, urmând să fie disponibile imediat.

Pentru a crește eficiența instrumentului de alertă care se declanșează automat și a componentei de îndrumare și informare, se prevede înființarea unei linii telefonice care va permite îndrumarea și în funcție de particularitățile situației profesionistului, operaționalizarea acesteia urmând să se finalizeze într-o perioadă de 1 an. Asistența acordată se va concentra asupra gestionării unei crize, ajutând antreprenorul să obțină o imagine de ansamblu a afacerii, a situației economice și problemelor acesteia, precum și remedii standardizate pentru ipoteze predeterminate de dificultate care să fie puse în aplicare de antreprenor fără asistență specializată. După caz, se vor oferi informații privind procedurile de restructurare și de insolvență sau cu privire la alte soluții disponibile de restructurare a unor datorii sau a afacerii.

Proiectul de lege prevede posibilitatea dezvoltării în timp a unei componente de asistență specializată prin implicarea unor consultanți cu experiență în managementul

	<p>de criză și/sau a unor mentori, care să acorde <i>pro bono</i> servicii de diagnoza inițială și/sau de consiliere în afaceri, după modelul altor state membre precum Danemarca, Germania, Belgia, Italia, Grecia, Polonia. În plus, este lăsată deschisă posibilitatea ca și alte instrumente care urmăresc avertizarea timpurie în sensul acestui proiect de lege să fie dezvoltate în viitor de stat cât și prin inițiative private.</p> <p>Pentru evaluarea eficienței mecanismelor de pre-insolvență și insolvență, Directiva impune statelor membre obligația culegerii, centralizării și comunicării către Comisia Europeană a anumitor date statistice: a) numărul de cereri de confirmare a unui acord de restructurare sau de deschidere a unei proceduri de concordat preventiv ori de insolvență și numărul de acorduri confirmate sau de proceduri de concordat preventiv ori de insolvență deschise; b) durata medie a procedurilor, de la data depunerii cererii, respectiv de la deschiderea acestora până la închiderea lor; c) numărul de cereri de confirmare a unui acord de restructurare, de deschidere a unei proceduri de concordat ori de insolvență respinse ca inadmisibile, ca nefondate sau retrase înainte de confirmare, respectiv înainte de a fi deschise; d) numărul de debitori care au făcut obiectul unor proceduri de restructurare preventivă sau de insolvență și care, în perioada de trei ani premergătoare depunerii cererii sau deschiderii unor astfel de proceduri, au avut un acord de restructurare sau un plan de restructurare confirmat în cadrul unei proceduri anterioare de restructurare preventivă. Statisticile trebuie realizate pe fiecare an calendaristic și se comunică Comisiei Europene pe baza formularului standard stabilit de Comisia Europeană prin actele de punere în aplicare a Directivei (UE) 2019/1023.</p> <p>Prin urmare, prin proiect, se prevede completarea Legii nr.85/2014, în sensul instituirii obligației de colectare și sistematizare a acestor informații, precum și de comunicare către instituția europeană (art.339¹).</p>
<p>3. Alte informații</p>	<p>Pentru transpunerea Directivei, autoritățile române beneficiază de asistență tehnică, acordată de Comisia Europeană, prin proiectul „<i>Instrumente de avertizare timpurie și cadre de restructurare preventivă în România</i>”, derulat în cadrul Programului de Sprijin pentru Reforme Structurale.</p>
<p>Secțiunea a 3-a</p> <p>Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ</p>	
<p>1. Impactul macroeconomic</p>	
<p>1¹. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat</p>	<p>Nu este cazul, măsurile propuse, inclusiv în ceea ce privește implicarea creditorului bugetar în procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență (reorganizare judiciară) respectând regulile în domeniul concurenței.</p>
<p>2. Impactul asupra mediului de afaceri</p>	<p>Se preconizează că proiectul va avea un impact pozitiv substanțial asupra mediului de afaceri</p> <p>Procedurile prevăzute în proiectul de lege de transpunere a Directivei (UE)2019/1023 dar și implementarea soluțiilor de avertizare timpurie se</p>

	<p>așteaptă să le asigure debitorilor soluții de a se restructura într-un mod eficace într-un stadiu timpuriu în vederea evitării insolvenței, pentru a limita astfel lichidarea inutilă a afacerilor viabile sau, după caz, închiderea unor companii mai rapid, mai din timp, cu costuri mai reduse, pentru companiile nefuncționale. Se preconizează ca noul cadru legal să contribuie la preîntâmpinarea pierderii de locuri de muncă, de know-how și de aptitudini, și să asigure maximizarea valorii pentru creditori, în raport cu ce ar primi într-o procedură de insolvență.</p> <p>Restructurarea ar trebui să le permită debitorilor aflați în dificultate să își continue activitatea, integral sau parțial, prin schimbarea componenței, a condițiilor sau a structurii activelor și pasivelor acestora ori a oricărei părți a structurii capitalului acestora, inclusiv prin vânzarea de active sau a unor părți din întreprindere sau, în cazul în care este astfel prevăzut în dreptul intern, a întreprinderii în ansamblu, precum și prin efectuarea de modificări operaționale.</p> <p>De asemenea, accesul debitorilor la proceduri de restructurare într-un stadiu timpuriu al stării de dificultate poate preveni acumularea de credite neperformante. Existența unor instrumente funcționale de restructurare preventivă ar putea asigura luarea de măsuri înainte ca întreprinderile să ajungă în situația de a nu mai putea să își achite creditele și s-ar limita astfel impactul negativ asupra sectorului financiar.</p>
3. Impactul social	<p>Transpunerea Directivei privind restructurarea și insolvența se așteaptă să contribuie la preîntâmpinarea pierderii de locuri de muncă, de know-how și de aptitudini, să evite aplicarea stigmatului insolvenței și să încurajeze inițiativa antreprenorială.</p> <p>Urmând spiritul Directivei, proiectul de lege conține măsuri importante de protecție a salariaților: acces al angajaților și reprezentanților acestora la informații relevante și actualizate cu privire la instrumentele de restructurare preventivă disponibile, acces la informații privind derularea procedurii de prevenire a insolvenței (informații privind planul propus), protecție adecvată a creanței salariale (obligativitatea confirmării de către judecătorul sindic a planurilor de restructurare care prevăd reduceri de personal, accesarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale).</p>
4. Impactul asupra mediului	Nu este cazul.
5. Alte informații	Nu este cazul.
<p>Secțiunea a 4-a</p> <p>Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)</p>	

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		3	4	5	6	
1	2					7
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit;						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale,						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat						
(i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugetele locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						

6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificării veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	
7. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 5-a	
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare	
1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	Prin proiectul de lege se aduc modificări: 1. Legii nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, nr.466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare; 2.Ordonanța de urgență a Guvernului nr.86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 13 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare; 3. Legea societăților nr.31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare
1 ¹ . Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice	Proiectul de lege transpune Directiva (UE) 2019/1023 privind cadrele de restructurare preventivă, remitere de datorie și decăderile, precum și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie (<i>Directiva privind restructurarea și insolvența sau Directiva</i>).
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Proiectul de lege preia prevederile obligatorii ale Directivei și, într-o măsură importantă, dispozițiile facultative (cele care sunt adaptate sistemului de drept și realității economice românești).
3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	.
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	-
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	
6. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 6-a	
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	

1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de proiectul actului normativ	
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr.521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Nu este cazul.
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Nu este cazul.
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi.	Proiectul necesită avizul Consiliului Economic și Social și al Consiliului Legislativ.
6. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 7-a	
Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Textul a fost supus dezbaterii publice prin afișare pe site-ul Ministerului Justiției.

2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul.
3. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente.	
2. Alte informații	Nu este cazul.

Față de cele prezentate, a fost elaborat prezentul *proiect de lege*, pe care îl supunem Guvernului spre aprobare.

Marian-Cătălin PREDOIU

Ministrul Justiției

Avizăm favorabil:

Adrian CÂCIU
Ministrul Finanțelor

Constantin-DANIEL CADARIU
Ministrul Antreprenoriatului și Turismului

Marius-Constantin BUDĂI
Ministrul Muncii și Solidarității Sociale

Bogdan Lucian AURESCU
Ministrul Afacerilor Externe

EXPUNERE DE MOTIVE

<p>Secțiunea 1</p> <p>Titlul proiectului de act normativ</p> <p>Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și a altor acte normative</p>	
<p>Secțiunea a 2-a</p> <p>Motivul emiterii actului normativ</p>	
<p>1.Descrierea situației actuale</p>	<p>1.1 Problematika restructurării și celei de-a doua șanse la nivelul Uniunii Europene</p> <p>La nivel european, abordarea regimului pre-insolvenței și insolvenței a fost graduală. În 2011, Parlamentul European a adresat recomandări statelor membre în sensul armonizării unor aspecte specifice ale dreptului material al insolvenței. În același an, Consiliul Uniunii Europene a invitat statele membre ca până în 2013 să reducă la maximum trei ani perioada premergătoare descărcării de datorie și termenul pentru achitarea datoriilor în cazul întreprinzătorilor onești care au intrat în faliment.</p> <p>În 2012, Comisia Europeană a emis Comunicarea intitulată „O nouă abordare europeană privind eșecul în afaceri și insolvența”, în care a subliniat necesitatea unei strategii în pași în anumite domenii în care diferențele dintre drepturile interne ale insolvenței ar putea afecta funcționarea unei piețe unice eficiente. Prima măsură din cadrul acestei abordări a fost modificarea instrumentului de drept al UE privitor la procedurile de insolvență transfrontalieră, concretizată prin adoptarea Regulamentului (UE) 2015/848 privind procedurile de insolvență. Regulamentul urmărește, în principal, rezolvarea conflictelor legate de competență și de drept aplicabil în procedurile de insolvență transfrontaliere și asigură recunoașterea hotărârilor judecătorești în materie de insolvență în întreaga Uniune - aspecte de drept internațional privat -, fără însă a armoniza dreptul material al insolvenței din statele membre.</p> <p>În 2014, Comisia a adoptat <i>Recomandarea privind restructurarea și a doua șansă</i>, care încurajează statele membre să introducă proceduri eficiente de pre-insolvență prin care debitorii viabili să fie ajutați să se restructureze și astfel să evite insolvența, dar și dispoziții referitoare la a doua șansă pentru întreprinzători persoane fizice, care să le permită acestora să obțină descărcarea de datorie în maximum trei ani de la închiderea unei proceduri de insolvență.</p> <p>Pentru o acțiune mai eficientă de îndepărtare a obstacolelor din calea exercitării liberei circulații a capitalurilor și a libertății de stabilire, rezultate din diferențele dintre dispozițiile legale și procedurile naționale referitoare la restructurarea preventivă, la insolvență și la condițiile de descărcare de datorie, în 2019 este adoptată prima reglementare la nivel Uniunii Europene care abordează armonizarea legislațiilor naționale în aceste materii, și anume Directiva (UE) 2019/1023 privind</p>

cadrele de restructurare preventivă, remitere de datorie și decăderile, precum și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie - pe scurt, *Directiva privind restructurarea și insolvența sau Directiva*.

Conform studiului de impact ce însoțește Directiva, esența textului european se sprijină pe date concrete din economie: 43% dintre europeni nu ar demara o afacere de teama eșecului, 1/2 din societăți supraviețuiesc mai puțin de cinci ani, zilnic 600 de firme europene intră în faliment, anual 200.000 de firme ies din economie, 3 milioane de noi locuri de muncă ar putea fi create prin acordarea celei de-a doua șanse. Totodată conform unor studii doar 8% dintre antreprenorii care au eșuat încep un nou business. Soluțiile preventive sunt o tendință în creștere, abordarea tradițională constând în lichidarea unei întreprinderi aflate în dificultate fiind înlocuită cu o perspectivă nouă, având drept obiectiv însănătoșirea acestora sau cel puțin salvarea acelor unități care sunt încă viabile din punct de vedere economic. Această abordare are, printre altele, beneficii pentru economie, asigură menținerea locurilor de muncă, eliminarea stigmatului insolvenței și dezvoltarea spiritului antreprenorial.

Din perspectivă legislativă, diferențele dintre statele membre în domeniul pre-insolvenței sunt semnificative: dacă unele dintre ele dispun de proceduri care permit întreprinderilor să își restructureze activitatea numai într-o etapă relativ târzie, în contextul procedurilor de insolvență, există și state membre în care restructurarea este posibilă într-o etapă timpurie, dar și altele în care procedurile existente fie nu sunt pe cât de eficiente ar trebui să fie, fie sunt foarte formale.

Restructurarea timpurie, conceptul propus de Directivă, poate prezenta avantaje evidente: generează un grad mai mare de recuperare a creanțelor, o mai rapidă recuperare a creanțelor, este de natură a reduce costurile recuperării creanțelor, permite rămânerea afacerii în funcțiune, preia, pentru creditorii bugetari, costul social al unor eventuale insolvențe prin menținerea locurilor de muncă, generarea și achitarea de taxe.

Directiva este așadar în acest moment o oportunitate pentru toate statele UE de a regândi și implementa noi mecanisme de restructurare a companiilor care se confruntă cu dificultăți financiare. Majoritatea întreprinderilor nu mai sunt pur naționale, dacă se iau în considerare toate elementele relevante, precum baza de clienți, lanțul de furnizori, domeniul de activitate, investitorii și baza de capital, iar pentru evitarea așa-numitului efect de domino al insolvențelor este necesar să se asigure debitorilor un cadru de restructurare pe baza unor principii comune în toate statele membre, care să protejeze în mod echilibrat drepturile tuturor părților la procedură. În contextul pandemiei COVID-19, elementul de interdependență în cadrul pieței interne este și mai evident, mai ales în considerarea dimensiunii sale digitale, ceea ce, o dată în plus, impune abordarea unitară a cadrelor de restructurare în statele membre.

Potrivit Directivei,

- întreprinderile viabile aflate în dificultate trebuie să aibă acces, într-un stadiu timpuriu, la mecanisme naționale eficiente de restructurare preventivă, inclusiv la instrumente de avertizare timpurie care să permită detectarea circumstanțelor care ar putea da naștere probabilității insolvenței și care să semnalizeze debitorilor necesitatea de a acționa fără întârziere;
- întreprinzătorii onești aflați în stare de insolvență sau supraîndatorați trebuie să beneficieze de o a doua șansă, prin descărcarea de datorie după trecerea unei perioade de timp rezonabile;
- procedurile de restructurare preventivă, de insolvență și de descărcare de datorie trebuie să devină mai eficiente, în special prin reducerea duratei acestora, prin digitalizare, dar și prin specializarea celor chemați să aplice procedura.

Directiva a avut ca prim termen de transpunere data de 17 iulie 2021, dar statele membre au avut posibilitatea, prevăzută de directivă, de a prelungi acest termen, cu cel mult 1 an, posibilitate folosită și de România, prin notificarea Comisiei Europene în acest sens.

Pentru prevederile referitoare la utilizarea mijloacelor electronice de comunicare în procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, care presupun dezvoltări ale sistemului informatic, inclusiv pentru procedurile judiciare, a fost prevăzută o perioadă mai mare de transpunere: pentru declararea creanțelor, depunerea planurilor de restructurare sau de rambursare și comunicările către creditorii, până la 17 iulie 2024, iar pentru depunerea de contestații și formularea unor căi de atac, până la 17 iulie 2026.

1.2. Procedurile de prevenire a insolvenței în România

Procedurile de pre-insolvență și de insolvență sunt abordate în legislația românească în mod unitar, într-un act normativ codificator - Legea nr. 85/2014, care include, pe de o parte, atât instrumentele de prevenire a insolvenței, cât și, odată starea de insolvență instalată, procedurile de reorganizare judiciară și de faliment, iar, pe de altă parte, atât regimul general în materia insolvenței, cât și regimuri speciale pentru anumite categorii de persoane juridice, cum ar fi instituțiile de credit.

Instrumentele de prevenire a insolvenței actualmente reglementate sunt *mandatul ad-hoc* și *concordatul preventiv*.

Mandatul ad-hoc este o procedură confidențială, foarte apropiată de o negociere pe dreptul comun, cu o intervenție redusă a judecătorului-sindic. Scopul acestui mecanism de redresare timpurie rezidă în depășirea impasului financiar în care se regăsește debitorul prin realizarea de către un mandatar ad-hoc (numit de instanță, la cererea debitorului), de înțelegeri cu creditorii.

Concordatul preventiv este o procedură de prevenire a insolvenței mai complexă decât mandatul ad-hoc, cu o implicare mai pregnantă a judecătorului-sindic, ce presupune negocierea cu creditorii a condițiilor de restructurare a afacerii. Scopul

procedurii concordatului preventiv este acela de salvare a debitorului aflat în dificultate financiară, a afacerii acestuia și acoperirea pasivului.

1.3. Aspecte privind aplicarea procedurilor de prevenire a insolvenței în România

În contextul transpunerii Directivei privind restructurarea și insolvența a fost realizată o analiză aprofundată a eficienței și eficacității procedurilor de restructurare din România, atât a celor de pre-insolvență, cât și a celor de reorganizare judiciară, în cadrul căreia au fost avute în vedere: practica judiciară, o bogată cazuistică de restructurare, doctrină, chestionare, interviuri și consultări cu stakeholderi din mediul privat și cel instituțional (organizații ale oamenilor de afaceri, reprezentanți ai principalilor creditori, instanțe judecătorești, instituții publice, corpuri profesionale juridice).

Concluziile acestei analize au relevat că, în general, companiile din România amână cu 3-4 ani intrarea în insolvență de teama eșecului, a dificultății de a începe o nouă afacere, astfel încât, în mod evident, fenomenul este de natură a scădea rata de recuperare a creanțelor și de a crește costurile recuperării. Percepția asupra procedurilor de insolvență și procedurile însele au avut o evoluție pozitivă în ultimii ani, generate în special de modificarea legislației și de transpunerea principiilor UNCITRAL și ale Băncii Mondiale în materia insolvenței și a protecției creditorilor, dar și de intensificarea comunicării în ceea ce privește avantajele acestei proceduri. Astfel, până în 2008-2010, insolvența era considerată egală cu falimentul, fiind un număr redus de reorganizări judiciare - în 2008 aproximativ 1% din insolvențe. Comparativ cu 2008, în 2018 au fost înregistrate de 5 ori mai multe reorganizări în piață, adică circa 6% din totalul insolvențelor, cu mențiunea însă că aproximativ 80% dintre companiile care intră în insolvență sunt fără niciun bun în patrimoniu, deci fără un rol activ în economie, ceea ar indica un procent real de cca 24% de reorganizări raportat la totalul de insolvențe în care debitorul are active.

În ceea ce privește procedurile de prevenire a insolvenței, deși prezente în fondul activ al legislației de peste zece ani, s-a constatat că acestea sunt foarte puțin accesate: dacă mandatul ad-hoc este extrem de rar folosit în practică, încât numărul de proceduri derulate este practic irelevant, acestuia fiindu-i preferate negocierile fără implicarea instanței judecătorești pentru eşalonarea datoriilor și/sau recreditări pentru susținerea afacerii, în privința concordatului preventiv datele indică un interes relativ mai ridicat, dar totuși numărul foarte mic de concordate (între 2010 și 2019, puțin peste 80 de proceduri, cu o rată de succes de 8,75%) este un indiciu al existenței unor deficiențe de structură în reglementarea acestui instrument de restructurare.

Dintre principalele cauze identificate, apelarea cu întârziere la aceste proceduri și lipsa culturii negocierii sunt considerate cele mai comune, ele împiedicând aplicarea eficientă a instrumentelor de redresare. Necunoașterea procedurilor, a avantajelor acestora, dar și lipsa poveștilor de succes, care să crească încrederea în reușita procedurilor, contribuie, de asemenea, la nivelul scăzut de interes.

Deși sunt instrumente de negociere flexibile, debitorul putând avea înțelegeri diferite cu fiecare dintre creditori, totuși apare ca evident că legislația actuală nu creează un

cadru real de co-interesare a creditorilor importanți, care să aibă capacitatea de a susține o redresare a afacerii debitorului. Creditorii nu se simt suficient de protejați în aceste proceduri, ale căror avantaje nu le sunt suficient de clare.

Anul 2020, pe fondul situației epidemiologice la nivel mondial, a adus însă o schimbare importantă în percepția și reacțiile companiilor, constatându-se că societățile românești aleg tot mai mult să acceseze mecanisme de prevenție, precum concordatul preventiv sau facilități fiscale disponibile pentru restructurarea obligațiilor bugetare. Piața de restructurare din România face pași spre maturizare: în 2020, valoarea activelor imobilizate ale companiilor care au accesat concordatul preventiv a crescut la peste 1 mld. euro, de la 15 mil. euro în 2019, și reprezintă peste 71% din valoarea totală a activelor companiilor intrate în insolvență și restructurare anul trecut. Totodată, cifra de afaceri cumulată a companiilor cu impact în economie care au accesat concordatul preventiv atinge aproape două treimi din valoarea companiilor care au accesat insolvența și restructurarea.

Aceste date arată că mediul antreprenorial începe să se îndrepte mai degrabă spre metode de restructurare în afara insolvenței, care se aplică încă de la primele semne de dificultate. Astfel, prin decizia de a acționa la timp, aceste companii aleg să prevină intrarea în starea de insolvență și să se redreseze înainte ca problemele financiare să se agraveze, iar activitatea operațională a companiei să se blocheze.

Pentru susținerea acestei tendințe de accesare a măsurilor de restructurare sunt necesare intervenții legislative rapide pentru crearea unui cadru normativ care să adreseze în mod eficient dificultatea. În acest scop, standardele Directivei privind restructurarea și insolvența, dar și soluțiile de drept comparat care și-au dovedit deja eficiența este necesar să fie adaptate specificului pieței românești și integrate în sistemul de drept al insolvenței.

1.4. Principalele prevederi ale Directivei privind restructurarea și insolvența și corespondența acestora în legislația românească

Dispozițiile obligatorii ale Directivei privesc, în principal:

- asigurarea existenței unor proceduri care să permită întreprinzătorilor să se restructureze într-un stadiu timpuriu al dificultății financiare, pentru a preveni insolvența și a restabili rapid viabilitatea activității (Articolul 4 (1) din Directivă). Procedurile trebuie să fie astfel concepute încât să fie accesibile tuturor debitorilor aflați în dificultate financiară, inclusiv microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii, să se deruleze cu celeritate și cu costuri cât mai reduse.

Legea nr. 85/2014 prevede două tipuri de proceduri de restructurare preventivă, respectiv mandatul ad-hoc și concordatul preventiv care, însă, sunt rareori utilizate în practică. De asemenea, legea prevede și procedura reorganizării judiciare, care se poate desfășura după deschiderea procedurii de insolvență în scopul evitării lichidării.

	<ul style="list-style-type: none"> - avertizarea timpurie a debitorului, printre-unul sau mai multe instrumente de avertizare timpurie clare și transparente care să permită detectarea circumstanțelor care ar putea da naștere probabilității insolvenței și care pot semnaliza debitorilor necesitatea de a acționa fără întârziere (Articolul 3 (1) din Directivă). - accesarea procedurilor de restructurare preventivă la cererea debitorilor (Articolul 4 (7) din Directivă). O soluție similară este prevăzută și de legea română, care permite doar debitorilor să ceară instanței numirea unui mandatar ad-hoc, respectiv sau să o investească cu o cerere de deschidere a procedurii de concordat preventiv. - asigurarea respectării principiului „debtor in possession” prin păstrarea de către debitor a dreptului său de administrare a afacerii pe tot parcursul procedurilor de prevenire a insolvenței, debitorii fiind, astfel, încurajați să ia măsurile corespunzătoare în faza timpurie a dificultății financiare (Articolul 5 (1) din Directivă). Principiul se regăsește deja în legea română, care nu prevede posibilitatea retragerii dreptului de administrare a debitorului în cadrul procedurilor de prevenire a insolvenței și este considerat ca unul dintre aspectele pozitive ale acestor proceduri. - suspendarea executărilor silite cu scopul de a sprijini negocierile privind un plan de restructurare, pentru ca debitorul să funcționeze în continuare sau cel puțin să conserve valoarea masei bunurilor sale în timpul negocierilor. Suspendarea are o durată inițială de 4 luni, asigurându-se, astfel, un just echilibru între drepturile debitorului și cele ale creditorilor. Suspendarea poate fi prelungită însă durata sa maximă nu poate depăși 12 luni (Articolul 6 (4), (6), (8) din Directivă). Legea romană prevede posibilitatea suspendării executărilor silite individuale doar în procedura concordatului preventiv, la cererea debitorului, după depunerea ofertei de concordat preventiv. Aceasta suspendare este temporară și produce efecte până la data la care concordatul este omologat de instanță. - reglementarea conținutului minim al planului de restructurare (Articolul 8 (1)) și a dreptului debitorului de a prezenta un plan de restructurare, în vederea adoptării sale de creditorii afectați (Articolul 10 (1) din Directivă). Legea română prevede doar în cazul procedurii de concordat preventiv un conținut minimal al planului de restructurare. În cazul mandatului ad-hoc, debitorul negociază cu unul sau mai mulți creditori în afara oricărei proceduri și, dacă negocierile se încheie cu succes, poate încheia unul sau mai multe acorduri. - constituirea de clase de creditori afectați pentru votarea planurilor de restructurare în scopul asigurării tratamentului echitabil al acestora, în funcție de natura creanțelor/intereselor lor (Articolul 9 (4) din Directivă). Constituirea categoriilor de creanțe este obligatorie, potrivit legii române, doar în cadrul procedurilor de insolvență - reorganizare și faliment, lipsa unor clase de creditori, care, în general, să determine și tratamentul diferențiat al acestora în
--	--

	<p>funcție de clasă din care fac parte fiind considerată, de altfel, unul dintre elementele care fac dificilă adoptarea unui concordat.</p> <ul style="list-style-type: none"> - condiții de aprobare de către creditorii a planului de restructurare (Articolul 9 (6) din Directivă). Legea insolvenței nu prevede adoptarea unui plan de restructurare în procedura de concordat preventiv pe clase de creditorii. În cadrul acestei proceduri, concordatul este considerat aprobat dacă cel puțin 75% din valoarea totală a creanțelor acceptate și necontestate sunt în favoarea acestuia. - condițiile de confirmare a planului de restructurare de către instanță, respectiv de impunere a planurilor care nu au fost aprobate în fiecare clasă, prin mecanismul „cross-class cram-down”. Legea română nu prevede constituirea claselor de creditorii în cadrul procedurilor de restructurare preventivă, prin urmare nici condiții referitoare la confirmarea planurilor de restructurare și posibilitatea impunerii acestora. - protecția finanțărilor noi, acordate prin planul de restructurare, dar și a finanțărilor intermediare, acordate pentru sprijinirea funcționării întreprinderii în perioada de negociere a planului, precum și a celor care acordă aceste finanțări, în situația unei insolvențe ulterioare. Prevederile actuale ale legii române nu sunt suficient de predictibile (neresultând cu claritate care sunt tipurile de tranzacții protejate) și au fost indicate de stakeholderii consultați ca fiind un impediment important în derularea unei proceduri de prevenire a insolvenței. - protecția salariaților debitorilor astfel încât drepturile individuale și colective ale acestora, în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului intern în domeniul muncii, să nu fie afectate într-o procedură de restructurare preventivă (Articolul 13(1) din Directivă). Legea română nu conține dispoziții speciale care să asigure protecția acestora în cadrul procedurilor de prevenire a insolvenței. În procedura de reorganizare judiciară, salariații beneficiază de protecție specială în sensul că sunt incluși într-o clasă specială de creditorii, ale căror creanțe au prioritate la momentul votului planului și distribuirii sumelor prevăzute în acesta. - folosirea mijloacelor electronice de comunicare în procedurile de restructurare preventivă și de insolvență. Legea nr. 85/2014 nu conține prevederi speciale referitoare la utilizarea mijloacelor electronice de comunicare. - crearea cadrului necesar accesului întreprinzătorilor-persoane fizice la o procedură care să asigure descărcarea de obligații a acestora; Potrivit legii române, la închiderea unei proceduri de faliment întreprinzătorul persoană fizică este descărcat de datorile sale, neexistând un termen suplimentar pentru aplicarea acestui beneficiu, sub acest aspect norma în vigoare fiind compatibilă cu Directivă. - implicarea în procedurile de restructurare preventivă a practicienilor specializați și stabilirea condițiilor de monitorizare, de către aceștia, a executării planurilor de restructurare. Potrivit legii române, atât procedurile de prevenire a insolvenței, cât și cele de insolvență se derulează cu implicarea practicienilor în insolvență, autorizați potrivit legii. Aceștia sunt membri ai unei organizații profesionale - Uniunea
--	--

Națională a Practicienilor în Insolvență (UNPIR) și sunt ținuți de obligația de a participa la cursuri de perfecționare continuă. Legea cuprinde prevederi clare și exprese care reglementează procedura de numire și revocare a practicienilor în insolvență.

Dintre dispozițiile facultative ale Directivei, cele mai relevante din perspectiva concepției de până acum a procedurilor de pre-insolvență din legea română sunt:

- aplicarea procedurilor debitorilor aflați în dificultate în sens larg, nu doar în dificultate *financiară*;
- posibilitatea prelungirii suspendării executărilor silite în anumite condiții;
- categorii de creanțe specifice și constituirea sub-categoriilor de creditori;
- procentul de vot pentru aprobarea măsurilor de restructurare;
- soluții ce pot fi pronunțate de instanța de apel;
- stabilirea unei valori determinate pentru active/întreprindere înainte de confirmarea și opunerea planului de restructurare.

1.5. Avertizarea timpurie a debitorilor

Alături de componenta procedurală preventivă, care impune statelor membre să ofere un cadru de reglementare pentru restructurare într-un stadiu timpuriu al dificultății, Directiva prevede și obligații legate de avertizarea timpurie pentru prevenirea insolvenței în sensul asigurării accesului debitorilor la unul sau mai multe instrumente de avertizare timpurie, clare și transparente (articolul 3). Instrumentele de avertizare timpurie create trebuie să identifice circumstanțele ce ar putea da naștere probabilității insolvenței și să semnaleze debitorilor necesitatea de a acționa fără întârziere. Astfel, cu cât un debitor poate să detecteze dificultățile financiare și să ia măsurile corespunzătoare mai devreme, cu atât probabilitatea ca acesta să evite o insolvență iminentă este mai mare, iar în cazul unei întreprinderi a cărei viabilitate este compromisă definitiv, cu atât procedura de lichidare este mai bine organizată și mai eficientă.

Directiva lasă o marjă largă statelor membre în transpunerea prevederilor privind instrumentele de avertizare timpurie, atât din perspectiva configurării acestora (modalitatea de detectare a semnelor incipiente de criză, adresabilitate în funcție de debitor, accesibilitate prin mijloace electronice), cât și a organizării lor, ca inițiative de stat sau private. Totuși, încurajează autoritățile să dezvolte sisteme eficiente de avertizare, care să reprezinte un sprijin real acordat antreprenorilor, în special IMM-urilor.

Astfel, avertizarea timpurie se poate realiza, în concepția Directivei, prin: mecanisme de alertă atunci când debitorul nu a efectuat anumite tipuri de plăți (de exemplu, când nu a plătit impozitele sau contribuțiile la asigurările sociale), servicii de consiliere furnizate de către organizații publice sau private, măsuri de stimulare pentru terții care dețin informații relevante despre debitor (cum ar fi contabilii, autoritățile fiscale și autoritățile de asigurări sociale), să îi semnaleze evoluțiile negative. Din experiența sistemelor de avertizare deja utilizate în statele membre,

	<p>cele mai eficiente sunt cele care combină alerta și asistența antreprenorilor pentru evitarea insolvenței.</p> <p>Legislația românească nu prevede instrumente cu acest rol, dar există mecanisme de comunicare și notificare dezvoltate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, care au capacitatea de a adapta și integra o notificare de alertă, în sensul Directivei, cu rolul de a semnaliza debitorilor necesitatea de a face evaluările necesare pentru a identifica dacă trebuie să apeleze la soluții de redresare ca să prevină insolvența.</p>
<p>2.Schimbări preconizate</p>	<p>Obiectul de reglementare al proiectului de lege îl constituie transpunerea <i>Directivei privind restructurarea și insolvența prin</i> integrarea sistematică în Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență a prevederilor obligatorii, pe care Directiva le consacră în scopul armonizării legislațiilor europene, și corelarea cadrului normativ astfel amendat cu legislația civilă și fiscală. Totodată, pentru a urma îndeaproape spiritul reglementării europene, proiectul de lege preia, într-o măsură importantă, dispozițiile facultative identificate ca fiind compatibile cu sistemul nostru de drept, cu concepția legii insolvenței și adaptate actualului context economic.</p> <p>Directiva nu impune statelor membre o procedură de restructurare singulară, ci le permite acestora să integreze standardele sale, în mod coerent, într-una sau mai multe proceduri, măsuri sau dispoziții, astfel încât debitorii și titularii de creanțe afectate să beneficieze de drepturile și garanțiile prevăzute de instrumentul de drept al UE. În aceste proceduri, nivelul de implicare a instanței judecătorești și a practicienilor specializați poate fi diferit.</p> <p>În scopul transunerii Directivei, proiectul de lege modifică Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, după cum urmează:</p> <ul style="list-style-type: none"> - se înlocuiește procedura mandatului ad-hoc cu o procedură nouă, a <i>acordului de restructurare</i>; - se modifică substanțial procedura concordatului preventiv, pentru includerea standardelor prevăzute de Directivă, atât a celor care facilitează redresarea debitorului, dar și a celor urmăresc consolidarea protecției creditorilor în procedură; - se prevede accesul la aceste proceduri pentru debitorii aflați în dificultate în sens larg, nu doar în dificultate financiară (de exemplu, un debitor care a pierdut un contract important și care, în consecință, se așteaptă la dificultăți ce l-ar putea conduce spre insolvență dacă nu ar lua măsuri de restructurare într-un termen scurt); - dificultatea - care justifică și condiționează accesul la un instrument de prevenire a insolvenței - este definită ca stare a debitorului generată de orice împrejurare care determină o afectare temporară a activității ce dă naștere unei amenințări reale și grave la adresa capacității viitoare de a-și plăti datoriile scadente - debitorul în dificultate este însă capabil, la data accesării procedurii, să își achite datoriile, nefiind așadar în stare de insolvență (art.6 alin.(1)); - pentru a permite evaluarea de către creditorii a stării de dificultate a debitorului care le propune un acord de restructurare sau care accesează o procedură de

	<p>concordat preventiv, dar și pentru a facilita verificarea de către judecătorul sindic a condiției stării de dificultate, la momentul confirmării unui acord și, în cazul concordatului, la data deschiderii procedurii, în proiect se institue obligația administratorului restructurării/administratorului concordatar de a redacta un raport care se anexează la acordul de restructurare, respectiv la cererea de deschidere a procedurii concordatului și care trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente: a) natura stării de dificultate, respectiv descrierea împrejurării care determină afectarea activității și efectele previzionate; b) factorii interni și externi care au determinat starea de dificultate a debitorului; c) principalii indicatori financiari care justifică existența unei amenințări la adresa capacității viitoare a debitorului de a-și plăti datoriile la scadență; d) motivul pentru care dificultatea nu poate fi considerată reversibilă în mod natural prin continuarea activității planificate a debitorului fără luarea unor măsuri adecvate de redresare (art.6 alin.(2));</p> <ul style="list-style-type: none"> - se prevede că debitorii au posibilitatea de a decide, motivat, ce categorii de creanțe rămân în afara restructurării - creanțe neafectate direct de plan - și ce categorii devin afectate de restructurare - cu verificarea motivelor de către judecătorul-sindic și cu respectarea garanțiilor prevăzute de lege (art. 5 pct.16², art. art. 15² lit. d), art.24 alin.(1) lit. d)); de asemenea, instanța de apel se pronunță asupra calificării ca neafectată a unei creanțe, în baza apelului introdus de creditorul titular al unei astfel de creanțe (art. 9 alin.(2) lit.c); pentru a asigura o protecție adecvată creditorilor titulari de creanțe în litigiu, până la soluționarea definitivă a litigiului, creanța va avea tratamentul prevăzut prin acordul confirmat, iar creanța suplimentară stabilită va fi considerată creanță neafectată, dacă creditorul nu acceptă tratamentul propus de debitor (art. 15⁹ alin.(2)); de asemenea, orice creanță neinclusă în lista creanțelor afectate este creanță neafectată (art. 5 pct.16², teza finală); - se introduce și în procedurile de prevenire a insolvenței sistemul votului pe categorii de creanțe: a) creanțele care beneficiază de drepturi de preferință; b) creanțele salariale; c) creanțele creditorilor indispensabili, dacă este cazul; d) creanțele bugetare; e) celelalte creanțe; acordul/planul de restructurare se consideră votat dacă este votat de cel puțin 50%+1 din creditorii în fiecare categorie de creanțe existente (art. 15⁴ alin.(5), art. 27 alin.(7)); - se prevede că acordul/planul de restructurare se confirmă/omologhează de către judecătorul sindic, în procedură necontencioasă, în cameră de consiliu, în termen de maxim 10 zile de la data înregistrării cererii (art. 15⁶ alin. (1), art.28 alin.(5)); - confirmarea/omologarea poate însemna, în condițiile prevăzute de lege, și aplicarea mecanismului de impunere a planului în pofida disidenței creditorilor din mai multe clase - mecanismul <i>cross-class cram-down</i> -, care presupune aprobarea planului de majoritatea categoriilor de creanțe, cu condiția ca cel puțin una dintre aceste categorii să fie o categorie care beneficiază de cauze de preferință sau să aibă rang prioritar față de categoria „celelalte creanțe”, sau, în caz contrar, de cel puțin o categorie de creanțe cu drept de vot, alta decât o categorie care, în urma unei evaluări a patrimoniului debitorului, nu ar primi nicio plată în caz de faliment (art. 15⁷ alin.(1) lit. B., art. 28 alin.(2) lit. B.);
--	--

	<ul style="list-style-type: none"> - pentru a asigura transparența procedurii în raport cu orice parte care ar putea prezenta un interes, hotărârea de confirmare a planului se comunică atât creditorilor ale căror creanțe sunt afectate de plan, cât și titularilor de creanțe neafectate (art. 15⁶ alin. (4), art. 28 alin.(5) teza finală); - oricare dintre creditori - atât titularii de creanțe afectate, cât și cei care dețin creanțe neafectate - poate ataca, cu apel, hotărârea de confirmare/omologare, pentru orice motive, inclusiv pentru includerea în lista creanțelor a unei creanțe inexistente sau fictive, într-un quantum diferit față de întinderea sa sau într-o altă categorie decât cea corespunzătoare situației sale juridice (art. 9); - pentru salvarea șansei de redresare a afacerii debitorului, proiectul transpune soluția Directivei de a se menține în apel planul confirmat, dacă drepturile celorlalți creditori din acordul/planul de restructurare nu sunt afectate (art. 9 alin. (2) pct.3); - pentru a asigura celeritatea procedurii, se prevede obligația apelantului de comunica apelul tuturor părților cu interese contrare, sub sancțiunea amenzii judiciare, al cărei quantum este dublat în raport de cel prevăzut de art. 187 din Codul de procedură civilă (art. 15¹⁰ alin. (5)); - ulterior confirmării acordului prin hotărâre definitivă și până la închiderea procedurii, în cazul descoperirii existenței unui fals, dol sau unei erori esențiale ori a unor titluri hotărâtoare și până atunci necunoscute care au determinat înscrierea în listă a unei creanțe, oricare dintre creditori poate contesta la judecătorul-sindic înscrierea în lista creanțelor a unei creanțe inexistente sau fictive, într-un quantum diferit față de întinderea sa ori într-o altă categorie decât cea corespunzătoare situației sale juridice; în soluționarea contestației, judecătorul sindic poate infirma acordul sau menținerea acestuia cu modificarea listei creanțelor conform situației juridice astfel stabilite și, dacă este cazul, modificarea acordului, cu consimțământul debitorului, în cazul în care creanța contestată nu a fost determinantă pentru rezultatul votului. Modificarea acordului se va efectua de către debitor în termenul stabilit de judecătorul-sindic, se va depune la dosarul cauzei și se va comunica creditorilor (art. 15¹⁰, art.29¹); - se consolidează protecția finanțărilor noi și intermediare, atât din perspectiva priorității la plată, dar și față de eventuale acțiuni în anulare într-o procedură de insolvență ulterioară (art. 5 pct.28¹-28², art.9¹); - se introduc dispoziții referitoare la comunicarea prin mijloace electronice, ținerea ședințelor colective ale creditorilor on-line sau a organizării on-line a licitațiilor privind valorificarea activelor debitorilor (art. 15³ alin.(1), art.22, art. 48 alin.(3), art. 51 alin.(3), art. 104 alin. (1), art. 110 alin.(4), art.153 alin.(3), art. 154 alin.(4)); - proiectul preia standardele Directivei în ceea ce privește protecția salariaților și a creanțelor acestora: acordul de restructurare și planul de restructurare trebuie să conțină a analiză a situației salariaților, să detalieze modalitățile de informare și consultare a reprezentanților salariaților, derulate potrivit legii și a contractelor colective de muncă, și modalitățile în care acordul de restructurare va afecta forța de muncă a debitorului (proceduri de concedieri individuale, proceduri de concedieri colective), eventualele cazuri de suspendare a contractelor de muncă
--	--

din inițiativa angajatorului, de reducere a programului de lucru corespunzător reducerii temporare a activității; de asemenea, suma prevăzută în plan pentru plata creanțelor salariale trebuie să fie cel puțin egală celei pe care ar obține-o în cazul executării silită, dar nu mai puțin decât ar primi în scenariul următoarei alternative optime; totodată, creanțele salariale constituie o clasă distinctă la vot; (art.15² alin. (1) lit. c), h) și alin.(4), 15⁴ alin.(3); art. 24 alin.(1) lit.c), h) și alin.(2), art. 27 alin.(4)); de asemenea, spre deosebire de toate celelalte creanțe, executarea silită a creanțelor salariale nu este suspendată de drept în procedura concordatului preventiv (singura dintre cele două proceduri de prevenire a insolvenței în care poate fi suspendată executarea silită). Aceasta poate fi suspendată de judecătorul-sindic la cererea debitorului, dacă debitorul face dovada capacității plății sumelor pentru care se dispune suspendarea chiar și în mod eșalonat, cel puțin în cuantumul în care ar fi acoperite în procedura de executare silită (art.25 alin.(3));

În privința creanței bugetare, proiectul prevede că acordul de restructurare/planul de restructurare vor fi opozabile creditorilor bugetari, cu condiția respectării prevederilor legale cu privire la ajutorul de stat din legislația internă și europeană, potrivit prevederilor art. 5 pct. 71; se facilitează, totodată, utilizarea testului creditorului privat, care, potrivit proiectului, poate fi efectuat și la solicitarea părții care propune un acord/plan de restructurare sau un plan de reorganizare, pe cheltuiala acesteia, de un expert independent, inclusiv de practicianul în insolvență din cadrul procedurii, și va fi comunicat creditorului bugetar odată cu acordul de restructurare/planul de restructurare sau odată cu planul de reorganizare; de asemenea, pentru corelare cu alte acte normative prin care creditorul bugetar poate acorda înlesniri la plată, în proiect se prevede că acele creanțe bugetare pentru care este în derulare o înlesnire la plată în conformitate cu legislația fiscală vor fi achitate în conformitate cu documentele din care aceasta rezultă, fiind considerate creanțe neafectate.

Procedura acordului de restructurare presupune, suplimentar față de elementele generale de noutate indicate mai sus: o etapă *out-of-court* de negociere a unui acord de restructurare propus de debitor cu asistența unui administrator al restructurării - practician în insolvență -, cu creditorii ale căror creanțe vor fi afectate de acord; intervenția judecătorului sindic, pentru confirmare, după ce debitorul a obținut votul creditorilor săi conform textului de lege propus; derularea activității debitorului conform prevederilor acordului, ulterior confirmării, pe durata prevăzută în acord - nu se prevede o perioadă de restructurare, aceasta urmând a fi propusă prin acord și negociată cu creditorii, însă, pe durata sa, dar nu mai mult de 3 ani, activitatea debitorului va fi supravegheată de administratorul restructurării, practician în insolvență.

În creionarea noii proceduri, propuse în transpunerea Directivei, s-a avut în vedere găsirea unui răspuns nevoii exprimate în consultările cu mediul de afaceri de a avea un mecanism de negociere cu un grad sporit de confidențialitate și cât mai suplu (80% dintre reprezentanții mediului de afaceri consultați au fost în favoarea unei noi proceduri de restructurare, confidențială și extrajudiciară, care să încurajeze

abordarea timpurie a stării de dificultate). Această procedură - a acordului de restructurare preventivă - a fost astfel concepută încât să permită debitorului ca, împreună cu practicianul în insolvență, să întocmească și să negocieze un acord de restructurare, iar când toate condițiile pentru confirmarea sau impunerea unui astfel de acord sunt îndeplinite să solicite confirmarea acestuia de către instanță.

Flexibilitatea acestui instrument de restructurare și adaptabilitatea sa în funcție de dimensiunea debitorului și a masei sale credale se reflectă atât în etapa negocierii (debitorul având libertatea de a negocia cu toți creditorii afectați sau bilateral, de a reveni asupra planului propus până la obținerea majorității cerute pentru aprobare), dar și în etapa executării sale, proiectul de lege lăsând la latitudinea părților să stabilească durata executării planului.

De asemenea, în cazul în care debitorul coagulează unanimitatea voturilor creditorilor afectați, întreprinderile mici și mijlocii (cifra de afaceri sau venit brut sub 500.000. euro) beneficiază de o soluție integral extrajudiciară, planul, astfel aprobat de creditor, fiind suficient să fie avizat de un practician în insolvență pentru ca acesta să producă toate efectele specifice unui acord de restructurare.

Argumentele în favoarea reglementării unei proceduri simplificate de restructurare (în pre-insolvență), în cea mai mare parte extrajudiciară, sunt multiple:

- aceasta este un instrument mai ușor de utilizat pentru micile afaceri, or, astfel cum rezultă din considerentele Directivei, standardele acesteia au în vedere în special necesitatea ca microîntreprinderile și IMM-urile, care reprezintă 99% din totalul întreprinderilor din Uniune, să beneficieze de soluții de redresare flexibile și la costuri reduse;
- procedura, fiind confidențială, protejează compania/debitorul de stigmatul eșecului;
- procedura, fiind parțial extrajudiciară, nu aglomerează instanțele;
- presupune o mai mare libertate de negociere a debitorului cu creditorii.

În *procedura concordatului preventiv*, alături de elementele generale de noutate indicate mai sus, se propun modificări în ceea ce privește suspendarea executărilor silite - se suspendă executările silite de drept de la data deschiderii procedurii, pentru susținerea negocierilor (4 luni, cu posibilitatea de prelungire, în condiții specifice, până la 12 luni); se modifică procentul de vot necesar pentru aprobarea planului de restructurare, de la 75% din valoarea masei credale la 50%+1 în fiecare categorie de creanțe afectate sau, chiar la un procent mai redus, dar nu mai puțin de 30% din valoarea totală a creanțelor afectate, în cazul aplicării mecanismului *cross-class cram-down*, prevăzut de Directivă;

Urmare evaluării aplicării legii, cea mai importantă cauză a nefuncționării procedurilor de pre-insolvență, indicată într-o majoritate covârșitoare atât de creditorii, cât și de debitorii, este *lipsa unei protecții reale a creditorilor împotriva executărilor silite*. Astfel, în actualul cadru legislativ, în procedura concordatului preventiv se prevede o suspendare a executărilor silite abia ulterior omologării și nu este foarte clar dacă doar pentru creditorii care au acceptat concordatul sau pentru

toți creditorii (două articole contradictorii art. 29 alin. (1) și art. 30 alin. (1) din Lege). Mai mult, alți creditori pot să înceapă sau să continue procedurile de executare silită, iar acest fapt le conferă o poziție privilegiată față de creditorii care au semnat cu debitorul acorduri de restructurare.

Proiectul de lege, pornind de la standardele Directivei (stabilirea posibilității suspendării executărilor silite pentru susținerea negocierilor) prevede, așa cum arătam, suspendarea executării silite de drept de la deschiderea procedurii, pentru 4 luni, iar, ulterior, posibilitatea prelungirii sau obținerii de noi suspendări, fără ca în total, cu prelungiri și reînnoiri să se depășească dura de 12 luni. Această posibilitate de prelungire a suspendării executării silite este compensată cu garanții adecvate pentru creditori, care pot cere, în anumite condiții ridicarea suspendării. Este așadar creat cadrul de reglementare a suspendării executărilor silite care să ofere confortul creditorilor că debitorul nu va fi executat și că, astfel, nu vor dispărea bunurile - gaj general al acestora.

De asemenea, consultările efectuate au permis identificarea și a altor deficiențe ale procedurii concordatului preventiv, care, parțial, au putut fi remediate prin preluarea soluțiilor directivei (negocierea planului doar cu titularii de creanțe afectate, împărțirea creanțelor pe clase pentru vot, reducerea procentului de vot, consolidarea protecției finanțării intermediare și a celei noi). Pornind de la concepția Directivei potrivit căreia concordatul poate viza doar o parte dintre creditori, cei ale căror creanțe sunt afectate direct prin planul de restructurare, proiectul prevede eliminarea adunării creditorilor, participant colectiv la procedură, creditorii păstrând însă posibilitatea de a solicita convocarea unor ședințe colective, astfel cum și debitorul sau, după caz, administratorul concordatar poate decide că pentru, facilitarea negocierilor și votării planului de restructurare, este necesar să organizeze astfel de ședințe colective, care să includă totalitatea creditorilor titulari de creanțe afectate sau o parte dintre aceștia.

Au existat, de asemenea critici, cu privire la dispoziții sau, dimpotrivă, lacune ale normei care afectează eficiența procedurii, aspecte care, de asemenea, se propune a fi remediate prin proiectul de lege: lipsa datei de referință la care se întocmește lista creditorilor, lipsa datei de la care curge termenul pentru exprimarea votului asupra ofertei de concordat, nedefinirea unor termeni esențiali în procedură (ex: creanțe în litigiu), nereglementarea regimului creanțelor curente, caracterul imprecis al atribuției de supraveghere a administratorului concordatar, limitele implicării administratorului concordatar, necorelarea prevederilor debitorului nu sunt stabilite, nereglementarea statutului părții creanței reduse prin concordat, în cazul în care procedura eșuează, durata prea scurtă a perioadei de executare a concordatului (24 de luni).

Consultările de evaluare a aplicării legii au indicat și faptul că, pentru eficientizarea procedurii și pentru încurajarea debitorilor și creditorilor să apeleze la o procedură de concordat, pot fi preluate instrumente importante din reorganizare judiciară, care este de așteptat să își dovedească utilitatea și în pre-insolvență, de exemplu

reglementarea principiului tratamentului corect și echitabil (principiul *best Interest of creditors*, prevăzut de Directivă).

Pentru a facilita derularea unei proceduri de restructurare preventivă, Directiva prevede și posibilitatea statelor membre de a deroga de la directivele în materia societăților, în măsura și pe durata în care acest lucru este necesar pentru instituirea cadrului de restructurare preventivă, fără ca prin aceste derogări să se aducă atingere principiului egalității de tratament al acționarilor. În acest sens, proiectul de lege propune o derogare minimală de la regulile de drept societate, pentru a facilita adoptarea rapidă de către organele societate a măsurilor de restructurare a afacerii propuse în acordul de restructurare/planul de restructurare (art. 9°).

De asemenea, pentru corelarea terminologică, dar și pentru a asigura transpunerea art. 27 alin.(4) din Directivă, proiectul propune și modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată, cu modificările și completările (art. II din proiect).

Pentru *procedura reorganizării judiciare*, proiectul de lege propune soluții de corelare cu noile prevederi în materia pre-insolvenței și de asigurare a standardelor directivei în ceea ce privește remiterea de datorie, dar și de eficientizare și creștere a celerității, astfel cum impune Directiva, a acestui mecanism de redresare. Se prevăd, astfel:

- se prevede posibilitatea reorganizării judiciare, cu efectul remiterii de datorie, pentru profesioniștii-persoanele fizice, după executarea unui plan de reorganizare cu o durată maximă de trei ani (art. 38 alin. (2)).
- noi premise pentru respectarea duratei perioadei de observație: înainte de expirarea termenului de 12 luni, creditorii, debitorul sau administratorul judiciar va solicita judecătorului-sindic fie aplicarea art. 111 alin.(6) - înscrierea provizorie a creanțelor contestate și care nu au putut fi soluționate, întrucât era nevoie să fie administrate probe -, fie prelungirea perioadei de observație pentru motive temeinice; în cazul în care cererea nu este introdusă de administratorul judiciar, creditorii sau debitorul vor putea formula o astfel de cerere.
- modificarea duratei maxime a perioadei de executare a planului de reorganizare de la 3 ani la 4 ani pentru debitorii persoane juridice, consultările cu mediul de afaceri indicând că actuala durată s-a dovedit insuficientă în cazul acestora;
- condițiile în care creditorii pot contesta hotărârea adunării creditorilor de votare a unui plan de reorganizare și în care pot formula obiecțiuni cu privire la legalitatea planului, pentru a evita abuzurile de drepturi procesuale întâlnite deseori în practică (art.132 alin.(4));
- prioritizarea la plată a finanțărilor noi și intermediare acordate în procedurile de prevenire a insolvenței - în cazul deschiderii, în situația nedorită a eșuării acestora, a unei proceduri de insolvență - prin plata acestora imediat după finanțările acordate în procedura insolvenței (mai dificil de accesat întrucât debitorul se află într-o dificultate mult mai mare) - art. 161 pct. 2 și 2¹;
- premise pentru organizarea prin mijloace electronice a adunărilor creditorilor și pentru comunicarea electronică cu creditorii (ex: art. 48 alin.(6), art. 51 alin.(3),

art. 100 alin. 1 lit.f), art. 104 alin.(1), art.110 alin.(4), art. 153 alin.(3), art. 154 alin.(4)).

Pentru avertizarea timpurie în conformitate cu prevederile Directivei, se propune crearea unui instrument de alertă automată și electronică de către creditorul bugetar, precum și asigurarea accesului profesioniștilor la informații în domeniul avertizării timpurii, inclusiv la soluții de redresare, prin implementarea etapizată a unor instrumente de informare și asistență gratuită.

Astfel, legea prevede transmiterea unei notificări de alertă în cazul neexecutării unor obligații bugetare/fiscale, având ca scop informarea profesionistului cu privire la obligațiile restante, determinarea unei analize a cauzelor pentru neefectuarea plății și orientarea acestuia către opțiunile pe care le are la dispoziție pentru a-și normaliza situația, inclusiv în cadrul sistemului de avertizare timpurie. Notificarea de alertă se va transmite automat profesioniștilor vizați de procedurile de prevenire a insolvenței și de cele generale de insolvență, prin intermediul Spațiului Privat Virtual.

Pentru a sprijini profesioniștii alertați să ia din timp măsuri, Ministerul Antreprenoriatului și Turismului va pune la dispoziția acestora, pe pagina sa de internet, o secțiune dedicată informării și îndrumării în domeniul avertizării timpurii, în care pot fi accesate informații extinse cu ajutorul cărora să poată identifica principalele semne care indică apariția sau iminența unei crize și, de asemenea, să fie orientați spre realizarea unei evaluări generale a situației lor financiare în vederea diagnosticării stării de dificultate sau a insolvenței. Secțiunea dedicată va conține informații despre oportunitățile legale și regulile care trebuie respectate în funcție de nivelul de gravitate al crizei și va încuraja antreprenorii să apeleze la soluții de asistență gratuită, atunci când acestea vor deveni disponibile.

Legea introduce posibilitatea medierii în privința obligațiilor evidențiate în notificarea de alertă, persoanele fizice sau juridice alertate având posibilitatea, încă din această etapă timpurie, să clarifice întinderea obligațiilor fiscale restante și să identifice soluțiile optime pentru stingerea creanței fiscale.

Potrivit legii, notificarea de alertă și furnizarea de informații online vor fi organizate în interiorul termenului de transpunere, urmând să fie disponibile imediat.

Pentru a crește eficiența instrumentului de alertă care se declanșează automat și a componentei de îndrumare și informare, se prevede înființarea unei linii telefonice care va permite îndrumarea și în funcție de particularitățile situației profesionistului, operaționalizarea acesteia urmând să se finalizeze într-o perioadă de 1 an. Asistența acordată se va concentra asupra gestionării unei crize, ajutând antreprenorul să obțină o imagine de ansamblu a afacerii, a situației economice și problemelor acesteia, precum și remedii standardizate pentru ipoteze predeterminate de dificultate care să fie puse în aplicare de antreprenor fără asistență specializată. După caz, se vor oferi informații privind procedurile de restructurare și de insolvență sau cu privire la alte soluții disponibile de restructurare a unor datorii sau a afacerii.

Proiectul de lege prevede posibilitatea dezvoltării în timp a unei componente de asistență specializată prin implicarea unor consultanți cu experiență în managementul

	<p>de criză și/sau a unor mentori, care să acorde <i>pro bono</i> servicii de diagnoza inițială și/sau de consiliere în afaceri, după modelul altor state membre precum Danemarca, Germania, Belgia, Italia, Grecia, Polonia. În plus, este lăsată deschisă posibilitatea ca și alte instrumente care urmăresc avertizarea timpurie în sensul acestui proiect de lege să fie dezvoltate în viitor de stat cât și prin inițiative private.</p> <p>Pentru evaluarea eficienței mecanismelor de pre-insolvență și insolvență, Directiva impune statelor membre obligația culegerii, centralizării și comunicării către Comisia Europeană a anumitor date statistice: a) numărul de cereri de confirmare a unui acord de restructurare sau de deschidere a unei proceduri de concordat preventiv ori de insolvență și numărul de acorduri confirmate sau de proceduri de concordat preventiv ori de insolvență deschise; b) durata medie a procedurilor, de la data depunerii cererii, respectiv de la deschiderea acestora până la închiderea lor; c) numărul de cereri de confirmare a unui acord de restructurare, de deschidere a unei proceduri de concordat ori de insolvență respinse ca inadmisibile, ca nefondate sau retrase înainte de confirmare, respectiv înainte de a fi deschise; d) numărul de debitori care au făcut obiectul unor proceduri de restructurare preventivă sau de insolvență și care, în perioada de trei ani premergătoare depunerii cererii sau deschiderii unor astfel de proceduri, au avut un acord de restructurare sau un plan de restructurare confirmat în cadrul unei proceduri anterioare de restructurare preventivă. Statisticile trebuie realizate pe fiecare an calendaristic și se comunică Comisiei Europene pe baza formularului standard stabilit de Comisia Europeană prin actele de punere în aplicare a Directivei (UE) 2019/1023.</p> <p>Prin urmare, prin proiect, se prevede completarea Legii nr.85/2014, în sensul instituirii obligației de colectare și sistematizare a acestor informații, precum și de comunicare către instituția europeană (art.339¹).</p>
3. Alte informații	Pentru transpunerea Directivei, autoritățile române beneficiază de asistență tehnică, acordată de Comisia Europeană, prin proiectul „ <i>Instrumente de avertizare timpurie și cadre de restructurare preventivă în România</i> ”, derulat în cadrul Programului de Sprijin pentru Reforme Structurale.
Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ	
1. Impactul macroeconomic	
1. Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Nu este cazul, măsurile propuse, inclusiv în ceea ce privește implicarea creditorului bugetar în procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență (reorganizare judiciară) respectând regulile în domeniul concurenței.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Se preconizează că proiectul va avea un impact pozitiv substanțial asupra mediului de afaceri Procedurile prevăzute în proiectul de lege de transpunere a Directivei (UE)2019/1023 dar și implementarea soluțiilor de avertizare timpurie se

	<p>așteaptă să le asigure debitorilor soluții de a se restructura într-un mod eficace într-un stadiu timpuriu în vederea evitării insolvenței, pentru a limita astfel lichidarea inutilă a afacerilor viabile sau, după caz, închiderea unor companii mai rapid, mai din timp, cu costuri mai reduse, pentru companiile nefuncționale. Se preconizează ca noul cadru legal să contribuie la preîntâmpinarea pierderii de locuri de muncă, de know-how și de aptitudini, și să asigure maximizarea valorii pentru creditori, în raport cu ce ar primi într-o procedură de insolvență.</p> <p>Restructurarea ar trebui să le permită debitorilor aflați în dificultate să își continue activitatea, integral sau parțial, prin schimbarea componentei, a condițiilor sau a structurii activelor și pasivelor acestora ori a oricărei părți a structurii capitalului acestora, inclusiv prin vânzarea de active sau a unor părți din întreprindere sau, în cazul în care este astfel prevăzut în dreptul intern, a întreprinderii în ansamblu, precum și prin efectuarea de modificări operaționale.</p> <p>De asemenea, accesul debitorilor la proceduri de restructurare într-un stadiu timpuriu al stării de dificultate poate preveni acumularea de credite neperformante. Existența unor instrumente funcționale de restructurare preventivă ar putea asigura luarea de măsuri înainte ca întreprinderile să ajungă în situația de a nu mai putea să își achite creditele și s-ar limita astfel impactul negativ asupra sectorului financiar.</p>
3. Impactul social	<p>Transpunerea Directivei privind restructurarea și insolvența se așteaptă să contribuie la preîntâmpinarea pierderii de locuri de muncă, de know-how și de aptitudini, să evite aplicarea stigmatului insolvenței și să încurajeze inițiativa antreprenorială.</p> <p>Urmând spiritul Directivei, proiectul de lege conține măsuri importante de protecție a salariaților: acces al angajaților și reprezentanților acestora la informații relevante și actualizate cu privire la instrumentele de restructurare preventivă disponibile, acces la informații privind derularea procedurii de prevenire a insolvenței (informații privind planul propus), protecție adecvată a creanței salariale (obligativitatea confirmării de către judecătorul sindic a planurilor de restructurare care prevăd reduceri de personal, accesarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale).</p>
4. Impactul asupra mediului	Nu este cazul.
5. Alte informații	Nu este cazul.
<p>Secțiunea a 4-a</p> <p>Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)</p>	

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		3	4	5	6	
1	2					7
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit;						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale,						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat						
(i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugetele locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						

6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificării veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	
7. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 5-a	
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare	
1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	Prin proiectul de lege se aduc modificări: 1. Legii nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, nr.466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare; 2.Ordonanța de urgență a Guvernului nr.86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 13 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare; 3. Legea societăților nr.31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare
1'. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice	Proiectul de lege transpune Directiva (UE) 2019/1023 privind cadrele de restructurare preventivă, remitere de datorie și decăderile, precum și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie (<i>Directiva privind restructurarea și insolvența sau Directiva</i>).
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Proiectul de lege preia prevederile obligatorii ale Directivei și, într-o măsură importantă, dispozițiile facultative (cele care sunt adaptate sistemului de drept și realității economice românești).
3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	-
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	-
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	
6. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 6-a	
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	

1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de proiectul actului normativ	
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr.521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Nu este cazul.
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Nu este cazul.
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi.	Proiectul necesită avizul Consiliului Economic și Social și al Consiliului Legislativ.
6. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 7-a	
Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Textul a fost supus dezbaterii publice prin afișare pe site-ul Ministerului Justiției.

2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul.
3. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente.	
2. Alte informații	Nu este cazul.

Față de cele prezentate, a fost elaborat prezentul *proiect de lege*, pe care îl supunem Guvernului spre aprobare.

Marian-Cătălin PREDOIU

Ministrul Justiției

Avizăm favorabil!

Adrian CĂCIU
Ministrul Finanțelor

Constantin-DANIEL CADARIU
Ministrul Antreprenoriatului și Turismului

Marius-Constantin BUDĂI
Ministrul Muncii și Solidarității Sociale

Bogdan Lucian AURESCU
Ministrul Afacerilor Externe

2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul.
3. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente.	
2. Alte informații	Nu este cazul.

Față de cele prezentate, a fost elaborat prezentul *proiect de lege*, pe care îl supunem Guvernului spre aprobare.

Marian-Cătălin PREDOIU

Ministrul Justiției

Avizăm favorabil:

Adrian CĂCIU
Ministrul Finanțelor

Constantin-DANIEL CADARIU
Ministrul Antreprenoriatului și Turismului

Marius-Constantin BUDĂI
Ministrul Muncii și Solidarității Sociale

Bogdan Lucian AURESCU
Ministrul Afacerilor Externe

EXPUNERE DE MOTIVE

<p>Secțiunea 1</p> <p>Titlul proiectului de act normativ</p> <p>Lege pentru modificarea și completarea Legii nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și a altor acte normative</p>	
<p>Secțiunea a 2-a</p> <p>Motivul emiterii actului normativ</p>	
<p>1.Descrierea situației actuale</p>	<p>1.1 Problematika restructurării și celei de-a doua șanse la nivelul Uniunii Europene</p> <p>La nivel european, abordarea regimului pre-insolvenței și insolvenței a fost graduală. În 2011, Parlamentul European a adresat recomandări statelor membre în sensul armonizării unor aspecte specifice ale dreptului material al insolvenței. În același an, Consiliul Uniunii Europene a invitat statele membre ca până în 2013 să reducă la maximum trei ani perioada premergătoare descărcării de datorie și termenul pentru achitarea datoriilor în cazul întreprinzătorilor onești care au intrat în faliment.</p> <p>În 2012, Comisia Europeană a emis Comunicarea intitulată „O nouă abordare europeană privind eșecul în afaceri și insolvența”, în care a subliniat necesitatea unei strategii în pași în anumite domenii în care diferențele dintre drepturile Interne ale insolvenței ar putea afecta funcționarea unei piețe unice eficiente. Prima măsură din cadrul acestei abordări a fost modificarea Instrumentului de drept al UE privitor la procedurile de insolvență transfrontalieră, concretizată prin adoptarea Regulamentului (UE) 2015/848 privind procedurile de insolvență. Regulamentul urmărește, în principal, rezolvarea conflictelor legate de competență și de drept aplicabil în procedurile de insolvență transfrontaliere și asigură recunoașterea hotărârilor judecătorești în materie de insolvență în întreaga Uniune - aspecte de drept internațional privat -, fără însă a armoniza dreptul material al insolvenței din statele membre.</p> <p>În 2014, Comisia a adoptat <i>Recomandarea privind restructurarea și a doua șansă</i>, care încurajează statele membre să introducă proceduri eficiente de pre-insolvență prin care debitorii viabili să fie ajutați să se restructureze și astfel să evite insolvența, dar și dispoziții referitoare la a doua șansă pentru întreprinzători persoane fizice, care să le permită acestora să obțină descărcarea de datorie în maximum trei ani de la închiderea unei proceduri de insolvență.</p> <p>Pentru o acțiune mai eficientă de îndepărtare a obstacolelor din calea exercitării liberei circulații a capitalurilor și a libertății de stabilire, rezultate din diferențele dintre dispozițiile legale și procedurile naționale referitoare la restructurarea preventivă, la insolvență și la condițiile de descărcare de datorie, în 2019 este adoptată prima reglementare la nivel Uniunii Europene care abordează armonizarea legislațiilor naționale în aceste materii, și anume Directiva (UE) 2019/1023 privind</p>

cadrele de restructurare preventivă, remitere de datorie și decăderile, precum și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie - pe scurt, *Directiva privind restructurarea și insolvența* sau *Directiva*.

Conform studiului de impact ce însoțește Directiva, esența textului european se sprijină pe date concrete din economie: 43% dintre europeni nu ar demara o afacere de teama eșecului, 1/2 din societăți supraviețuiesc mai puțin de cinci ani, zilnic 600 de firme europene intră în faliment, anual 200.000 de firme ies din economie, 3 milioane de noi locuri de muncă ar putea fi create prin acordarea celei de-a doua șanse. Totodată conform unor studii doar 8% dintre antreprenorii care au eșuat încep un nou business. Soluțiile preventive sunt o tendință în creștere, abordarea tradițională constând în lichidarea unei întreprinderi aflate în dificultate fiind înlocuită cu o perspectivă nouă, având drept obiectiv însănătoșirea acesteia sau cel puțin salvarea acelor unități care sunt încă viabile din punct de vedere economic. Această abordare are, printre altele, beneficii pentru economie, asigură menținerea locurilor de muncă, eliminarea stigmatului insolvenței și dezvoltarea spiritului antreprenorial.

Din perspectivă legislativă, diferențele dintre statele membre în domeniul pre-insolvenței sunt semnificative: dacă unele dintre ele dispun de proceduri care permit întreprinderilor să își restructureze activitatea numai într-o etapă relativ târzie, în contextul procedurilor de insolvență, există și state membre în care restructurarea este posibilă într-o etapă timpurie, dar și altele în care procedurile existente fie nu sunt pe cât de eficace ar trebui să fie, fie sunt foarte formale.

Restructurarea timpurie, conceptul propus de Directivă, poate prezenta avantaje evidente: generează un grad mai mare de recuperare a creanțelor, o mai rapidă recuperare a creanțelor, este de natură a reduce costurile recuperării creanțelor, permite rămânerea afacerii în funcțiune, preia, pentru creditorii bugetari, costul social al unor eventuale insolvențe prin menținerea locurilor de muncă, generarea și achitarea de taxe.

Directiva este așadar în acest moment o oportunitate pentru toate statele UE de a regândi și implementa noi mecanisme de restructurare a companiilor care se confruntă cu dificultăți financiare. Majoritatea întreprinderilor nu mai sunt pur naționale, dacă se iau în considerare toate elementele relevante, precum baza de clienți, lanțul de furnizori, domeniul de activitate, investitorii și baza de capital, iar pentru evitarea așa-numitului efect de domino al insolvențelor este necesar să se asigure debitorilor un cadru de restructurare pe baza unor principii comune în toate statele membre, care să protejeze în mod echilibrat drepturile tuturor părților la procedură. În contextul pandemiei COVID-19, elementul de interdependență în cadrul pieței interne este și mai evident, mai ales în considerarea dimensiunii sale digitale, ceea ce, o dată în plus, impune abordarea unitară a cadrelor de restructurare în statele membre.

Potrivit Directivei,

- întreprinderile viabile aflate în dificultate trebuie să aibă acces, într-un stadiu timpuriu, la mecanisme naționale eficiente de restructurare preventivă, inclusiv la instrumente de avertizare timpurie care să permită detectarea circumstanțelor care ar putea da naștere probabilității insolvenței și care să semnaleze debitorilor necesitatea de a acționa fără întârziere;
- întreprinzătorii onești aflați în stare de insolvență sau supraîndatorați trebuie să beneficieze de o a doua șansă, prin descărcarea de datorie după trecerea unei perioade de timp rezonabile;
- procedurile de restructurare preventivă, de insolvență și de descărcare de datorie trebuie să devină mai eficiente, în special prin reducerea duratei acestora, prin digitalizare, dar și prin specializarea celor chemați să aplice procedura.

Directiva a avut ca prim termen de transpunere data de 17 iulie 2021, dar statele membre au avut posibilitatea, prevăzută de directivă, de a prelungi acest termen, cu cel mult 1 an, posibilitate folosită și de România, prin notificarea Comisiei Europene în acest sens.

Pentru prevederile referitoare la utilizarea mijloacelor electronice de comunicare în procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, care presupun dezvoltări ale sistemului informatic, inclusiv pentru procedurile judiciare, a fost prevăzută o perioadă mai mare de transpunere: pentru declararea creanțelor, depunerea planurilor de restructurare sau de rambursare și comunicările către creditorii, până la 17 iulie 2024, iar pentru depunerea de contestații și formularea unor căi de atac, până la 17 iulie 2026.

1.2. Procedurile de prevenire a insolvenței în România

Procedurile de pre-insolvență și de insolvență sunt abordate în legislația românească în mod unitar, într-un act normativ codificator - Legea nr. 85/2014, care include, pe de o parte, atât instrumentele de prevenire a insolvenței, cât și, odată starea de insolvență instalată, procedurile de reorganizare judiciară și de faliment, iar, pe de altă parte, atât regimul general în materia insolvenței, cât și regimuri speciale pentru anumite categorii de persoane juridice, cum ar fi instituțiile de credit.

Instrumentele de prevenire a insolvenței actualmente reglementate sunt *mandatul ad-hoc* și *concordatul preventiv*.

Mandatul ad-hoc este o procedură confidențială, foarte apropiată de o negociere pe dreptul comun, cu o intervenție redusă a judecătorului-sindic. Scopul acestui mecanism de redresare timpurie rezidă în depășirea impasului financiar în care se regăsește debitorul prin realizarea de către un mandatar ad-hoc (numit de instanță, la cererea debitorului), de înțelegeri cu creditorii.

Concordatul preventiv este o procedură de prevenire a insolvenței mai complexă decât mandatul ad-hoc, cu o implicare mai pregnantă a judecătorului-sindic, ce presupune negocierea cu creditorii a condițiilor de restructurare a afacerii. Scopul

procedurii concordatului preventiv este acela de salvare a debitorului aflat în dificultate financiară, a afacerii acestuia și acoperirea pasivului.

1.3. Aspecte privind aplicarea procedurilor de prevenire a insolvenței în România

În contextul transpunerii Directivei privind restructurarea și insolvența a fost realizată o analiză aprofundată a eficienței și eficacității procedurilor de restructurare din România, atât a celor de pre-insolvență, cât și a celor de reorganizare judiciară, în cadrul căreia au fost avute în vedere: practica judiciară, o bogată cazuistică de restructurare, doctrină, chestionare, interviuri și consultări cu stakeholderi din mediul privat și cel instituțional (organizații ale oamenilor de afaceri, reprezentanți ai principalilor creditori, instanțe judecătorești, instituții publice, corpuri profesionale juridice).

Concluziile acestei analize au relevat că, în general, companiile din România amână cu 3-4 ani intrarea în insolvență de teama eșecului, a dificultății de a începe o nouă afacere, astfel încât, în mod evident, fenomenul este de natură a scădea rata de recuperare a creanțelor și de a crește costurile recuperării. Percepția asupra procedurilor de insolvență și procedurile însele au avut o evoluție pozitivă în ultimii ani, generate în special de modificarea legislației și de transpunerea principiilor UNCITRAL și ale Băncii Mondiale în materia insolvenței și a protecției creditorilor, dar și de intensificarea comunicării în ceea ce privește avantajele acestei proceduri. Astfel, până în 2008-2010, insolvența era considerată egală cu falimentul, fiind un număr redus de reorganizări judiciare - în 2008 aproximativ 1% din insolvențe. Comparativ cu 2008, în 2018 au fost înregistrate de 5 ori mai multe reorganizări în piață, adică circa 6% din totalul insolvențelor, cu mențiunea însă că aproximativ 80% dintre companiile care intră în insolvență sunt fără niciun bun în patrimoniu; deci fără un rol activ în economie, ceea ce ar indica un procent real de cca 24% de reorganizări raportat la totalul de insolvențe în care debitorul are active.

În ceea ce privește procedurile de prevenire a insolvenței, deși prezente în fondul activ al legislației de peste zece ani, s-a constatat că acestea sunt foarte puțin accesate: dacă mandatul ad-hoc este extrem de rar folosit în practică, încât numărul de proceduri derulate este practic irelevant, acestuia fiindu-i preferate negocierile fără implicarea instanței judecătorești pentru eşalonarea datoriilor și/sau recreditări pentru susținerea afacerii, în privința concordatului preventiv datele indică un interes relativ mai ridicat, dar totuși numărul foarte mic de concordate (între 2010 și 2019, puțin peste 80 de proceduri, cu o rată de succes de 8,75%) este un indiciu al existenței unor deficiențe de structură în reglementarea acestui instrument de restructurare.

Dintre principalele cauze identificate, apelarea cu întârziere la aceste proceduri și lipsa culturii negocierii sunt considerate cele mai comune, ele împiedicând aplicarea eficientă a instrumentelor de redresare. Necunoașterea procedurilor, a avantajelor acestora, dar și lipsa poveștilor de succes, care să crească încrederea în reușita procedurilor, contribuie, de asemenea, la nivelul scăzut de interes.

Deși sunt instrumente de negociere flexibile, debitorul putând avea înțelegeri diferite cu fiecare dintre creditori, totuși apare ca evident că legislația actuală nu creează un

cadru real de co-interesare a creditorilor importanți, care să aibă capacitatea de a susține o redresare a afacerii debitorului. Creditorii nu se simt suficient de protejați în aceste proceduri, ale căror avantaje nu le sunt suficient de clare.

Anul 2020, pe fondul situației epidemiologice la nivel mondial, a adus însă o schimbare importantă în percepția și reacțiile companiilor, constatându-se că societățile românești aleg tot mai mult să acceseze mecanisme de prevenție, precum concordatul preventiv sau facilități fiscale disponibile pentru restructurarea obligațiilor bugetare. Piața de restructurare din România face pași spre maturizare: în 2020, valoarea activelor imobilizate ale companiilor care au accesat concordatul preventiv a crescut la peste 1 mld. euro, de la 15 mil. euro în 2019, și reprezintă peste 71% din valoarea totală a activelor companiilor intrate în insolvență și restructurare anul trecut. Totodată, cifra de afaceri cumulată a companiilor cu impact în economie care au accesat concordatul preventiv atinge aproape două treimi din valoarea companiilor care au accesat insolvența și restructurarea.

Aceste date arată că mediul antreprenorial începe să se îndrepte mai degrabă spre metode de restructurare în afara insolvenței, care se aplică încă de la primele semne de dificultate. Astfel, prin decizia de a acționa la timp, aceste companii aleg să prevină intrarea în starea de insolvență și să se redreseze înainte ca problemele financiare să se agraveze, iar activitatea operațională a companiei să se blocheze.

Pentru susținerea acestei tendințe de accesare a măsurilor de restructurare sunt necesare intervenții legislative rapide pentru crearea unui cadru normativ care să adreseze în mod eficient dificultatea. În acest scop, standardele Directivei privind restructurarea și insolvența, dar și soluțiile de drept comparat care și-au dovedit deja eficiența este necesar să fie adaptate specificului pieței românești și integrate în sistemul de drept al insolvenței.

1.4. Principalele prevederi ale Directivei privind restructurarea și insolvența și corespondența acestora în legislația românească

Dispozițiile obligatorii ale Directivei privesc, în principal:

- asigurarea existenței unor proceduri care să permită întreprinzătorilor să se restructureze într-un stadiu timpuriu al dificultății financiare, pentru a preveni insolvența și a restabili rapid viabilitatea activității (Articolul 4 (1) din Directivă). Procedurile trebuie să fie astfel concepute încât să fie accesibile tuturor debitorilor aflați în dificultate financiară, inclusiv microîntreprinderilor și întreprinderilor mici și mijlocii, să se deruleze cu celeritate și cu costuri cât mai reduse.

Legea nr. 85/2014 prevede două tipuri de proceduri de restructurare preventivă, respectiv mandatul ad-hoc și concordatul preventiv care, însă, sunt rareori utilizate în practică. De asemenea, legea prevede și procedura reorganizării judiciare, care se poate desfășura după deschiderea procedurii de insolvență în scopul evitării lichidării.

- avertizarea timpurie a debitorului, printre-unul sau mai multe instrumente de avertizare timpurie clare și transparente care să permită detectarea circumstanțelor care ar putea da naștere probabilității insolvenței și care pot semnala debitorilor necesitatea de a acționa fără întârziere (Articolul 3 (1) din Directivă).

- accesarea procedurilor de restructurare preventivă la cererea debitorilor (Articolul 4 (7) din Directivă).

O soluție similară este prevăzută și de legea română, care permite doar debitorilor să ceară instanței numirea unui mandatar ad-hoc, respectiv sau să o investească cu o cerere de deschidere a procedurii de concordat preventiv.

- asigurarea respectării principiului „debtor in possession” prin păstrarea de către debitor a dreptului său de administrare a afacerii pe tot parcursul procedurilor de prevenire a insolvenței, debitorii fiind, astfel, încurajați să ia măsurile corespunzătoare în faza timpurie a dificultății financiare (Articolul 5 (1) din Directivă).

Principiul se regăsește deja în legea română, care nu prevede posibilitatea retragerii dreptului de administrare a debitorului în cadrul procedurilor de prevenire a insolvenței și este considerat ca unul dintre aspectele pozitive ale acestor proceduri.

- suspendarea executărilor silite cu scopul de a sprijini negocierile privind un plan de restructurare, pentru ca debitorul să funcționeze în continuare sau cel puțin să conserve valoarea masei bunurilor sale în timpul negocierilor. Suspendarea are o durată inițială de 4 luni, asigurându-se, astfel, un just echilibru între drepturile debitorului și cele ale creditorilor. Suspendarea poate fi prelungită însă durata sa maximă nu poate depăși 12 luni (Articolul 6 (4), (6), (8) din Directivă).

Legea română prevede posibilitatea suspendării executărilor silite individuale doar în procedura concordatului preventiv, la cererea debitorului, după depunerea ofertei de concordat preventiv. Aceasta suspendare este temporară și produce efecte până la data la care concordatul este omologat de instanță.

- reglementarea conținutului minim al planului de restructurare (Articolul 8 (1)) și a dreptului debitorului de a prezenta un plan de restructurare, în vederea adoptării sale de creditorii afectați (Articolul 10 (1) din Directivă). Legea română prevede doar în cazul procedurii de concordat preventiv un conținut minimal al planului de restructurare. În cazul mandatului ad-hoc, debitorul negociază cu unul sau mai mulți creditorii în afara oricărei proceduri și, dacă negocierile se încheie cu succes, poate încheia unul sau mai multe acorduri.

- constituirea de clase de creditorii afectați pentru votarea planurilor de restructurare în scopul asigurării tratamentului echitabil al acestora, în funcție de natura creanțelor/intereselor lor (Articolul 9 (4) din Directivă).

Constituirea categoriilor de creanțe este obligatorie, potrivit legii române, doar în cadrul procedurilor de insolvență - reorganizare și faliment, lipsa unor clase de creditorii, care, în general, să determine și tratamentul diferențiat al acestora în

	<p>funcție de clasă din care fac parte fiind considerată, de altfel, unul dintre elementele care fac dificilă adoptarea unui concordat.</p> <ul style="list-style-type: none"> - condiții de aprobare de către creditorii a planului de restructurare (Articolul 9 (6) din Directivă). Legea insolvenței nu prevede adoptarea unui plan de restructurare în procedura de concordat preventiv pe clase de creditorii. În cadrul acestei proceduri, concordatul este considerat aprobat dacă cel puțin 75% din valoarea totală a creanțelor acceptate și necontestate sunt în favoarea acestuia. - condițiile de confirmare a planului de restructurare de către instanță, respectiv de impunere a planurilor care nu au fost aprobate în fiecare clasă, prin mecanismul „cross-class cram-down”. Legea română nu prevede constituirea claselor de creditorii în cadrul procedurilor de restructurare preventivă, prin urmare nici condiții referitoare la confirmarea planurilor de restructurare și posibilitatea impunerii acestora. - protecția finanțărilor noi, acordate prin planul de restructurare, dar și a finanțărilor intermediare, acordate pentru sprijinirea funcționării întreprinderii în perioada de negociere a planului, precum și a celor care acordă aceste finanțări, în situația unei insolvențe ulterioare. Prevederile actuale ale legii române nu sunt suficient de predictibile (nerezultând cu claritate care sunt tipurile de tranzacții protejate) și au fost indicate de stakeholderii consultați ca fiind un impediment important în derularea unei proceduri de prevenire a insolvenței. - protecția salariaților debitorilor astfel încât drepturile individuale și colective ale acestora, în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului intern în domeniul muncii, să nu fie afectate într-o procedură de restructurare preventivă (Articolul 13(1) din Directivă). <p>Legea română nu conține dispoziții speciale care să asigure protecția acestora în cadrul procedurilor de prevenire a insolvenței. În procedura de reorganizare judiciară, salariații beneficiază de protecție specială în sensul că sunt incluși într-o clasă specială de creditorii, ale căror creanțe au prioritate la momentul votului planului și distribuirii sumelor prevăzute în acesta.</p> <ul style="list-style-type: none"> - folosirea mijloacelor electronice de comunicare în procedurile de restructurare preventivă și de insolvență. <p>Legea nr. 85/2014 nu conține prevederi speciale referitoare la utilizarea mijloacelor electronice de comunicare.</p> <ul style="list-style-type: none"> - crearea cadrului necesar accesului întreprinzătorilor-persoane fizice la o procedură care să asigure descărcarea de obligații a acestora; <p>Potrivit legii române, la închiderea unei proceduri de faliment întreprinzătorul persoană fizică este descărcat de datoriile sale, neexistând un termen suplimentar pentru aplicarea acestui beneficiu, sub acest aspect norma în vigoare fiind compatibilă cu Directivă.</p> <ul style="list-style-type: none"> - implicarea în procedurile de restructurare preventivă a practicienilor specializați și stabilirea condițiilor de monitorizare, de către aceștia, a executării planurilor de restructurare. <p>Potrivit legii române, atât procedurile de prevenire a insolvenței, cât și cele de insolvență se derulează cu implicarea practicienilor în insolvență, autorizați potrivit legii. Aceștia sunt membri ai unei organizații profesionale - Uniunea</p>
--	--

Națională a Practicienilor în Insolvență (UNPIR) și sunt ținuți de obligația de a participa la cursuri de perfecționare continuă. Legea cuprinde prevederi clare și exprese care reglementează procedura de numire și revocare a practicienilor în insolvență.

Dintre dispozițiile facultative ale Directivei, cele mai relevante din perspectiva concepției de până acum a procedurilor de pre-insolvență din legea română sunt:

- aplicarea procedurilor debitorilor aflați în dificultate în sens larg, nu doar în dificultate *financiară*;
- posibilitatea prelungirii suspendării executărilor silită în anumite condiții;
- categorii de creanțe specifice și constituirea sub-categoriilor de creditori;
- procentul de vot pentru aprobarea măsurilor de restructurare;
- soluții ce pot fi pronunțate de instanța de apel;
- stabilirea unei valori determinate pentru active/întreprindere înainte de confirmarea și opunerea planului de restructurare.

1.5. Avertizarea timpurie a debitorilor

Alături de componenta procedurală preventivă, care impune statelor membre să ofere un cadru de reglementare pentru restructurare într-un stadiu timpuriu al dificultății, Directiva prevede și obligații legate de avertizarea timpurie pentru prevenirea insolvenței în sensul asigurării accesului debitorilor la unul sau mai multe instrumente de avertizare timpurie, clare și transparente (articolul 3). Instrumentele de avertizare timpurie create trebuie să identifice circumstanțele ce ar putea da naștere probabilității insolvenței și să semnaleze debitorilor necesitatea de a acționa fără întârziere. Astfel, cu cât un debitor poate să detecteze dificultățile financiare și să ia măsurile corespunzătoare mai devreme, cu atât probabilitatea ca acesta să evite o insolvență iminentă este mai mare, iar în cazul unei întreprinderi a cărei viabilitate este compromisă definitiv, cu atât procedura de lichidare este mai bine organizată și mai eficientă.

Directiva lasă o marjă largă statelor membre în transpunerea prevederilor privind instrumentele de avertizare timpurie, atât din perspectiva configurării acestora (modalitatea de detectare a semnelor incipiente de criză, adresabilitate în funcție de debitor, accesibilitate prin mijloace electronice), cât și a organizării lor, ca inițiative de stat sau private. Totuși, încurajează autoritățile să dezvolte sisteme eficiente de avertizare, care să reprezinte un sprijin real acordat antreprenorilor, în special IMM-urilor.

Astfel, avertizarea timpurie se poate realiza, în concepția Directivei, prin: mecanisme de alertă atunci când debitorul nu a efectuat anumite tipuri de plăți (de exemplu, când nu a plătit impozitele sau contribuțiile la asigurările sociale), servicii de consiliere furnizate de către organizații publice sau private, măsuri de stimulare pentru terți care dețin informații relevante despre debitor (cum ar fi contabilii, autoritățile fiscale și autoritățile de asigurări sociale), să îi semnaleze evoluțiile negative. Din experiența sistemelor de avertizare deja utilizate în statele membre,

	<p>cele mai eficiente sunt cele care combină alerta și asistența antreprenorilor pentru evitarea insolvenței.</p> <p>Legislația românească nu prevede instrumente cu acest rol, dar există mecanisme de comunicare și notificare dezvoltate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, care au capacitatea de a adapta și integra o notificare de alertă, în sensul Directivei, cu rolul de a semnaliza debitorilor necesitatea de a face evaluările necesare pentru a identifica dacă trebuie să apeleze la soluții de redresare ca să prevină insolvența.</p>
<p>2.Schimbări preconizate</p>	<p>Obiectul de reglementare al proiectului de lege îl constituie transpunerea <i>Directivei privind restructurarea și insolvența prin integrarea sistematică în Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență a prevederilor obligatorii, pe care Directiva le consacră în scopul armonizării legislațiilor europene, și corelarea cadrului normativ astfel amendat cu legislația civilă și fiscală. Totodată, pentru a urma îndeaproape spiritul reglementării europene, proiectul de lege preia, într-o măsură importantă, dispozițiile facultative identificate ca fiind compatibile cu sistemul nostru de drept, cu concepția legii Insolvenței și adaptate actualului context economic.</i></p> <p>Directiva nu impune statelor membre o procedură de restructurare singulară, ci le permite acestora să integreze standardele sale, în mod coerent, într-una sau mai multe proceduri, măsuri sau dispoziții, astfel încât debitorii și titularii de creanțe afectate să beneficieze de drepturile și garanțiile prevăzute de instrumentul de drept al UE. În aceste proceduri, nivelul de implicare a instanței judecătorești și a practicienilor specializați poate fi diferit.</p> <p>În scopul transunerii Directivei, proiectul de lege modifică Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, după cum urmează:</p> <ul style="list-style-type: none"> - se înlocuiește procedura mandatului ad-hoc cu o procedură nouă, a <i>acordului de restructurare</i>; - se modifică substanțial procedura concordatului preventiv, pentru includerea standardelor prevăzute de Directivă, atât a celor care facilitează redresarea debitorului, dar și a celor urmăresc consolidarea protecției creditorilor în procedură; - se prevede accesul la aceste proceduri pentru debitorii aflați în dificultate în sens larg, nu doar în dificultate financiară (de exemplu, un debitor care a pierdut un contract important și care, în consecință, se așteaptă la dificultăți ce l-ar putea conduce spre insolvență dacă nu ar lua măsuri de restructurare într-un termen scurt); - dificultatea - care justifică și condiționează accesul la un instrument de prevenire a insolvenței - este definită ca stare a debitorului generată de orice împrejurare care determină o afectare temporară a activității ce dă naștere unei amenințări reale și grave la adresa capacității viitoare de a-și plăti datoriile scadente - debitorul în dificultate este însă capabil, la data accesării procedurii, să își achite datoriile, nefiind așadar în stare de insolvență (art.6 alin.(1)); - pentru a permite evaluarea de către creditorii a stării de dificultate a debitorului care le propune un acord de restructurare sau care accesează o procedură de

concordat preventiv, dar și pentru a facilita verificarea de către judecătorul sindic a condiției stării de dificultate, la momentul confirmării unui acord și, în cazul concordatului, la data deschiderii procedurii, în proiect se instituie obligația administratorului restructurării/administratorului concordatar de a redacta un raport care se anexează la acordul de restructurare, respectiv la cererea de deschidere a procedurii concordatului și care trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente: a) natura stării de dificultate, respectiv descrierea împrejurării care determină afectarea activității și efectele previzionate; b) factorii interni și externi care au determinat starea de dificultate a debitorului; c) principalii indicatori financiari care justifică existența unei amenințări la adresa capacității viitoare a debitorului de a-și plăti datoriile la scadență; d) motivul pentru care dificultatea nu poate fi considerată reversibilă în mod natural prin continuarea activității planificate a debitorului fără luarea unor măsuri adecvate de redresare (art.6 alin.(2));

- se prevede că debitorii au posibilitatea de a decide, motivat, ce categorii de creanțe rămân în afara restructurării - creanțe neafectate direct de plan - și ce categorii devin afectate de restructurare - cu verificarea motivelor de către judecătorul-sindic și cu respectarea garanțiilor prevăzute de lege (art. 5 pct.16², art. art. 15² lit. d), art.24 alin.(1) lit. d)); de asemenea, instanța de apel se pronunță asupra calificării ca neafectată a unei creanțe, în baza apelului introdus de creditorul titular al unei astfel de creanțe (art. 9 alin.(2) lit.c); pentru a asigura o protecție adecvată creditorilor titulari de creanțe în litigiu, până la soluționarea definitivă a litigiului, creanța va avea tratamentul prevăzut prin acordul confirmat, iar creanța suplimentară stabilită va fi considerată creanță neafectată, dacă creditorul nu acceptă tratamentul propus de debitor (art. 15⁹ alin.(2)); de asemenea, orice creanță neinclusă în lista creanțelor afectate este creanță neafectată (art. 5 pct.16², teza finală);
- se introduce și în procedurile de prevenire a insolvenței sistemul votului pe categorii de creanțe: a) creanțele care beneficiază de drepturi de preferință; b) creanțele salariale; c) creanțele creditorilor indispensabili, dacă este cazul; d) creanțele bugetare; e) celelalte creanțe; acordul/planul de restructurare se consideră votat dacă este votat de cel puțin 50%+1 din creditorii în fiecare categorie de creanțe existente (art. 15⁴ alin.(5), art. 27 alin.(7));
- se prevede că acordul/planul de restructurare se confirmă/omologhează de către judecătorul sindic, în procedură necontencioasă, în cameră de consiliu, în termen de maxim 10 zile de la data înregistrării cererii (art. 15⁶ alin. (1), art.28 alin.(5));
- confirmarea/omologarea poate însemna, în condițiile prevăzute de lege, și aplicarea mecanismului de impunere a planului în pofida disidenței creditorilor din mai multe clase - mecanismul *cross-class cram-down* -, care presupune aprobarea planului de majoritatea categoriilor de creanțe, cu condiția ca cel puțin una dintre aceste categorii să fie o categorie care beneficiază de cauze de preferință sau să aibă rang prioritar față de categoria „celelalte creanțe”, sau, în caz contrar, de cel puțin o categorie de creanțe cu drept de vot, alta decât o categorie care, în urma unei evaluări a patrimoniului debitorului, nu ar primi nicio plată în caz de faliment (art. 15⁷ alin.(1) lit. B., art. 28 alin.(2) lit. B.);

- pentru a asigura transparența procedurii în raport cu orice parte care ar putea prezenta un interes, hotărârea de confirmare a planului se comunică atât creditorilor ale căror creanțe sunt afectate de plan, cât și titularilor de creanțe neafectate (art. 15⁶ alin. (4), art. 28 alin.(5) teza finală);
- oricare dintre creditorii - atât titularii de creanțe afectate, cât și cei care dețin creanțe neafectate - poate ataca, cu apel, hotărârea de confirmare/omologare, pentru orice motive, inclusiv pentru includerea în lista creanțelor a unei creanțe inexistente sau fictive, într-un quantum diferit față de întinderea sa sau într-o altă categorie decât cea corespunzătoare situației sale juridice (art. 9);
- pentru salvarea șansei de redresare a afacerii debitorului, proiectul transpune soluția Directivei de a se menține în apel planul confirmat, dacă drepturile celorlalți creditorii din acordul/planul de restructurare nu sunt afectate (art. 9 alin. (2) pct.3);
- pentru a asigura celeritatea procedurii, se prevede obligația apelantului de comunica apelul tuturor părților cu interese contrare, sub sancțiunea amenzii judiciare, al cărei quantum este dublat în raport de cel prevăzut de art. 187 din Codul de procedură civilă (art. 15¹⁰ alin. (5));
- ulterior confirmării acordului prin hotărâre definitivă și până la închiderea procedurii, în cazul descoperirii existenței unui fals, dol sau unei erori esențiale ori a unor titluri hotărâtoare și până atunci necunoscute care au determinat înscrierea în listă a unei creanțe, oricare dintre creditorii poate contesta la judecătorul-sindic înscrierea în lista creanțelor a unei creanțe inexistente sau fictive, într-un quantum diferit față de întinderea sa ori într-o altă categorie decât cea corespunzătoare situației sale juridice; în soluționarea contestației, judecătorul sindic poate infirma acordul sau menținerea acestuia cu modificarea listei creanțelor conform situației juridice astfel stabilite și, dacă este cazul, modificarea acordului, cu consimțământul debitorului, în cazul în care creanța contestată nu a fost determinantă pentru rezultatul votului. Modificarea acordului se va efectua de către debitor în termenul stabilit de judecătorul-sindic, se va depune la dosarul cauzei și se va comunica creditorilor (art. 15¹⁰, art.29¹);
- se consolidează protecția finanțărilor noi și intermediare, atât din perspectiva priorității la plată, dar și față de eventuale acțiuni în anulare într-o procedură de insolvență ulterioară (art. 5 pct.28¹-28², art.9¹);
- se introduc dispoziții referitoare la comunicarea prin mijloace electronice, ținerea ședințelor colective ale creditorilor on-line sau a organizării on-line a licitațiilor privind valorificarea activelor debitorilor (art. 15³ alin.(1), art.22, art. 48 alin.(3), art. 51 alin.(3), art. 104 alin. (1), art. 110 alin.(4), art.153 alin.(3), art. 154 alin.(4));
- proiectul preia standardele Directivei în ceea ce privește protecția salariaților și a creanțelor acestora: acordul de restructurare și planul de restructurare trebuie să conțină o analiză a situației salariaților, să detalieze modalitățile de informare și consultare a reprezentanților salariaților, derulate potrivit legii și a contractelor colective de muncă, și modalitățile în care acordul de restructurare va afecta forța de muncă a debitorului (proceduri de concedieri individuale, proceduri de concedieri colective), eventualele cazuri de suspendare a contractelor de muncă

din inițiativa angajatorului, de reducere a programului de lucru corespunzător reducerii temporare a activității; de asemenea, suma prevăzută în plan pentru plata creanțelor salariale trebuie să fie cel puțin egală celei pe care ar obține-o în cazul executării silită, dar nu mai puțin decât ar primi în scenariul următoarei alternative optime; totodată, creanțele salariale constituie o clasă distinctă la vot; (art. 15² alin. (1) lit. c), h) și alin.(4), 15⁴ alin.(3); art. 24 alin.(1) lit.c), h) și alin.(2), art. 27 alin.(4)); de asemenea, spre deosebire de toate celelalte creanțe, executarea silită a creanțelor salariale nu este suspendată de drept în procedura concordatului preventiv (singura dintre cele două proceduri de prevenire a insolvenței în care poate fi suspendată executarea silită). Aceasta poate fi suspendată de judecătorul-sindic la cererea debitorului, dacă debitorul face dovada capacității plății sumelor pentru care se dispune suspendarea chiar și în mod eșalonat, cel puțin în cuantumul în care ar fi acoperite în procedura de executare silită (art.25 alin.(3));

în privința creanței bugetare, proiectul prevede că acordul de restructurare/planul de restructurare vor fi opozabile creditorilor bugetari, cu condiția respectării prevederilor legale cu privire la ajutorul de stat din legislația internă și europeană, potrivit prevederilor art. 5 pct. 71; se facilitează, totodată, utilizarea testului creditorului privat, care, potrivit proiectului, poate fi efectuat și la solicitarea părții care propune un acord/plan de restructurare sau un plan de reorganizare, pe cheltuiala acesteia, de un expert independent, inclusiv de practicianul în insolvență din cadrul procedurii, și va fi comunicat creditorului bugetar odată cu acordul de restructurare/planul de restructurare sau odată cu planul de reorganizare; de asemenea, pentru corelare cu alte acte normative prin care creditorul bugetar poate acorda îlesniri la plată, în proiect se prevede că acele creanțe bugetare pentru care este în derulare o îlesnire la plată în conformitate cu legislația fiscală vor fi achitate în conformitate cu documentele din care aceasta rezultă, fiind considerate creanțe neafectate.

Procedura acordului de restructurare presupune, suplimentar față de elementele generale de noutate indicate mai sus: o etapă *out-of-court* de negociere a unui acord de restructurare propus de debitor cu asistența unui administrator al restructurării - practician în insolvență -, cu creditorii ale căror creanțe vor fi afectate de acord; intervenția judecătorului sindic, pentru confirmare, după ce debitorul a obținut votul creditorilor săi conform textului de lege propus; derularea activității debitorului conform prevederilor acordului, ulterior confirmării, pe durata prevăzută în acord - nu se prevede o perioadă de restructurare, aceasta urmând a fi propusă prin acord și negociată cu creditorii, însă, pe durata sa, dar nu mai mult de 3 ani, activitatea debitorului va fi supravegheată de administratorul restructurării, practician în insolvență.

În creionarea noii proceduri, propuse în transpunerea Directivei, s-a avut în vedere găsirea unui răspuns nevoii exprimate în consultările cu mediul de afaceri de a avea un mecanism de negociere cu un grad sporit de confidențialitate și cât mai suplu (80% dintre reprezentanții mediului de afaceri consultați au fost în favoarea unei noi proceduri de restructurare, confidențială și extrajudiciară, care să încurajeze

abordarea timpurie a stării de dificultate). Această procedură - a acordului de restructurare preventivă - a fost astfel concepută încât să permită debitorului ca, împreună cu practicianul în insolvență, să întocmească și să negocieze un acord de restructurare, iar când toate condițiile pentru confirmarea sau impunerea unui astfel de acord sunt îndeplinite să solicite confirmarea acestuia de către instanță.

Flexibilitatea acestui instrument de restructurare și adaptabilitatea sa în funcție de dimensiunea debitorului și a masei sale credale se reflectă atât în etapa negocierii (debitorul având libertatea de a negocia cu toți creditorii afectați sau bilateral, de a reveni asupra planului propus până la obținerea majorității cerute pentru aprobare), dar și în etapa executării sale, proiectul de lege lăsând la latitudinea părților să stabilească durata executării planului.

De asemenea, în cazul în care debitorul coagulează unanimitatea voturilor creditorilor afectați, întreprinderile mici și mijlocii (cifra de afaceri sau venit brut sub 500.000. euro) beneficiază de o soluție integral extrajudiciară, planul, astfel aprobat de creditor, fiind suficient să fie avizat de un practician în insolvență pentru ca acesta să producă toate efectele specifice unui acord de restructurare.

Argumentele în favoarea reglementării unei proceduri simplificate de restructurare (în pre-insolvență), în cea mai mare parte extrajudiciară, sunt multiple:

- aceasta este un instrument mai ușor de utilizat pentru micile afaceri, or, astfel cum rezultă din considerentele Directivei, standardele acesteia au în vedere în special necesitatea ca microîntreprinderile și IMM-urile, care reprezintă 99% din totalul întreprinderilor din Uniune, să beneficieze de soluții de redresare flexibile și la costuri reduse;
- procedura, fiind confidențială, protejează compania/debitorul de stigmatul eşecului;
- procedura, fiind parțial extrajudiciară, nu aglomerează instanțele;
- presupune o mai mare libertate de negociere a debitorului cu creditorii.

În *procedura concordatului preventiv*, alături de elementele generale de nouitate indicate mai sus, se propun modificări în ceea ce privește suspendarea executărilor silite - se suspendă executările silite de drept de la data deschiderii procedurii, pentru susținerea negocierilor (4 luni, cu posibilitatea de prelungire, în condiții specifice, până la 12 luni); se modifică procentul de vot necesar pentru aprobarea planului de restructurare, de la 75% din valoarea masei credale la 50%+1 în fiecare categorie de creanțe afectate sau, chiar la un procent mai redus, dar nu mai puțin de 30% din valoarea totală a creanțelor afectate, în cazul aplicării mecanismului *cross-class cram-down*, prevăzut de Directivă;

Urmare evaluării aplicării legii, cea mai importantă cauză a nefuncționării procedurilor de pre-insolvență, indicată într-o majoritate covârșitoare atât de creditorii, cât și de debitorii, este *lipsa unei protecții reale a creditorilor împotriva executărilor silite*. Astfel, în actualul cadru legislativ, în procedura concordatului preventiv se prevede o suspendare a executărilor silite abia ulterior omologării și nu este foarte clar dacă doar pentru creditorii care au acceptat concordatul sau pentru

toți creditorii (două articole contradictorii art. 29 alin. (1) și art. 30 alin. (1) din Lege). Mai mult, alți creditorii pot să înceapă sau să continue procedurile de executare silită, iar acest fapt le conferă o poziție privilegiată față de creditorii care au semnat cu debitorul acorduri de restructurare.

Proiectul de lege, pornind de la standardele Directivei (stabilirea posibilității suspendării executărilor silite pentru susținerea negocierilor) prevede, așa cum arătam, suspendarea executării silite de drept de la deschiderea procedurii, pentru 4 luni, iar, ulterior, posibilitatea prelungirii sau obținerii de noi suspendări, fără ca în total, cu prelungiri și reînnoiri să se depășească dura de 12 luni. Această posibilitate de prelungire a suspendării executării silite este compensată cu garanții adecvate pentru creditorii, care pot cere, în anumite condiții ridicarea suspendării. Este așadar creat cadrul de reglementare a suspendării executărilor silite care să ofere confortul creditorilor că debitorul nu va fi executat și că, astfel, nu vor dispărea bunurile - gaș general al acestora.

De asemenea, consultările efectuate au permis identificarea și a altor deficiențe ale procedurii concordatului preventiv, care, parțial, au putut fi remediate prin preluarea soluțiilor directivei (negocierea planului doar cu titularii de creanțe afectate, împărțirea creanțelor pe clase pentru vot, reducerea procentului de vot, consolidarea protecției finanțării intermediare și a celei noi). Pornind de la concepția Directivei potrivit căreia concordatul poate viza doar o parte dintre creditorii, cei ale căror creanțe sunt afectate direct prin planul de restructurare, proiectul prevede eliminarea adunării creditorilor, participant colectiv la procedură, creditorii păstrând însă posibilitatea de a solicita convocarea unor ședințe colective, astfel cum și debitorul sau, după caz, administratorul concordatar poate decide că pentru, facilitarea negocierilor și votării planului de restructurare, este necesar să organizeze astfel de ședințe colective, care să includă totalitatea creditorilor titulari de creanțe afectate sau o parte dintre aceștia.

Au existat, de asemenea critici, cu privire la dispoziții sau, dimpotrivă, lacune ale normei care afectează eficiența procedurii, aspecte care, de asemenea, se propune a fi remediate prin proiectul de lege: lipsa datei de referință la care se întocmește lista creditorilor, lipsa datei de la care curge termenul pentru exprimarea votului asupra ofertei de concordat, nedefinirea unor termeni esențiali în procedură (ex: creanțe în litigiu), nereglementarea regimului creanțelor curente, caracterul imprecis al atribuției de supraveghere a administratorului concordatar, limitele implicării administratorului concordatar, necorelarea prevederilor debitorului nu sunt stabilite, nereglementarea statutului părții creanței reduse prin concordat, în cazul în care procedura eșuează, durata prea scurtă a perioadei de executare a concordatului (24 de luni).

Consultările de evaluare a aplicării legii au indicat și faptul că, pentru eficientizarea procedurii și pentru încurajarea debitorilor și creditorilor să apeleze la o procedură de concordat, pot fi preluate instrumente importante din reorganizare judiciară, care este de așteptat să își dovedească utilitatea și în pre-insolvență, de exemplu

reglementarea principiului tratamentului corect și echitabil (principiul *best interest of creditors*, prevăzut de Directivă).

Pentru a facilita derularea unei proceduri de restructurare preventivă, Directiva prevede și posibilitatea statelor membre de a deroga de la directivele în materia societăților, în măsura și pe durata în care acest lucru este necesar pentru instituirea cadrului de restructurare preventivă, fără ca prin aceste derogări să se aducă atingere principiului egalității de tratament al acționarilor. În acest sens, proiectul de lege propune o derogare minimală de la regulile de drept societar, pentru a facilita adoptarea rapidă de către organele societare a măsurilor de restructurare a afacerii propuse în acordul de restructurare/planul de restructurare (art. 9°).

De asemenea, pentru corelarea terminologică, dar și pentru a asigura transpunerea art. 27 alin.(4) din Directivă, proiectul propune și modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată, cu modificările și completările (art. 11 din proiect).

Pentru *procedura reorganizării judiciare*, proiectul de lege propune soluții de corelare cu noile prevederi în materia pre-insolvenței și de asigurare a standardelor directivei în ceea ce privește remiterea de datorie, dar și de eficientizare și creștere a celerității, astfel cum impune Directiva, a acestui mecanism de redresare. Se prevăd, astfel:

- se prevede posibilitatea reorganizării judiciare, cu efectul remiterii de datorie, pentru profesioniștii-persoanele fizice, după executarea unui plan de reorganizare cu o durată maximă de trei ani (art. 38 alin. (2)).
- noi premise pentru respectarea duratei perioadei de observație: înainte de expirarea termenului de 12 luni, creditorii, debitorul sau administratorul judiciar va solicita judecătorului-sindic fie aplicarea art. 111 alin.(6) - înscrierea provizorie a creanțelor contestate și care nu au putut fi soluționate, întrucât era nevoie să fie administrate probe -, fie prelungirea perioadei de observație pentru motive temeinice; în cazul în care cererea nu este introdusă de administratorul judiciar, creditorii sau debitorul vor putea formula o astfel de cerere.
- modificarea duratei maxime a perioadei de executare a planului de reorganizare de la 3 ani la 4 ani pentru debitorii persoane juridice, consultările cu mediul de afaceri indicând că actuala durată s-a dovedit insuficientă în cazul acestora;
- condițiile în care creditorii pot contesta hotărârea adunării creditorilor de votare a unui plan de reorganizare și în care pot formula obiecțiuni cu privire la legalitatea planului, pentru a evita abuzurile de drepturi procesuale întâlnite deseori în practică (art.132 alin.(4));
- prioritizarea la plată a finanțărilor noi și intermediare acordate în procedurile de prevenire a insolvenței - în cazul deschiderii, în situația nedorită a eșuării acestora, a unei proceduri de insolvență - prin plata acestora imediat după finanțările acordate în procedura insolvenței (mai dificil de accesat întrucât debitorul se află într-o dificultate mult mai mare) - art. 161 pct. 2 și 2¹;
- premise pentru organizarea prin mijloace electronice a adunărilor creditorilor și pentru comunicarea electronică cu creditorii (ex: art. 48 alin.(6), art. 51 alin.(3),

art. 100 alin. 1 lit.f), art. 104 alin.(1), art.110 alin.(4), art. 153 alin.(3), art. 154 alin.(4)).

Pentru avertizarea timpurie în conformitate cu prevederile Directivei, se propune crearea unui instrument de alertă automată și electronică de către creditorul bugetar, precum și asigurarea accesului profesioniștilor la informații în domeniul avertizării timpurii, inclusiv la soluții de redresare, prin implementarea etapizată a unor instrumente de informare și asistență gratuită.

Astfel, legea prevede transmiterea unei notificări de alertă în cazul neexecutării unor obligații bugetare/fiscale, având ca scop informarea profesionistului cu privire la obligațiile restante, determinarea unei analize a cauzelor pentru neefectuarea plății și orientarea acestuia către opțiunile pe care le are la dispoziție pentru a-și normaliza situația, inclusiv în cadrul sistemului de avertizare timpurie. Notificarea de alertă se va transmite automat profesioniștilor vizați de procedurile de prevenire a insolvenței și de cele generale de insolvență, prin intermediul Spațiului Privat Virtual.

Pentru a sprijini profesioniștii alertați să ia din timp măsuri, Ministerul Antreprenoriatului și Turismului va pune la dispoziția acestora, pe pagina sa de internet, o secțiune dedicată informării și îndrumării în domeniul avertizării timpurii, în care pot fi accesate informații extinse cu ajutorul cărora să poată identifica principalele semne care indică apariția sau iminența unei crize și, de asemenea, să fie orientați spre realizarea unei evaluări generale a situației lor financiare în vederea diagnosticării stării de dificultate sau a insolvenței. Secțiunea dedicată va conține informații despre oportunitățile legale și regulile care trebuie respectate în funcție de nivelul de gravitate al crizei și va încuraja antreprenorii să apeleze la soluții de asistență gratuită, atunci când acestea vor deveni disponibile.

Legea introduce posibilitatea medierii în privința obligațiilor evidențiate în notificarea de alertă, persoanele fizice sau juridice alertate având posibilitatea, încă din această etapă timpurie, să clarifice întinderea obligațiilor fiscale restante și să identifice soluțiile optime pentru stingerea creanței fiscale.

Potrivit legii, notificarea de alertă și furnizarea de informații online vor fi organizate în interiorul termenului de transpunere, urmând să fie disponibile imediat.

Pentru a crește eficiența instrumentului de alertă care se declanșează automat și a componentei de îndrumare și informare, se prevede înființarea unei linii telefonice care va permite îndrumarea și în funcție de particularitățile situației profesionistului, operaționalizarea acesteia urmând să se finalizeze într-o perioadă de 1 an. Asistența acordată se va concentra asupra gestionării unei crize, ajutând antreprenorul să obțină o imagine de ansamblu a afacerii, a situației economice și problemelor acesteia, precum și remedii standardizate pentru ipoteze predeterminate de dificultate care să fie puse în aplicare de antreprenor fără asistență specializată. După caz, se vor oferi informații privind procedurile de restructurare și de insolvență sau cu privire la alte soluții disponibile de restructurare a unor datorii sau a afacerii.

Proiectul de lege prevede posibilitatea dezvoltării în timp a unei componente de asistență specializată prin implicarea unor consultanți cu experiență în managementul

	<p>de criză și/sau a unor mentori, care să acorde <i>pro bono</i> servicii de diagnoza inițială și/sau de consiliere în afaceri, după modelul altor state membre precum Danemarca, Germania, Belgia, Italia, Grecia, Polonia. În plus, este lăsată deschisă posibilitatea ca și alte instrumente care urmăresc avertizarea timpurie în sensul acestui proiect de lege să fie dezvoltate în viitor de stat cât și prin inițiative private.</p> <p>Pentru evaluarea eficienței mecanismelor de pre-insolvență și insolvență, Directiva impune statelor membre obligația culegerii, centralizării și comunicării către Comisia Europeană a anumitor date statistice: a) numărul de cereri de confirmare a unui acord de restructurare sau de deschidere a unei proceduri de concordat preventiv ori de insolvență și numărul de acorduri confirmate sau de proceduri de concordat preventiv ori de insolvență deschise; b) durata medie a procedurilor, de la data depunerii cererii, respectiv de la deschiderea acestora până la închiderea lor; c) numărul de cereri de confirmare a unui acord de restructurare, de deschidere a unei proceduri de concordat ori de insolvență respinse ca inadmisibile, ca nefondate sau retrase înainte de confirmare, respectiv înainte de a fi deschise; d) numărul de debitori care au făcut obiectul unor proceduri de restructurare preventivă sau de insolvență și care, în perioada de trei ani premergătoare depunerii cererii sau deschiderii unor astfel de proceduri, au avut un acord de restructurare sau un plan de restructurare confirmat în cadrul unei proceduri anterioare de restructurare preventivă. Statisticile trebuie realizate pe fiecare an calendaristic și se comunică Comisiei Europene pe baza formularului standard stabilit de Comisia Europeană prin actele de punere în aplicare a Directivei (UE) 2019/1023.</p> <p>Prin urmare, prin proiect, se prevede completarea Legii nr.85/2014, în sensul instituirii obligației de colectare și sistematizare a acestor informații, precum și de comunicare către instituția europeană (art.339¹).</p>
3. Alte informații	Pentru transpunerea Directivei, autoritățile române beneficiază de asistență tehnică, acordată de Comisia Europeană, prin proiectul „ <i>Instrumente de avertizare timpurie și cadre de restructurare preventivă în România</i> ”, derulat în cadrul Programului de Sprijin pentru Reforme Structurale.
Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ	
1. Impactul macroeconomic	
1 ¹ . Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Nu este cazul, măsurile propuse, inclusiv în ceea ce privește implicarea creditorului bugetar în procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență (reorganizare judiciară) respectând regulile în domeniul concurenței.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Se preconizează că proiectul va avea un impact pozitiv substanțial asupra mediului de afaceri Procedurile prevăzute în proiectul de lege de transpunere a Directivei (UE)2019/1023 dar și implementarea soluțiilor de avertizare timpurie se

	<p>așteaptă să le asigure debitorilor soluții de a se restructura într-un mod eficace într-un stadiu timpuriu în vederea evitării insolvenței, pentru a limita astfel lichidarea inutilă a afacerilor viabile sau, după caz, închiderea unor companii mai rapid, mai din timp, cu costuri mai reduse, pentru companiile nefuncționale. Se preconizează ca noul cadru legal să contribuie la preîntâmpinarea pierderii de locuri de muncă, de know-how și de aptitudini, și să asigure maximizarea valorii pentru creditori, în raport cu ce ar primi într-o procedură de insolvență.</p> <p>Restructurarea ar trebui să le permită debitorilor aflați în dificultate să își continue activitatea, integral sau parțial, prin schimbarea componenței, a condițiilor sau a structurii activelor și pasivelor acestora ori a oricărei părți a structurii capitalului acestora, inclusiv prin vânzarea de active sau a unor părți din întreprindere sau, în cazul în care este astfel prevăzut în dreptul intern, a întreprinderii în ansamblu, precum și prin efectuarea de modificări operaționale.</p> <p>De asemenea, accesul debitorilor la proceduri de restructurare într-un stadiu timpuriu al stării de dificultate poate preveni acumularea de credite neperformante. Existența unor instrumente funcționale de restructurare preventivă ar putea asigura luarea de măsuri înainte ca întreprinderile să ajungă în situația de a nu mai putea să își achite creditele și s-ar limita astfel impactul negativ asupra sectorului financiar.</p>
3. Impactul social	<p>Transpunerea Directivei privind restructurarea și insolvența se așteaptă să contribuie la preîntâmpinarea pierderii de locuri de muncă, de know-how și de aptitudini, să evite aplicarea stigmatului insolvenței și să încurajeze inițiativa antreprenorială.</p> <p>Urmând spiritul Directivei, proiectul de lege conține măsuri importante de protecție a salariaților: acces al angajaților și reprezentanților acestora la informații relevante și actualizate cu privire la instrumentele de restructurare preventivă disponibile, acces la informații privind derularea procedurii de prevenire a insolvenței (informații privind planul propus), protecție adecvată a creanței salariale (obligativitatea confirmării de către judecătorul sindic a planurilor de restructurare care prevăd reduceri de personal, accesarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale).</p>
4. Impactul asupra mediului	Nu este cazul.
5. Alte informații	Nu este cazul.
<p>Secțiunea a 4-a</p> <p>Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)</p>	

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		3	4	5	6	
1	2					7
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit;						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale,						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat						
(i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugetele locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						

6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificării veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare	
7. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 5-a	
Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare	
1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	Prin proiectul de lege se aduc modificări: 1. Legii nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, nr.466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare; 2.Ordonanța de urgență a Guvernului nr.86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 13 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare; 3. Legea societăților nr.31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare
1'. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice	Proiectul de lege transpune Directiva (UE) 2019/1023 privind cadrele de restructurare preventivă, remitere de datorie și decăderile, precum și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie (<i>Directiva privind restructurarea și insolvența sau Directiva</i>).
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Proiectul de lege preia prevederile obligatorii ale Directivei și, într-o măsură importantă, dispozițiile facultative (cele care sunt adaptate sistemului de drept și realității economice românești).
3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	-
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	-
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	
6. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 6-a	
Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	

1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de proiectul actului normativ	
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr.521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Nu este cazul.
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Nu este cazul.
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi.	Proiectul necesită avizul Consiliului Economic și Social și al Consiliului Legislativ.
6. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 7-a	
Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Textul a fost supus dezbaterii publice prin afișare pe site-ul Ministerului Justiției.

2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul.
3. Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente.	
2. Alte informații	Nu este cazul.

Față de cele prezentate, a fost elaborat prezentul *proiect de lege*, pe care îl supunem Guvernului spre aprobare.

Marian-Cătălin PREDOIU

Ministrul Justiției

Avizăm favorabil:

Adrian CĂCIU

Ministrul Finanțelor

Constantin-DANIEL CADARIU

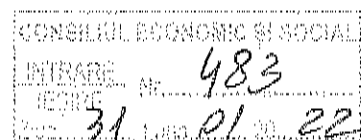
Ministrul Antreprenoriatului și Turismului

Marius-Constantin BUDĂI

Ministrul Muncii și Solidarității Sociale

Bogdan LIȚIAN AURESCU

Ministrul Afacerilor Externe

Proiect de lege
pentru modificarea și completarea Legii nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență și a altor acte normative

Art. 1 - Legea nr.85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.466 din 25 iunie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2 - Scopul prezentei legi este instituirea unor proceduri de prevenire a insolvenței la care pot recurge debitorii aflați în dificultate și, respectiv, a unor proceduri colective de insolvență pentru acoperirea pasivului debitorului, în care, debitorul beneficiază, atunci când este posibil, de șansa de redresare a activității sale.”

2. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3 - (1) Procedurile prevăzute de prezenta lege se aplică profesioniștilor, astfel cum sunt definiți la art.3 alin. (2) din Codul civil, cu excepția celor cu privire la care se prevăd dispoziții speciale în ceea ce privește regimul prevenirii insolvenței și al insolvenței lor. În cazul profesiilor liberale, procedurile prevăzute de prezenta lege vizează întreprinderea acestora, iar nu statutul profesional.

(2) În cazul în care un profesionist persoană fizică aflat în insolvență are atât datorii personale, cât și datorii profesionale, care fie nu pot fi separate într-un mod rezonabil, fie se află în diviziuni ale patrimoniului constituite conform art. 2324 alin. (3) din Codul Civil, acestea sunt tratate în cadrul prezentei proceduri de insolvență pentru a obține descărcarea definitivă de obligații.

(3) În cazul în care un profesionist persoană fizică aflat în insolvență are atât datorii personale, cât și datorii profesionale care fac parte din diviziuni ale patrimoniului constituite conform art. 2324 alin. (4) din Codul Civil, acestea din urmă sunt tratate în cadrul prezentei proceduri de insolvență pentru a obține descărcarea de obligații.

(4) Procedurile prevăzute de prezenta lege nu sunt aplicabile unităților și instituțiilor de învățământ preuniversitar, universitar și entităților prevăzute la art.7 din Ordonanța Guvernului nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Prevederile Titlului I nu sunt aplicabile:

a) instituțiilor de credit, firmelor de investiții, precum și altor instituții financiare și entități supuse prevederilor Legii nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare, și fondurilor de investiții alternative, definite la art. 3 pct. 20 din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare;”

b) asigurătorilor și reasigurătorilor, astfel cum sunt definiți de art. (1) alin. (2) pct. 3 și 45 din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și

reasigurare, cu modificările și completările ulterioare, supuși prevederilor legii menționate anterior, precum și Legii nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asigurătorilor.

c) contrapărților centrale, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

d) depozitarilor centrali de titluri de valoare, astfel cum sunt definiți la articolul 2 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014.

(6) În materia procedurilor de prevenire a insolvenței, prezenta lege nu afectează drepturile și obligațiile debitorului cu privire la activul personal acumulat de către acesta la un fond de pensii administrat privat și/sau la fonduri de pensii facultative și/sau la fonduri de pensii ocupaționale ori cu privire la pensiile private de care debitorul beneficiază, în temeiul și în condițiile legislației privind pensiile private.

3. Denumirea Capitolului II din Titlul preliminar se modifică și va avea următorul cuprins:
„Capitolul II - Principii și definiții”

4. Punctele 2-3, 5, 8-10, 12-13 ale articolului 4 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„2. acordarea unei șanse debitorilor de redresare eficientă a afacerii, pentru menținerea activității economice și protejarea locurilor de muncă, prin accesul efectiv al debitorului la mijloace de avertizare timpurie, prin intermediul procedurilor de prevenire a insolvenței sau prin procedura de reorganizare judiciară, fără a aduce atingere altor soluții de redresare;”

„3. asigurarea unor proceduri de prevenire a insolvenței și insolvență eficiente, inclusiv prin mecanisme adecvate de comunicare și derulare a procedurii într-un timp util și rezonabil, într-o manieră obiectivă și imparțială, cu un minim de costuri, de natură a duce la descărcarea de obligații;”

„5. asigurarea unui grad ridicat de transparență și previzibilitate în procedurile prevăzute de prezenta lege;”

„8. asigurarea accesului la surse de finanțare în procedurile de prevenire a insolvenței, în perioada de observație și de reorganizare, cu acordarea unui tratament adecvat, prioritar la plată, pentru protejarea acestor creanțe;”

„9. fundamentarea votului pentru aprobarea acordului/planului de restructurare sau de reorganizare pe criterii clare, cu asigurarea unui tratament egal între creditorii de același rang, a recunoașterii priorităților comparative și a acceptării unei decizii a majorității, urmând să se ofere celorlalți creditori plăți egale sau mai mari decât ar primi în cazul următoarei alternative optime sau în faliment, după caz;”

„10. favorizarea, în procedurile de prevenire a insolvenței, a negocierii/renegocierii amiabile a creanțelor și a încheierii unui acord de restructurare sau, după caz, a unui concordat preventiv, asigurând continuitatea întreprinderii;”

„12. în cazul grupului de societăți, coordonarea procedurilor de prevenire a insolvenței și de insolvență, în scopul abordării integrate a acestora;”

„13. administrarea procedurilor de prevenire a insolvenței și de insolvență de către practicieni în insolvență și desfășurarea acestora sub controlul instanței de judecată, în limitele prevăzute de prezenta lege.”

5. La articolul 4, după punctul 5 se introduce un nou punct, 5¹, cu următorul cuprins:

„5¹. protejarea informațiilor de natură concurențială privind afacerea debitorului, fără a împiedica accesul creditorilor la informațiile necesare și relevante care să le permită acestora să adopte o decizie în procedurile de prevenire a insolvenței și de reorganizare judiciară;”

6. La articolul 5, se introduc 13 noi puncte, 4¹, 5¹, 8¹-8², 16¹-16², 26¹-26², 28¹-28², 42¹, 43¹, 44¹, cu următorul cuprins:

„4¹. ansamblu independent reprezintă un grup de bunuri ale debitorului care asigură realizarea unor bunuri sau servicii și desfășurarea activității unei întreprinderi;”

„5¹. avertizarea timpurie reprezintă alertarea asupra existenței unor circumstanțe care ar putea da naștere stării de dificultate sau de insolvență a debitorului și care îi pot semnala acestuia necesitatea de a acționa fără întârziere și/sau furnizarea, cu titlu gratuit, a unor informații cu privire la soluții de redresare;”

„8¹. contracte în derulare reprezintă acele contracte care nu au fost executate în totalitate sau substanțial de toate părțile la data confirmării acordului de restructurare sau, după caz, la data deschiderii procedurii concordatului preventiv sau insolvenței;”

„8². contracte în derulare esențiale reprezintă contractele din categoria prevăzută la punctul 8¹ necesare pentru continuarea activității curente, inclusiv cele care au ca obiect furnizarea unor bunuri sau servicii a cărei suspendare ar duce la întreruperea acesteia, acestea incluzând fără a se limita la contracte de leasing, licență, credit, franciză, furnizare pe termen lung, cum ar fi energie electrică, apa, telecomunicații, gaze;”

„16¹. creanțele în litigiu reprezintă creanțele a căror existență sau întindere este contestată și în privința cărora nu s-a pronunțat o hotărâre definitivă până la data întocmirii acordului de restructurare sau, după caz, a deschiderii procedurii de concordat;”

„16². creanțe neafectate reprezintă creanțele care nu sunt modificate în mod direct de un acord de restructurare sau de un concordat preventiv; orice creanță neinclusă în lista creanțelor afectate este creanță neafectată.”

„26¹. descărcare definitivă de obligații reprezintă stingerea, în condițiile prezentei legi, a datoriilor reduse printr-un acord de restructurare, plan de restructurare sau de reorganizare, ca urmare a realizării acestora, sau, după caz, a celor rămase neachitate ca urmare a închiderii procedurii.”

„26². dificultatea reprezintă starea generată de orice împrejurare care determină o afectare temporară a activității ce dă naștere unei amenințări reale și grave la adresa capacității viitoare a debitorului de a-și plăti datoriile la scadență, dacă nu sunt luate măsuri adecvate; debitorul în stare de dificultate este capabil să își execute obligațiile pe măsură ce devin scadente.”

„28¹. finanțare intermediară înseamnă orice finanțare, inclusiv constituire de garanții, credit furnizor cu termen de plată mai mare de 90 zile, acordată de un creditor existent sau un creditor nou, pentru perioada suspendării executărilor silite individuale, în procedura concordatului preventiv și pe durata perioadei de observație, în procedura insolvenței. Aceasta trebuie să fie rezonabilă și imediat necesară pentru ca activitatea debitorului să se poată derula în continuare sau pentru ca valoarea afacerii debitorului să fie păstrată ori sporită;”

„28². finanțare nouă înseamnă orice finanțare, inclusiv constituire de garanții, credit furnizor cu termen de plată mai mare de 90 zile, acordată de un creditor existent sau un creditor nou, în vederea punerii în aplicare a unui acord/plan de restructurare/plan de reorganizare și inclusă în acesta;”

„42¹. perioada suspectă reprezintă oricare dintre intervalele prevăzute de prezenta lege, anterioare deschiderii unei proceduri de insolvență, în care sunt încheiate acte sau operațiuni frauduloase ale debitorului în dauna drepturilor creditorilor, supuse verificării potrivit prevederilor prezentei legi;”

„43¹. procedura acordului de restructurare reprezintă procedura de prevenire a insolvenței prin care debitorul supune confirmării judecătorului sindic un acord de restructurare negociat în prealabil cu creditorii ale căror creanțe sunt afectate și aprobat în condițiile

prezentei legi, în baza căruia își redresează activitatea și își achită total sau parțial creanțele afectate în perioada stabilită prin acordul de restructurare;”

„44¹. **procedura concordatului preventiv** reprezintă procedura judiciară de prevenire a insolvenței, a cărei deschidere suspendă executările silite în condițiile prezentei legi, iar debitorul își redresează activitatea și își achită total sau parțial creanțele afectate în baza unui plan de restructurare votat de creditorii ale căror creanțe sunt afectate și omologat de judecătorul sindic.”

7. La articolul 5, punctele 23, 29, 53, 59 și 71 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„23. **creditori indispensabili** sunt furnizorii care nu pot fi înlocuiți în condiții economice sau financiare rezonabile, raportat la continuarea activității debitorului.”

„29. **insolvența** este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datoriilor certe, lichide și exigibile și care se prezumă atunci când debitorul, după 60 de zile de la scadență, nu a plătit datoria sa față de creditor; prezumția este relativă;”

„53. **programul de plată a creanțelor** este graficul de achitare a creanțelor, menționat în acordul de restructurare, în planul de restructurare sau în planul de reorganizare, care include:

a) cuantumul sumelor pe care debitorul se obligă să le plătească creditorilor; dar nu mai mult decât sumele datorate conform listei creanțelor afectate sau tabelului definitiv de creanțe; în cazul creditorilor beneficiari ai unei cauze de preferință sumele vor putea include și dobânzile;

b) termenele la care debitorul urmează să plătească aceste sume;”

„59. **sediul profesional** este locul în care funcționează, într-un mod verificabil de către terți, conducerea activității economice ori a exercitării profesiei liberale a persoanei fizice;”

„71. **testul creditorului privat** reprezintă analiza comparativă a gradului de îndeplinire a creanței bugetare prin raportare la un creditor privat diligent, în cadrul unei proceduri de prevenire a insolvenței sau reorganizare, comparativ cu o procedură de faliment. Analiza are la bază un raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat și se raportează inclusiv la durata unei proceduri de faliment comparativ cu programul de plăți propus. Nu constituie ajutor de stat situația în care testul creditorului privat atestă faptul că distribuțiile pe care le-ar primi creditorul bugetar în cazul unei proceduri de prevenire a insolvenței sau reorganizare sunt superioare celor pe care le-ar primi într-o procedură de faliment. Testul creditorului privat poate fi efectuat și la solicitarea părții care propune un acord/plan de restructurare sau un plan de reorganizare, pe cheltuielile acesteia, de un expert independent, inclusiv de practicianul în insolvență din cadrul procedurii, și va fi comunicat creditorului bugetar odată cu acordul de restructurare/planul de restructurare sau odată cu planul de reorganizare.”

8. La articolul 5, punctele 17, 27, 36 și 65 se abrogă.

9. În Titlul preliminar se introduce un nou capitol, Capitolul III, cu următoarea denumire:

„Capitolul III - Avertizarea timpurie”

10. După articolul 5 se introduc șase noi articole, art. 5¹- 5⁶, cu următorul cuprins:

„Art. 5¹ - Profesioniștii, cu excepțiile prevăzute de art. 3 alin.(1), (4)-(5), sunt alertați de către organul fiscal cu privire la neexecutarea unor obligații și le sunt puse la dispoziție gratuit informații cu privire la soluțiile de redresare prevăzute de lege prin intermediul unei pagini de internet.

Art. 5² - (1) Profesioniștii, cu excepțiile prevăzute de art. 3 alin.(1), (4)-(5), sunt alertați prin intermediul unei notificări de alertă transmise în mod automat prin Spațiul Privat Virtual în legătură cu neexecutarea obligațiilor către bugetul de stat, către bugetul asigurărilor sociale de stat sau către bugetul asigurărilor de șomaj.

(2) Procedura de comunicare a notificărilor de alertă, incluzând cuantumul obligațiilor restante ce atrage emiterea mesajului de alertă, pe categorii de debitori stabilite potrivit legislației fiscale, data emiterii primului mesaj de alertă și, dacă este cazul, frecvența mesajului de alertă și formatul acestuia, se aprobă în condițiile prevederilor Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5³ - (1) Ministerul Antreprenoriatului și Turismului pune la dispoziția publicului pe pagina sa de internet, într-o secțiune dedicată informării și îndrumării în domeniul avertizării timpurii:

- a) informații detaliate cu privire la avertizarea timpurie și rolul acesteia de a semnaliza debitorului necesitatea de a acționa fără întârziere;
- b) indicatori pentru o evaluare generală a situației financiare, în vederea diagnosticării stării de dificultate sau a insolvenței, utilizând programe de diagnosticare disponibile;
- c) informații sistematizate și prezentate într-un format ușor de utilizat privind soluții de redresare, inclusiv procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, având ca efect și descărcarea de obligații;
- d) lista practicienilor în insolvență și a autorităților și organismelor care exercită supravegherea acestora;
- e) informații privind programe și alte facilități de sprijin.

(2) În privința obligațiilor evidențiate în notificarea de alertă, pot fi accesate și serviciile de îndrumare și asistență oferite contribuabililor, în condițiile legii, de Agenția Națională pentru Administrare Fiscală. Totodată, persoanele fizice sau juridice alertate pot notifica organul fiscal cu privire la intenția de mediere, anexând la notificare documente și informații care să susțină situația sa economică și financiară, art. 230¹ alin.(2)-(4) și (8) din Codul de procedură fiscală aplicându-se în mod corespunzător sau pot accesa facilitățile fiscale în vigoare.

Art. 5⁴ - (1) Ministerul Antreprenoriatului și Turismului pune la dispoziție o linie telefonică de îndrumare și asistență în domeniul avertizării timpurii, pentru o evaluare generală a afacerii în vederea accesării unor soluții de redresare.

(2) Procedura de acordare a îndrumării și asistenței se stabilește prin ordin al ministrului antreprenoriatului și turismului.

Art. 5⁵- Ministerul Antreprenoriatului și Turismului poate înființa o rețea de consultanți, care pot fi și din domeniul privat, și/sau iniția, cu implicarea asociațiilor reprezentative ale mediului de afaceri, formarea unei rețele de mentori în domeniul avertizării timpurii.

Art. 5⁶ - Instrumente de avertizare timpurie pot fi dezvoltate și de entități private."

11. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. 6** - (1) Procedurile de prevenire a insolvenței, prevăzute de prezentul titlu, se aplică debitorilor aflați în dificultate, dar care nu se află în insolvență.

(2) Debitorul face dovada faptului că este în dificultate prin raportul întocmit de administratorul restructurării sau administratorul concordatar, care cuprinde cel puțin următoarele elemente:

a) natura stării de dificultate, respectiv descrierea împrejurării care determină afectarea temporară a activității și efectele previzionate;

b) factorii interni și externi care au determinat starea de dificultate a debitorului;

c) principalii indicatori financiari care justifică existența unei amenințări la adresa capacității viitoare a debitorului de a-și plăti datoriile la scadență;

d) motivul pentru care dificultatea nu poate fi considerată reversibilă în mod natural prin continuarea activității planificate a debitorului fără luarea unor măsuri adecvate de redresare.

(3) Raportul va fi anexat acordului de restructurare, iar, în cazul procedurii concordatului, cererii debitorului privind deschiderea procedurii.

12. După articolul 6 se introduc patru noi articole, art. 6¹-6⁴, cu următorul cuprins:

„Art. 6¹ - În cazul în care o procedură de prevenire a insolvenței a avut ca efect o descărcare definitivă de obligații, debitorul nu poate accesa o altă procedură de prevenire a insolvenței într-un termen de 12 luni de la data închiderii acelei proceduri.

„Art. 6² - Nu poate accesa o procedură de prevenire a insolvenței debitorul care, în ultimii 3 ani anteriori depunerii cererii de confirmare a acordului de restructurare sau cererii de deschidere a procedurii concordatului, a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate contra patrimoniului, de corupție de serviciu, de fals, pentru infracțiunile prevăzute de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, Legea concurenței nr. 21/1996, precum și pentru infracțiunile prevăzute de art. 240 și 241 din Codul Penal.”

„Art. 6³ - Faptul că debitorul se află într-o procedură prevăzută de prezentul titlu nu aduce atingere unor drepturi sau obligații ale acestuia prevăzute de alte acte normative. Orice decăderi, limitări sau interdicții instituite prin norme legale pentru ajungerea debitorului în stare de dificultate în sensul prezentei legi nu sunt aplicabile, iar prevederile contractuale în acest sens sunt considerate nescrise. Propunerea unui acord de restructurare, depunerea unei cereri de confirmare sau confirmarea unui acord de restructurare ori introducerea unei cereri de deschidere a unei proceduri de concordat, deschiderea unei astfel de proceduri sau confirmarea unui plan de restructurare nu determină de drept modificarea clasificării expunerilor debitorului și a calculului de provizion, cadrele de reglementare prudențială rămânând aplicabile.

„Art. 6⁴ - (1) Prevederile generale referitoare la organizarea și funcționarea debitorilor supuși prezentului titlu rămân aplicabile.

(2) Pe durata procedurilor prevăzute de prezentul titlu debitorul își păstrează dreptul de administrare în condițiile dreptului comun.

(3) Drepturile individuale și colective ale salariaților, inclusiv drepturile de informare și consultare, prevăzute de lege sau de contractele colective de muncă, nu sunt afectate de procedurile prevăzute de prezentul titlu.”

13. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7 - (1) Organele care aplică procedurile prevăzute de prezentul titlu sunt: instanțele judecătorești, prin judecătorul-sindic, administratorul restructurării, respectiv administratorul concordatar. Administratorul restructurării și administratorul concordatar trebuie să aibă calitatea de practician în insolvență.

(2) Creditorii participă la procedură în mod individual, în măsura permisă de drepturile aferente creanței lor, precum și în mod colectiv, prin ședințe colective ori de câte ori aceștia consideră necesar să se întrunească. Creditorii salariați își pot exercita drepturile prevăzute în prezentul titlu și prin intermediul unui reprezentant ales dintre aceștia.”

14. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8 - (1) Tribunalul în a cărui circumscripție se află sediul social sau profesional al debitorului este competent să soluționeze cererile la care se referă prezentul titlu. Dispozițiile art. 41 alin. (1) - (3) se aplică în mod corespunzător.

(2) Cererile referitoare la procedurile prevăzute de prezentul titlu sunt de competența judecătorului-sindic, desemnat potrivit prevederilor Legii nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic, în aplicarea prezentului titlu, sunt executorii.

(4) Hotărârile judecătorului-sindic pot fi atacate de părți numai cu apel, în termen de 7 zile, care se calculează de la comunicare. Partea care formulează apelul trebuie să facă dovada trimiterii acestuia tuturor părților cu interese contrare, în interiorul termenului de apel. Dovada trimiterii apelului se poate depune până cel târziu la primul termen de judecată. În cazul în care instanța de apel va stabili că este necesară comunicarea și către alte părți decât cele cu interese contrare, va dispune comunicarea și către acestea în sarcina apelantului, stabilind un termen pentru îndeplinirea acestei obligații. Neîndeplinirea obligațiilor de comunicare prevăzute de prezentul alineat atrage aplicarea unei amenzi judiciare în condițiile Codului de procedură civilă. Limitele amenzilor judiciare prevăzute de art. 187 din Codul de procedură civilă se dublează.”

15. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9-(1)Curtea de apel este instanța de apel pentru hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic. Hotărârile curții de apel sunt definitive. Dispozițiile art. 480 din Codul de procedură civilă se aplică în mod corespunzător, în limita compatibilității lor cu procedurile de prevenire a insolvenței.

(2) Prin derogare de la dispozițiile art. 480 din Codul de procedură civilă, dacă, pe calea apelului declarat împotriva unei hotărâri de confirmare a acordului/omologare a planului, apelantul invocă:

a) faptul că o creanță din listă este inexistentă sau fictivă, a fost înscrisă într-un quantum diferit față de întinderea sa ori a fost înscrisă într-o altă categorie decât cea corespunzătoare situației sale juridice;

b) încălcarea tratamentului corect și echitabil inclusiv prin raportare la valorile determinate în raportul de evaluare;

c) calificarea unor creanțe ca fiind neafectate

instanța de apel poate dispune, după caz:

1. respingerea apelului;

2. admiterea apelului și infirmarea acordului/planului de restructurare și, dacă este cazul, restituirea plăților deja efectuate pentru achitarea unor creanțe inexistente sau fictive sau peste quantumul datorat, în cazul în care creanța contestată a fost determinantă pentru rezultatul votului asupra acordului/planului;

3. admiterea apelului și efectuarea de modificări ale acordului/planului de restructurare în ceea ce privește tratamentul creanței apelantului, în raport de criticile formulate de acesta în cazul în care drepturile celorlalți creditori din acordul/planul de restructurare nu sunt afectate și, după caz, acordarea unei despăgubiri dacă a suferit un prejudiciu bănesc. Modificarea

acordului/planului de restructurare se va efectua de către debitor în termenul stabilit de instanța de apel.

(3) În cazul prevăzut la art. 9 alin. (2) lit. a), dacă creanța ar fi fost determinantă pentru rezultatul votului, instanța poate suspenda executarea acordului/planului de restructurare confirmat, până la soluționarea apelului, în cazul în care continuarea executării acordului/planului ar putea prejudicia interesele apelantului.

(4) Pentru toate cererile de apel formulate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul-sindic în cadrul procedurilor prevăzute de prezentul titlu se constituie un singur dosar. Completul de apel căruia i s-a repartizat aleatoriu primul apel va fi cel care va soluționa toate apelurile următoare privind aceeași procedură, exercitate împotriva aceleiași hotărâri sau a hotărârilor succesive pronunțate de judecătorul-sindic în acea procedură.

(5) Cererilor formulate în conformitate cu prezentul titlu nu li aplică normele generale de procedură civilă privind regularizarea cererii. De asemenea, prin derogare de la prevederile Codului de procedură civilă, întâmpinarea se depune în termen de 10 zile de la comunicarea apelului, iar răspunsul la întâmpinare nu este obligatoriu."

16. După articolul 9 se introduc nouă noi articole, art. 9¹-9⁹, cu următorul cuprins:

„Art. 9¹ - (1) În cazul insolvenței ulterioare a debitorului, finanțările noi prevăzute în acordul de restructurare sau în planul de restructurare, precum și cele intermediare nu pot fi desființate cu excepția situației în care se dovedește, în condițiile art. 117- 122, că acestea au caracter fraudulos.

(2) Persoanelor care acordă finanțări noi sau intermediare nu li se poate atrage răspunderea civilă, administrativă sau penală exclusiv pentru motivul că o astfel de finanțare afectează gradul de îndestulare a creditorilor în insolvență sau a fost acordată unui debitor aflat în dificultate.

(3) Pentru finanțările noi și/sau intermediare acordate în condițiile prezentului titlu se instituie un privilegiu asupra tuturor bunurilor mobile și imobile ale debitorului, libere de sarcini la momentul instituirii. Privilegiul asupra acestor bunuri ale debitorului se va înscrie în registrele de publicitate aferente și are rang prioritar oricăror altor privilegii sau ipoteci ulterioare."

„Art. 9² - (1) În cazul insolvenței ulterioare a debitorului, actele și operațiunile rezonabile și imediat necesare pentru continuarea derulării activității debitorului până la data omologării concordatului preventiv nu pot fi desființate, cu excepția situației în care se dovedește, în condițiile art. 117- 122, că acestea au un caracter fraudulos.

(2) Actele și operațiunile prevăzute la alin. (1) includ cel puțin: (a) plata unor costuri pentru negocierea, adoptarea sau confirmarea unui acord/plan de restructurare; (b) plata unor costuri pentru consultanța profesională solicitată în legătură strânsă cu restructurarea; (c) plata salariilor lucrătorilor pentru munca deja prestată, fără a aduce atingere altor forme de protecție prevăzute în dreptul Uniunii sau în dreptul intern; (d) orice plăți și viramente efectuate în cursul normal al activității, în afara celor menționate la literele (a)-(c).

(3) În cazul insolvenței ulterioare a debitorului, nu pot fi desființate actele și operațiunile efectuate în conformitate cu acordul de restructurare confirmat sau cu concordatul preventiv omologat, precum și cele rezonabile și imediat necesare pentru punerea în aplicare a acestora încheiate în perioada de restructurare în cursul normal al activității debitorului."

„Art. 9³ - Perioada de implementare prevăzută în acordul de restructurare confirmat sau perioada ulterioară deschiderii procedurii concordatului preventiv se adaugă perioadei suspecte."

„Art. 9⁴ - Contractele în derulare se execută potrivit dispozițiilor contractuale.”

„Art. 9⁵ - (1) Se consideră nescrise clauzele contractuale care prevăd rezilierea sau posibilitatea creditorului de a suspenda sau refuza executarea pentru că se află în stare de dificultate, în sensul prezentei legi, într-o procedură de prevenire a insolvenței.

„Art. 9⁶ - (1) Creanțele bugetare pentru care este în derulare o înlesnire la plată în conformitate cu legislația fiscală, inclusiv cele care reprezintă condițiile de menținere a valabilității înlesnirilor la plată, vor fi achitate în conformitate cu documentele din care aceasta rezultă, fiind considerate creanțe neafectate.

(2) Măsurile prevăzute de prezentul titlu se vor aplica cu respectarea regulilor în materia ajutorului de stat. ”

„Art. 9⁷ - (1) În cazul deschiderii procedurii de insolvență, onorariile restante ale practicianului în insolvență ales într-o procedură de prevenire a insolvenței se înscriu în tabelul creditorilor, similar finanțărilor noi și intermediare acordate conform prezentului titlu.

(2) După confirmarea acordului de restructurare sau după omologarea concordatului, judecătorul-sindic poate sancționa practicianul în insolvență cu o amendă judiciară cuprinsă între 1.000 de lei și 5.000 de lei pentru neîndeplinirea culpabilă a obligațiilor prevăzute de prezentul titlu.

(3) După confirmarea acordului de restructurare sau după omologarea concordatului, judecătorul-sindic poate înlocui practicianul în insolvență, la cererea oricărei părți interesate, în caz de conflict de interese sau pentru motive de incompatibilitate.”

„Art. 9⁸ - (1) Procedurile prevăzute de prezentul titlu se aplică fără a aduce atingere acordurilor și operațiunilor, drepturilor și obligațiilor reglementate de dispozițiile Legii nr. 253/2004 privind caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și în sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare, cu modificările ulterioare, și de dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 9/2004 privind unele contracte de garanție financiară, aprobată prin Legea nr. 222/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Procedurile prevăzute de prezentul titlu se aplică fără a aduce atingere cerințelor de desfășurare a activității și măsurilor dispuse potrivit Legii nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative și cerințelor de acces la activitate și măsurilor dispuse potrivit Legii nr. 210/2019 privind activitatea de emisie de monedă electronică și potrivit Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 5/2019.”

„Art. 9⁹ - Prin derogare de la prevederile art. 117 alin. (1) și (4) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după confirmarea acordului de restructurare/omologarea planului de restructurare, termenul de convocare a adunării generale a acționarilor/asociaților pentru adoptarea hotărârilor privind majorarea sau reducerea capitalului social, ridicarea dreptului de preferință al acționarilor, dobândirea de acțiuni proprii în vederea reducerii capitalului social, pentru îndeplinirea măsurilor prevăzute în acordul de restructurare/planul de restructurare este de 15 zile de la publicarea convocării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a/în Buletinul electronic al registrului comerțului. Convocarea poate fi făcută și numai prin scrisoare recomandată ori prin scrisoare transmisă pe cale electronică, expediată cu cel puțin 15 zile înainte de data ținerii adunării, la adresa acționarului/asociațului, înscrisă în registrul acționarilor/asociaților.

17. Articolele 10-15 se abrogă.

**18. Denumirea Capitolului II al Titlului I se modifică și va fi următoarea:
„Capitolul II - Procedura acordului de restructurare”**

19. După articolul 15 se introduc treisprezece noi articole, art.15¹-15¹³, cu următorul cuprins:

„Art. 15¹ - (1) Debitorul aflat în stare de dificultate poate propune un acord de restructurare, care este întocmit de administratorul restructurării sau de debitor, cu asistența administratorului restructurării.

(2) Administratorul restructurării este contractat de către debitor dintre practicienii în insolvență activi care dispun de asigurare profesională valabilă. Onorariul acestuia este cel stabilit de comun acord cu debitorul, cu respectarea criteriilor prevăzute la art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvența, cu modificările și completările ulterioare, și se suportă din averea acestuia.

(3) Principalele atribuții ale administratorului restructurării sunt următoarele:

a) verifică și atestă că debitorul se află în stare de dificultate;
b) elaborează sau, după caz, asistă debitorul în elaborarea acordului de restructurare;
c) asistă debitorul sau, la cererea acestuia, negociază acordul de restructurare și face demersuri pentru soluționarea pe cale amiabilă a oricărei dispute între debitor și creditori ori între creditori;

d) se asigură că acordul de restructurare respectă condițiile de legalitate;

e) monitorizează implementarea acordului de restructurare;

f) monitorizează și, dacă este cazul, asistă debitorul la implementarea acordului de restructurare prin orice acțiuni prevăzute în acesta sau care sunt necesare în vederea realizării sale, cum ar fi: măsuri operaționale, valorificare de active, valorificarea întreprinderii sau a unei părți din aceasta ca ansamblu independent;

g) îndeplinește orice alte atribuții, prevăzute de prezentul capitol sau instituite prin acordul de restructurare.”

Art. 15² - (1) Acordul de restructurare conține cel puțin următoarele informații/documente:

a) datele de identificare ale debitorului și ale administratorului restructurării;

b) componența patrimoniului debitorului, defalcat pe mase patrimoniale unde este cazul, respectiv activele și pasivele și valoarea acestora la data întocmirii acordului;

c) analiza situației economice a debitorului, a situației salariaților, precum și o descriere a cauzelor și nivelul dificultăților debitorului la momentul întocmirii acordului, conform raportului întocmit în baza art. 6 alin. (2);

d) lista creanțelor, cu identificarea creditorilor, grupate pe categorii de creanțe și împărțite în:

- creanțe a căror realizare va fi afectată de acordul de restructurare, cu indicarea gradului de îndestulare a acestora;

- creanțe neafectate, împreună cu o descriere a motivelor pentru care debitorul propune ca acestea să nu fie afectate de acordul de restructurare;

e) creanțele în litigiu și tratamentul acestora; propunerea unui tratament pentru creanțele în litigiu nu echivalează cu recunoașterea dreptului litigios;

f) expunere de motive care explică de ce acordul de restructurare are perspective rezonabile de a preveni insolvența debitorului și de a asigura viabilitatea afacerii, inclusiv premisele necesare pentru reușita lui. Aceasta expunere de motive va fi realizată sau validată de către administratorul restructurării.

g) măsurile de restructurare propuse sau o combinație a acestora, cum ar fi:

- restructurarea operațională a activităților desfășurate de debitor;

- schimbarea componenței, a condițiilor sau a structurii activelor sau pasivelor debitorului;
- valorificarea unor active ale debitorului;
- valorificarea întreprinderii ca ansamblu independent;
- fuziunea sau divizarea debitorului, în condițiile legii;
- modificarea structurii capitalului social al debitorului prin majorarea capitalului social prin cooptarea de noi acționari sau asociați sau prin conversia creanțelor în acțiuni, cu majorarea corespunzătoare a capitalului social;

h) modalitățile de informare și consultare a reprezentanților salariaților, derulate potrivit legii și a contractelor colective de muncă, și modalitățile în care acordul de restructurare va afecta forța de muncă a debitorului (proceduri de concedieri individuale, proceduri de concedieri colective, eventuale cazuri de suspendare a contractelor de muncă din inițiativa angajatorului, reducerea programului de lucru corespunzător reducerii temporare a activității);

i) bugetul de venituri și cheltuieli și fluxurile financiare estimate ale debitorului pe durata acordului de restructurare, cu împărțirea creditorilor între titulari de creanțe afectate și titulari de creanțe neafectate;

j) finanțările noi și motivele pentru care sunt necesare pentru punerea în aplicare a acordului;

k) simularea distribuțiilor de care ar beneficia creditorii afectați în cazul scenariului următoarei alternative optime, scenariu care poate fi chiar falimentul, realizată pe baza unui raport de evaluare întocmit de un evaluator autorizat cu cel mult 6 luni anterior datei deschiderii procedurii a activelor existente în patrimoniul debitorului și prezentarea comparativă a acestor distribuiri cu cele prevăzute a se realiza prin acordul de restructurare;

l) testul creditorului privat întocmit conform art. 5 pct. 71, în cazul în care, prin acord, se propun reduceri ale creanței bugetare;

m) programul de plată a creanțelor, raportat la fluxurile financiare și durata acordului.

(2) Pentru întocmirea acordului se vor folosi cele mai recente date și informații, dar nu mai vechi de 6 luni înainte de data comunicării acordului către creditorii deținători ai unor creanțe afectate.

(3) Lista creanțelor va avea ca referință data întocmirii acordului, urmând ca aceasta să fie actualizată, dacă este cazul, pe parcursul negocierii cu creditorii. Aceasta va menționa cel puțin următoarele informații:

- a) identificarea creditorului și adresa de contact;
- b) valoarea creanțelor;
- c) categoriile în care sunt grupate creanțele în scopul votării acordului;
- d) drepturi de preferință.

(4) Debitorul se asigură că suma prevăzută în plan pentru plata creanțelor salariale este cel puțin egală celei pe care ar obține-o în cazul executării silite, dar nu mai puțin decât ar primi în scenariul următoarei alternative optime.

(5) Dispozițiile art.133 alin.(5) lit. K și art.135¹ se aplică corespunzător.”

„Art. 15³ - (1) Acordul de restructurare propus este comunicat creditorilor ale căror creanțe sunt afectate, de către administratorul restructurării, prin orice mijloace de comunicare care permit confirmarea primirii. Odată cu transmiterea acordului de restructurare propus, administratorul restructurării va indica și procedura de vot, precum și adresa de corespondență, inclusiv de e-mail, la care poate fi comunicat votul. Termenul pentru transmiterea votului nu va putea fi mai mic de 20 zile de la data comunicării acordului.

(2) După comunicarea acordului de restructurare, administratorul restructurării asistă debitorul sau, la cererea acestuia, poartă negocieri cu creditorii atât individual, cât și prin convocarea acestora în cadrul unei ședințe colective, la aprecierea administratorului restructurării sau la solicitarea creditorilor. Dacă, în urma negocierilor purtate, acordul de

restructurare se impune a fi modificat, administratorul restructurării va comunica creditorilor varianta modificată a acestuia în vederea exercitării dreptului de vot, inclusiv lista actualizată a creanțelor, dacă e cazul.”

„Art. 15⁴ - (1) Acordul de restructurare se votează doar de creditorii ale căror creanțe sunt afectate, creditorii ale căror creanțe nu sunt afectate neavând un drept de vot asupra acestuia.

(2) Orice vot primit în termen de 10 zile după expirarea termenului stabilit de administratorul restructurării va fi anexat la cererea de confirmare și avut în vedere de judecătorul sindic la confirmarea acordului. Orice condiționare a votului, abținerea sau lipsa votului este considerată vot negativ. Votul pozitiv nu poate fi retras.

(3) Următoarele creanțe se constituie în categorii distincte, care votează separat:

- a) creanțele care beneficiază de drepturi de preferință;
- b) creanțele salariale;
- c) creanțele creditorilor indispensabili, dacă este cazul;
- d) creanțele bugetare;
- e) celelalte creanțe.

(4) În vederea votării acordului de restructurare se poate constitui categoria creditorilor indispensabili.

(5) Un acord va fi socotit acceptat de o categorie de creanțe dacă în categoria respectivă acesta este acceptat de o majoritate absolută din valoarea creanțelor.

(6) Pentru debitorii care au o cifră de afaceri netă sau, după caz, un venit brut de până la 500.000 euro, în echivalent în lei, în anul anterior, nu este obligatorie constituirea categoriilor de creanțe.

(7) Atunci când debitorul nu va opta pentru constituirea categoriilor de creanțe, potrivit alin. (6), acordul va fi socotit acceptat dacă este votat de majoritatea absolută din valoarea creanțelor afectate.”

„Art. 15⁵ - Ulterior îndeplinirii procedurii de vot și într-un termen de maxim 3 de zile de la încheierea procesului verbal de constatare a votului, debitorul depune la instanța competentă o cerere de confirmare a acordului de restructurare, însoțită de următoarele documente:

- a) raportul administratorului restructurării care analizează starea de dificultate;
- b) declarația debitorului că nu se află într-una dintre situațiile prevăzute de art. 6¹-6²;
- c) documentele care îi atestă administratorului restructurării calitatea de practician în insolvență activ și asigurarea profesională valabilă;
- d) acordul de restructurare, în forma finală votată de creditorii conform prezentei legi;
- e) raportul de evaluare a activelor din patrimoniul debitorului avut în vedere la întocmirea acordului de restructurare;

f) dovada de primire de către creditorii afectați a acordului de restructurare propus și a procedurii de votare sau, în cazul în care lipsește dovada de primire, dovada transmiterii la sediul menționat în registrele în care sunt înregistrați aceștia/domiciliul acestora;

g) procesul-verbal de constatare a votului creditorilor și voturile exprimate de aceștia.”

„Art. 15⁶ - (1) Cererea de confirmare a acordului de restructurare se judecă în procedură necontencioasă, fără citarea părților, în cameră de consiliu, iar judecătorul sindic va pronunța o soluție în termen de maxim 10 zile de la data înregistrării cererii. Judecătorul sindic, dacă consideră că sunt necesare explicații suplimentare, poate să citeze debitorul și/sau administratorul restructurării.

(2) În termen de maxim 48 de ore de la înregistrarea cererii de confirmare, judecătorul sindic poate solicita debitorului sau administratorul restructurării eventualele documente care lipsesc.

(3) Cererea de omologare a acordului de restructurare poate fi respinsă exclusiv pentru motive de legalitate.

(4) Hotărârea prin care se soluționează cererea de confirmare se comunică debitorului, administratorului restructurării și tuturor creditorilor ale căror creanțe au fost afectate de acordul de restructurare, precum și creditorilor titulari de creanțe neafectate.

(5) Acordul de restructurare, aprobat de creditorii și confirmat de judecătorul-sindic se comunică creditorilor afectați și creditorilor titulari de creanțe neafectate, prin intermediul administratorului restructurării în termen de 48 ore de la pronunțarea hotărârii.

„Art. 15⁷ - (1) Dacă debitorul este în stare de dificultate, judecătorul-sindic, confirmând că administratorul restructurării îndeplinește condițiile legale pentru exercitarea acestei calități:

A. va admite cererea de confirmare a acordului de restructurare, prin încheiere executorie, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) acordul de restructurare este aprobat de către creditorii din fiecare categorie cu majoritate absolută;

b) creditorii din aceeași categorie de creanțe sunt tratați în mod egal și proporțional cu creanța lor;

c) comunicarea acordului de restructurare tuturor părților afectate a fost făcută în condițiile prezentei legi;

d) în cazul în care există creditori care nu au votat acordul de restructurare sau nu au participat la vot, aceștia beneficiază de un tratament corect și echitabil;

e) finanțarea nouă, dacă este cazul, este justificată de punerea în aplicare a acordului de restructurare și nu prejudiciază în mod neechitabil interesele creditorilor;

f) acordul prezintă perspective rezonabile de prevenire a insolvenței debitorului și de asigurare a viabilității societății;

g) s-au respectat condițiile de vot și împărțirea în categorii de creanțe s-a făcut conform prevederilor prezentului capitol;

h) creanțele propuse a nu face parte din acordul de restructurare nu sunt afectate direct prin măsurile pe care acesta le prevede și motivele de excludere din acord a acestora sunt întemeiate;

B. dacă nu este îndeplinită condiția de la pct. A, lit. a), va putea admite cererea de confirmare dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) sunt îndeplinite condițiile de la pct. A lit. b) - h);

b) acordul a fost aprobat: (i) de o majoritate a categoriilor de creanțe, din care una trebuie să fie o categorie de creanțe care beneficiază de cauze de preferință sau orice altă categorie decât categoria prevăzută de art. 15⁴ alin. (3) lit. e) sau, în caz contrar, (ii) de cel puțin o categorie de creanțe cu drept de vot, alta decât o categorie care nu ar primi nicio plată în caz de faliment;

c) categoriile de creanțe care nu au votat acordul sunt tratate mai favorabil decât orice altă categorie de rang inferior, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la art. 15⁴ alin. (3),

d) acordul a fost votat de cel puțin 30% din totalul creanțele afectate.

(2) Tratamentul corect și echitabil se verifică raportat la valoarea tuturor creanțelor de la aceeași dată, atât afectate, cât și neafectate, astfel încât:

a) niciun creditor nu primește mai mult decât cuantumul creanței sale;

b) titularul unei creanțe afectate care nu votează acordul nu primește mai puțin decât valoarea distribuțiilor care s-ar realiza în scenariul următoarei alternative optime, în cazul în care acordul de restructurare nu ar fi confirmat, scenariu care poate fi chiar falimentul, potrivit simulării prevăzute în acord.

c) creditorii să primească un tratament mai puțin favorabil față de ceilalți creditori din aceeași categorie, potrivit listei creanțelor, doar în cazul în care își exprimă acordul în mod expres pentru acest tratament.”

„Art. 15⁸ - (1) Dacă un acord de restructurare este confirmat de instanța de judecată activitatea debitorului va trebui restructurată în conformitate cu prevederile acestuia, iar drepturile creditorilor titulari ai unor creanțe afectate urmează a fi modificate în conformitate cu prevederile acordului de restructurare confirmat de la data pronunțării hotărârii de confirmare.

(2) Un acord de restructurare confirmat este opozabil tuturor creditorilor, inclusiv acelor creditori care au votat împotriva sau nu și-au exprimat votul cu privire la acesta. Acordul de restructurare confirmat nu va produce niciun efect cu privire la creditorii neafecțați de prevederile acestuia.

(3) Acordul de restructurare va fi opozabil creditorilor bugetari, cu condiția respectării prevederilor legale cu privire la ajutorul de stat din legislația internă și europeană, potrivit prevederilor art. 5 pct. 71.

(4) Pe o perioadă de 3 ani ulterior confirmării, trimestrial, administratorul restructurării va monitoriza implementarea acordului, chiar dacă perioada prevăzută pentru executarea sa este mai mare. În cazul în care perioada acordului este mai mică de 3 ani, atunci durata de monitorizare se reduce la perioada acestuia.

(5) În exercitarea atribuțiilor de monitorizare, administratorul restructurării va comunica creditorilor afectați un raport de analiză trimestrial prin care se va prezenta modalitatea de îndeplinire a acordului de restructurare, precum și faptul că, prin derularea acestuia, se menține viabilitatea afacerii.

(6) În vederea îndeplinirii atribuției de monitorizare, debitorul are obligația de a transmite administratorului restructurării toate informațiile necesare întocmirii raportului de analiză, în termen de cel mult 15 zile de la data încheierii situațiilor financiare aferente trimestrului monitorizat. Necomunicarea informațiilor de către debitor se prezumă că reprezintă eșuarea acordului.”

„Art.15⁹ - (1) În cazul în care acordul confirmat prevede reduceri de creanțe, impozitele eventual datorate de debitor devin scadente la data pronunțării unei hotărâri de judecătorul sindic prin care se constată îndeplinirea acordului.

(2) Pentru creanțele în litigiu la data întocmirii acordului, stabilirea cuantumului acestora se va face potrivit dreptului comun. Până la soluționarea definitivă a litigiului de drept comun, creanța în litigiu va avea tratamentul prevăzut prin acordul confirmat. Pentru creanța suplimentară stabilită, aceasta va fi considerată creanță neafectată, dacă creditorul nu acceptă tratamentul propus de debitor.”

„Art. 15¹⁰ - (1) Ulterior confirmării acordului printr-o hotărâre definitivă și până la închiderea procedurii, în cazul descoperirii existenței unui fals, dol sau unei erori esențiale ori a unor titluri hotărâtoare și până atunci necunoscute care au determinat înscrierea în listă a unei creanțe, oricare dintre creditori poate contesta la judecătorul-sindic înscrierea în lista creanțelor a unei creanțe:

- a) inexistente sau fictive;
- b) într-un quantum diferit față de întinderea sa;
- c) într-o altă categorie decât cea corespunzătoare situației sale juridice.

(2) Constatând întemeiată contestația, judecătorul sindic poate dispune:

a) menținerea hotărârii de confirmare, modificarea listei creanțelor conform situației juridice astfel stabilite și, cu consimțământul debitorului, modificarea acordului, în cazul în

care creanța contestată nu a fost determinantă pentru rezultatul votului. Modificarea acordului se va efectua de către debitor în termenul stabilit de judecătorul-sindic, se va depune la dosarul cauzei și se va comunica creditorilor.

b) revocarea hotărârii de confirmare, infirmarea acordului de restructurare și, dacă este cazul, restituirea plăților deja efectuate pentru achitarea unei creanțe inexistente sau fictive sau peste cuantumul datorat, în cazul în care creanța contestată a fost determinantă pentru rezultatul votului asupra acordului, conducând la adoptarea unei hotărâri de confirmare a acestuia.

(3) Contestația se depune în termen de 7 zile de la data la care titularul ei a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască situația ce determină promovarea contestației.

(4) Contestația se soluționează de judecătorul sindic în termen de maxim 15 zile de la depunere, urmând a fi citați debitorul, administratorul restructurării, creditorul contestator și creditorul a cărui creanță este contestată.

(5) Contestatorul trebuie să facă dovada trimiterii contestației tuturor părților cu interese contrare în interiorul termenului de contestație. Dovada trimiterii contestației se poate depune până cel târziu la primul termen de judecată. În cazul în care instanța va stabili că este necesară comunicarea și către alte părți decât cele către care contestatorul a comunicat contestația, va dispune comunicarea și către acestea în sarcina contestatorului, stabilind un termen pentru îndeplinirea acestei obligații. Neîndeplinirea obligațiilor menționate de prezentul articol atrage aplicarea unei amenzi judiciare în condițiile codului de procedură civilă. Limitele amenzilor judiciare prevăzute de art. 187 cod de procedură civilă se dublează.

(6) Contestația formulată în baza prezentului articol nu suspendă derularea acordului de restructurare până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive.”

„Art. 15¹¹ - (1) Procedura acordului de restructurare încetează prin pronunțarea unei hotărâri de închidere a procedurii de către judecătorul sindic, într-un dosar asociat, în ipoteza:

a) îndeplinirii prevederilor acordului de restructurare, la cererea oricărei părți sau a administratorului restructurării, adresate judecătorului-sindic. În acest caz, dacă prin acord s-au prevăzut reduceri de creanțe, reducerile rămân definitive de la data pronunțării hotărârii de închidere a procedurii;

b) eșuării îndeplinirii prevederilor acordului de restructurare, la cererea:

(i) unui creditor căruia nu i s-a achitat creanța conform prevederilor acordului în termen de maxim 60 de zile de la data prevăzută în acord pentru plată, dacă părțile nu au încheiat o convenție cu privire la aceasta, cu respectarea drepturilor celorlalți creditori;

(ii) oricărui creditor, dacă desfășurarea activității debitorului în decursul derulării acordului aduce pierderi averii sale și nu prezintă perspective rezonabile de menținere a viabilității afacerii;

(iii) debitorului, în cazul în care acesta se află în imposibilitatea de a-și mai îndeplini obligațiile asumate prin acord.

c) neîndeplinirii obligației de modificare a acordului dispusă de judecătorul-sindic sau de instanța de apel în termenul stabilit prin hotărârea prin care s-a dispus modificarea, din oficiu sau la cererea oricărei părți interesate.

(2) Ca urmare a eșuării acordului potrivit alin. (1) lit b):

a) creanțele reduse renasc la data pronunțării hotărârii de închidere a procedurii, diminuate urmare a plăților efectuate pe durata procedurii acordului de restructurare;

b) creditorii ale căror drepturi de calculare a dobânzilor, majorărilor sau penalităților de orice fel ori cheltuială, numită generic accesorii, au fost suspendate prin acord, își pot calcula accesoriile retroactiv pe perioada derulării acordului.”

„Art. 15¹² - (1) Ulterior confirmării acordului de restructurare și până la închiderea procedurii, debitorul nu va putea accesa o altă procedură de prevenire a insolvenței.

(2) Ulterior confirmării acordului de restructurare și până la închiderea procedurii, nu se poate deschide procedura insolvenței față de debitor la cererea unui creditor afectat.”

„Art. 15¹³- (1) Pentru debitorii care au realizat în anul precedent o cifră de afaceri netă sau, după caz, un venit brut de până la 500.000 euro, în echivalent în lei, iar acordul de restructurare a fost votat cu unanimitate, confirmarea acordului de către judecătorul sindic nu mai este necesară.

(2) În această situație, debitorul se va adresa, o singură dată, unui practician în insolvență contractat în vederea avizării acordului.

(3) Practicianul în insolvență va aviza acordul întocmit și negociat de debitor verificând următoarele:

- a) debitorul se află în dificultate;
- b) acordul de restructurare este aprobat în unanimitate de către creditorii afectați;
- c) voturile au fost colectate într-un termen de 90 de zile de la primul vot de aprobare primit de debitor;
- d) comunicarea acordului de restructurare tuturor creditorilor afectați a fost făcută în condițiile prezentei legi;
- e) acordul prezintă perspective rezonabile de prevenire a insolvenței debitorului și de asigurare a viabilității acestuia.

(4) Acordul de restructurare votat în această modalitate va trebui avizat de practicianul în insolvență în maxim 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (3) lit. c).

(5) Practicianul în insolvență va încheia un proces-verbal prin care va constata după caz, îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (3) și va confirma acordul, sau neîndeplinirea lor și va respinge acordul. Procesul verbal va fi depus la UNPIR, se va înregistra într-un registru special și va fi comunicat de practicianul în insolvență debitorului și creditorilor afectați și neafectați, conform prevederilor Codului de procedură civilă. Totodată, cu privire la procesul-verbal prin care se confirmă acordul se va face mențiune și în registrul comerțului.

(6) Împotriva procesului-verbal încheiat de practicianul în insolvență se poate face contestație în termen de 10 zile de la comunicare, dispozițiile art. 59 alin. (7) aplicându-se corespunzător.

(7) Procedura prevăzută de prezentul articol nu se aplică în situația existenței unei finanțări noi, precum și în cazul în care în acordul de restructurare se prevede concedierea a mai mult de 25% dintre angajați.

(8) Prevederile prezentului capitol rămân aplicabile, în măsura compatibilității, inclusiv în ceea ce privește regimul fiscal al creanțelor reduse prin acord.”

20. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16 - Poate recurge la procedura de concordat preventiv orice debitor aflat în stare de dificultate, cu următoarele excepții:

- a) dacă în cei 3 ani anteriori depunerii cererii de deschidere a procedurii debitorul a mai beneficiat de procedura concordatului preventiv a cărui îndeplinire a eșuat;
- b) se află în situațiile prevăzute la art. 6¹-6².”

21. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17- (1) Judecătorul-sindic are următoarele atribuții în procedura concordatului preventiv:

- a) soluționarea cererii de deschidere a procedurii de concordat preventiv;
- b) numirea administratorului concordatar contractat de către debitor;

- c) omologarea, la cererea administratorului concordatar, a planului de restructurare;
- d) verificarea legalității constituirii categoriilor și sub-categoriilor de creanțe în vederea exercitării dreptului de vot asupra planului de restructurare;
- e) judecarea contestațiilor potrivit art. 29¹;
- f) dispunerea, prin încheiere, a menținerii sau prelungirii suspendării judiciare a executărilor silite contra debitorilor sau ridicarea suspendării în condițiile prezentului capitol;
- g) soluționarea cererii de închidere a procedurii de concordat;
- h) orice alte atribuții prevăzute de lege.

(2) Judecătorul-sindic, trimestrial, analizează și ia act de stadiul procedurii, în baza rapoartelor întocmite de administratorul concordatar, putând stabili, în condițiile legii, și alte obligații în sarcina debitorului.”

22. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19 - Principalele atribuții ale administratorului concordatar sunt următoarele:

- a) întocmește raportul privind starea de dificultate a debitorului, lista creanțelor și lista creanțelor în litigiu;
- b) elaborează sau, după caz, asistă debitorul în elaborarea planului de restructurare;
- c) asistă debitorul sau, la cererea acestuia, negociază planul de restructurare și face demersuri pentru soluționarea pe cale amiabilă a oricărei dispute între debitor și creditor ori între creditori;
- d) poate solicita judecătorului-sindic verificarea legalității constituirii categoriilor și sub-categoriilor de creanțe;
- e) convoacă, dacă este cazul, ședințe colective ale creditorilor titulari ai unor creanțe afectate și întocmește procesul verbal al acestora;
- f) supraveghează îndeplinirea obligațiilor asumate de către debitor prin planul de restructurare;
- g) întocmește, depune la dosarul cauzei și transmite creditorilor afectați rapoarte trimestriale asupra activității sale și a debitorului;
- h) monitorizează și, dacă este cazul, asistă debitorul la implementarea planului de restructurare prin orice acțiuni prevăzute prin acesta sau care sunt necesare în vederea realizării planului, cum ar fi: măsuri operaționale, valorificare de active, valorificarea întreprinderii sau a unei părți din aceasta ca ansamblu independent;
- i) solicită instanței închiderea procedurii concordatului preventiv;
- j) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de prezentul capitol, instituite prin planul de restructurare ori stabilite de judecătorul-sindic.”

23. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20 - Onorariul administratorului concordatar contractat se stabilește de comun acord cu debitorul, cu respectarea criteriilor prevăzute la art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, cu modificările și completările ulterioare, și se suportă din averea acestuia.”

24. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21 - Dacă unul sau mai mulți creditori deținând cel puțin 30% din valoarea totală a creanțelor afectate de planul de restructurare solicită convocarea creditorilor într-o ședință colectivă, administratorul concordatar este obligat să îi convoace în termen de maximum 5 zile de la data primirii cererii. Convocarea este transmisă creditorilor prin mijloace de comunicare rapidă și care asigură confirmarea primirii acesteia.”

25. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22 - (1) Votul creditorilor concordatari poate fi exercitat și prin corespondență, inclusiv prin mijloace de comunicare rapidă.

(2) O ședință colectivă a creditorilor concordatari poate fi organizată și prezidată de administratorul concordatar, dacă votul asupra planului urmează a se acorda în cadrul unei astfel de ședințe.

(3) La ședințele creditorilor concordatari va putea fi invitat și debitorul.

(4) În cazul în care ședința colectivă a creditorilor se organizează pe o platformă electronică indicată de administratorul concordatar în convocator, procesul-verbal al ședinței va fi semnat doar de reprezentantul administratorului concordatar și va fi comunicat, prin mijloace de comunicare rapidă, tuturor creditorilor care au participat la ședință, inclusiv celor care și-au exercitat votul prin corespondență.”

26. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23 - (1) Orice debitor aflat în dificultate, cu excepția celor prevăzuți la lit. a) și b) ale art. 16, poate introduce la tribunalul competent o cerere de deschidere a procedurii de concordat preventiv.

Cererea va cuprinde:

- a) raportul administratorului concordatar, care analizează starea de dificultate;
- b) indicarea administratorului concordatar contractat, documentele care îi atestă acestuia calitatea de practician în insolvență activ și asigurarea profesională valabilă;
- c) declarația debitorului potrivit căreia acesta nu se află în una dintre situațiile prevăzute la lit. a) și b) ale art. 16.

(2) O procedură de concordat preventiv va putea fi deschisă și la cererea unuia sau mai multor creditori care dețin o creanță certă și lichidă, cu condiția obținerii acordului prealabil al debitorului aflat în dificultate. Cererea va fi însoțită de următoarele documente:

- a) acordul debitorului, exprimat în scris, împreună cu indicarea practicianului ales de acesta;
- b) justificarea dificultății, prin raportul administratorului concordatar fie de către debitor, fie de către creditorul care formulează cererea;
- c) declarația debitorului potrivit căreia acesta nu se află în una dintre situațiile prevăzute la lit. a) și b) ale art. 16.

(3) În cazul în care creditorul are acordul debitorului, dar lipsesc celelalte documente care trebuie să însoțească cererea, judecătorul-sindic poate acorda un termen pentru depunerea acestora.

(4) Judecătorul-sindic, prin încheiere executorie, constatând existența stării de dificultate a debitorului, deschide procedura de concordat preventiv și numește administratorul concordatar contractat de către debitor. Încheierea se comunică, în vederea efectuării de mențiuni, și către registrul în care debitorul este înregistrat.”

27. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24 - (1) În termen de 60 de zile de la deschiderea procedurii, administratorul concordatar elaborează sau, după caz, asistă debitorul în elaborarea planului de restructurare. Planul de restructurare trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

- a) datele de identificare ale debitorului și ale administratorului concordatar;
- b) componența patrimoniului debitorului, defalcată pe mase patrimoniale unde este cazul, respectiv activele și pasivele în momentul întocmirii planului de restructurare, valoarea acestora la data întocmirii planului;
- c) analiza situației economice a debitorului, a situației salariaților, precum și o descriere a cauzelor și a nivelului dificultăților debitorului la momentul propunerii planului;

- d) lista creanțelor, cu identificarea creditorilor, grupate pe categorii de creanțe și împărțite în:
- creanțe a căror realizare va fi afectată de planul de restructurare, cu indicarea gradului de îndeplinire a acestora;
  - creanțe neafectate, împreună cu o descriere a motivelor pentru care debitorul propune ca acestea să nu fie afectate de planul de restructurare;
- e) creanțele în litigiu și tratamentul acestora; propunerea unui tratament pentru creanțele în litigiu nu echivalează cu recunoașterea dreptului litigios;
- f) expunere de motive care explică de ce planul de restructurare are perspective rezonabile de a preveni insolvența debitorului și de a asigura viabilitatea afacerii, inclusiv premisele necesare pentru reușita lui. Această expunere de motive va fi realizată sau validată de către administratorul concordatar;
- g) măsurile de restructurare propuse sau o combinație a acestora, cum ar fi:
- restructurarea operațională a activităților desfășurate de debitor;
  - schimbarea componenței, a condițiilor sau a structurii activelor sau pasivelor debitorului;
  - valorificarea unor active ale debitorului;
  - valorificarea întreprinderii ca ansamblu independent;
  - fuziunea sau divizarea debitorului, în condițiile legii;
  - modificarea structurii capitalului social al debitorului prin majorarea capitalului social prin cooptarea de noi acționari sau asociați sau prin conversia creanțelor în acțiuni, cu majorarea corespunzătoare a capitalului social;
- h) modalitățile de informare și consultare a reprezentanților salariaților și modalitățile în care planul va afecta forța de muncă a debitorului (proceduri de concedieri individuale, proceduri de concedieri colective, eventuale cazuri de suspendare a contractelor de muncă din inițiativa angajatorului, reducerea programului de lucru corespunzător reducerii temporare a activității);
- i) bugetul de venituri și cheltuieli și fluxurile financiare estimate ale debitorului pe durata planului de restructurare, cu împărțirea creditorilor între titulari de creanțe afectate și titulari de creanțe neafectate;
- j) finanțările noi, finanțările intermediare, precum și motivele pentru care sunt necesare pentru punerea în aplicare a planului;
- k) simularea distribuțiilor de care ar beneficia creditorii afectați în cazul scenariului următoarei alternative optime, scenariul care poate fi chiar falimentul, realizată pe baza unui raport de evaluare a activelor existente în patrimoniul debitorului întocmit de un evaluator autorizat cu cel mult 6 luni anterior datei deschiderii procedurii și prezentarea comparativă a acestor distribuiri cu cele prevăzute a se realiza prin planul de restructurare.
- l) testul creditorului privat întocmit conform art. 5 pct. 71, în cazul în care, prin plan, se propun reduceri ale creanței bugetare;
- m) programul de plată a creanțelor, raportat la fluxurile financiare și durata planului.
- (2) Debitorul se asigură că suma prevăzută în plan pentru plata creanțelor salariale este cel puțin egală celei pe care ar obține-o în cazul executării silite, dar nu mai puțin decât ar primi în scenariul următoarei alternative optime.
- (3) Raportul de evaluare se va întocmi în funcție de ipotezele care stau la baza măsurilor de restructurare preconizate a fi propuse în plan, astfel cum au fost indicate de debitor. Raportul poate fi consultat în format electronic de creditorii interesați.
- (4) Debitorul are posibilitatea de a include în planul de restructurare creanțele aflate în litigiu, în tot sau în parte, fără ca includerea acestora în planul de restructurare să echivaleze

cu recunoașterea dreptului litigios. Creanțele în litigiu vor avea drept de vot cu valoarea inclusă în planul de restructurare.

(5) Dispozițiile art.133 alin. (5) lit. K și art.135¹ se aplică corespunzător.

(6) În cazul contractelor a căror scadență depășește termenul prevăzut pentru realizarea planului de restructurare sau al celor pentru care se propun eșalonări de plată în afara acestei perioade, după închiderea procedurii de concordat, acestea vor continua în condițiile agreeate de părți.

(7) Termenul maxim pentru implementarea măsurilor stabilite prin planul de restructurare este 48 de luni de la data omologării acestuia prin hotărâre executorie, cu posibilitatea prelungirii acestuia cu 12 luni. În primul an este obligatorie plata a minimum 10% din valoarea creanțelor afectate prin concordat.

(8) Planul de restructurare se comunică de către administratorul concordatar creditorilor ale căror creanțe sunt afectate prin mijloace de comunicare rapidă, care permit dovedirea recepționării documentelor transmise.

(9) Planul de restructurare va fi depus la dosarul cauzei. Despre depunerea și notificarea acestuia se face mențiune în registrul în care este înregistrat debitorul.

(10) Lista creanțelor va avea ca referință data deschiderii procedurii, urmând ca aceasta să fie actualizată, dacă este cazul, pe parcursul negocierii cu creditorii. Aceasta va menționa cel puțin următoarele informații:

- a) identificarea creditorului și adresa de contact;
- b) valoarea creanțelor;
- c) categoriile, și, dacă este cazul, sub-categoriile, în care sunt grupate creanțele în scopul votării concordatului;
- d) drepturi de preferință."

28. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25 - (1) De la data deschiderii procedurii de concordat se suspendă de drept toate executările-silite îndreptate împotriva debitorului sau acestea nu încep, indiferent de natura creanței, pe o perioadă de 4 luni. Pe parcursul duratei suspendării, se va suspenda și cursul prescripției dreptului de a cere executarea silită.

(2) Pe parcursul acestei perioade, nu se va putea dispune ridicarea măsurii suspendării.

(3) Prin excepție de la alin.(1), executarea silită a creanțelor salariale nu este suspendată de drept. Aceasta poate fi suspendată de judecătorul-sindic la cererea debitorului, dacă debitorul face dovada capacității plății sumelor pentru care se dispune suspendarea chiar și în mod eșalonat, cel puțin în cuantumul în care ar fi acoperite în procedura de executare silită.

(4) Suspendarea de drept a executărilor silite se menține pe o perioadă de maxim 4 luni, dar nu mai târziu de data pronunțării unei hotărâri de omologare a planului de restructurare sau de închidere a procedurii ca urmare a neîndeplinirii condițiilor de confirmare a acestuia.

(5) Pentru motive temeinice, la cererea debitorului, a unui creditor sau a administratorului concordatar, judecătorul sindic poate dispune prelungirea măsurii suspendărilor executărilor silite sau poate acorda o nouă suspendare pentru una sau mai multe perioade determinate. Durata totală a suspendării, cu prelungiri și reînnoiri, nu poate depăși 12 luni de la data deschiderii procedurii de concordat preventiv. Pot constitui motive temeinice, dar nu se limitează la:

- a) s-au înregistrat progrese relevante în negocierile asupra planului de restructurare sau au fost finalizate negocierile și nu a fost confirmat încă planul de restructurare;
- b) nu este adusă o atingere neechitabilă drepturilor creditorilor;

(6) Cererea de prelungire a măsurii suspendării, de acordare a unei noi suspendări precum și cererea de suspendare prevăzută la alin. (3) teza a doua se judecă în camera de consiliu, de

urgență și cu precădere, fără citarea părților, în termen de 48 de ore de la data introducerii cererii.

(7) În cazul în care pronunțarea unei hotărâri de omologare a planului de restructurare de judecătorul-sindic nu intervine în termenul prevăzut la alin. (1), creditorii ale căror executări silite au fost suspendate pot trece la executarea silită a debitorului, dacă judecătorul sindic nu a dispus, la cererea debitorului sau a administratorului concordatar, prelungirea suspendării sau o nouă suspendare, pentru motive temeinice.

(8) Prin excepție de la prevederile alin.(5), executările silite care nu sunt de natură să pună în pericol restructurarea și pentru care debitorul și-a exprimat acordul, vor putea continua, la cererea creditorului adresată judecătorului sindic în termen de maxim 5 zile de la data încetării suspendării de drept.

(9) Judecătorul sindic poate ridica suspendarea executărilor silite dispusă potrivit alin. (5), în următoarele cazuri:

a) la cererea creditorilor, când sunt indicii temeinice că planul de restructurare nu este susținut de majoritatea cerută de lege sau când unul sau mai mulți creditori sunt ori ar fi prejudiciați în mod neechitabil de suspendarea executărilor silite;

b) la cererea administratorului concordatar sau a debitorului.

(10) Pe durata suspendării executării silite, nu se poate deschide procedura insolvenței față de debitor.

(11) Pe perioada suspendării executărilor silite se suspendă de drept curgerea dobânzilor, penalităților de întârziere și a oricăror altor cheltuieli aferente creanțelor afectate, până la data omologării planului. Ulterior omologării planului de restructurare, regimul acestora va fi cel prevăzut de plan."

29. După articolul 25 se introduc două noi articole, art. 25¹-25², cu următorul cuprins:

„Art. 25¹ - (1) Suspendarea executărilor silite nu se aplică acordurilor de compensare bilaterală. Cu toate acestea, suspendarea se aplică în cazul executării silite de către un creditor a unei creanțe față de un debitor care rezultă din aplicarea unui acord de compensare bilaterală.

(2) Dispozițiile alin. (1) prima teză nu se aplică în cazul contractelor de furnizare de bunuri, servicii sau energie necesare pentru funcționarea activității debitorului, cu excepția cazului în care astfel de contracte iau forma unei poziții tranzacționate pe o bursă sau pe alte piețe, în așa fel încât să poată fi oricând înlocuită la valoarea curentă de piață.”

„Art. 25² - (1) Până la omologarea planului de restructurare, creditorii nu pot refuza executarea contractelor în derulare esențiale, nu pot rezilia, executa în mod anticipat sau modifica aceste contracte în detrimentul debitorului, pentru creanțe născute anterior intervenirii suspendării executării, exclusiv pentru neplata creanțelor, cu condiția ca debitorul să respecte obligațiile care îi revin în temeiul acestor contracte care ajung la scadență în cursul suspendării executării silite.

(2) Anterior omologării planului de restructurare, debitorul poate accesa finanțări intermediare, cu aprobarea prealabilă a administratorului concordatar.”

30. Denumirea Secțiunii a 2-a din Capitolul III al Titlului I se modifică și va avea următorul cuprins:

„Negocierea, votarea și omologarea planului de restructurare”

31. Articolului 26 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 26 - (1) În vederea exercitării votului creditorilor asupra planului de restructurare, debitorul împreună cu administratorul concordatar pot organiza una sau mai multe ședințe, colective ori individuale, de negociere cu creditorii.

(2) Perioada în care se desfășoară negocierile și se exprimă votul asupra planului de restructurare nu poate depăși un termen de 60 de zile calendaristice de la data depunerii acestuia. Oricând pe parcursul acestei perioade se poate depune cererea de omologare a planului de restructurare, dacă se obține majoritatea prevăzută de lege.

(3) Debitorul va consemna rezultatul negocierilor purtate și, dacă este cazul, și votul creditorului afectat într-un înscris semnat de toate părțile implicate. Creditorul afectat poate transmite votul său și printr-un înscris separat. Orice condiționare a votului, abținerea sau lipsa votului este considerată vot negativ. Votul pozitiv nu poate fi retras.

(4) Prin excepție de la alin. (2), judecătorul-sindic poate prelungi perioada negocierilor și a exprimării votului cu maxim 30 de zile, la cererea debitorului sau a administratorului concordatar, pentru situația în care negocierile cu creditorii sunt într-un stadiu suficient de avansat și prezintă perspective rezonabile de acceptare a planului de restructurare propus.

(5) Neaprobarea planului de restructurare în termenul prevăzut la alin.(2), respectiv alin. (4) atrage decăderea debitorului din dreptul de a cere omologarea acestuia.”

32. Articolul 27 se modifica și va avea următorul cuprins.

„Art. 27 - (1) Planul de restructurare se votează doar de creditorii care dețin creanțe afectate, creditorii ale căror creanțe nu sunt afectate neavând drept de vot asupra acestuia.

(2) În cazul în care, pe durata negocierilor, au fost aduse modificări planului de restructurare, acesta va fi comunicat, de administratorul concordatar, creditorilor afectați în vederea exprimării votului inclusiv lista actualizată a creanțelor, dacă e cazul, cu cel puțin 10 zile înainte de expirarea termenului prevăzut de art. 26 alin.(2) sau, după caz, alin. (4).

(3) Votul creditorilor se trimite prin mijloace de comunicare rapidă la adresa menționată în planul de restructurare sau comunicată ulterior. Votul asupra planului modificat în urma negocierilor se exprimă în interiorul termenului prevăzut de art. 26 alin. (2) sau, după caz, alin. (4).

(4) Următoarele creanțe se constituie în categorii distincte, care votează separat un plan de restructurare:

- a) creanțele care beneficiază de drepturi de preferință;
- b) creanțele salariale;
- c) creanțele creditorilor indispensabili, dacă este cazul;
- d) creanțele bugetare;
- e) celelalte creanțe.

(5) În vederea votării planului de restructurare se pot constitui, în cadrul aceleiași categorii de creanțe, una sau mai multe sub-categorii aparținând unor creditori cu interese specifice comune, al căror tratament poate fi diferit de la o sub-categorie la alta. Pentru determinarea intereselor specifice comune, debitorul poate utiliza următoarele criterii care includ, dar nu se limitează la:

- a) natura creanțelor;
- b) natura și rangul cauzelor de preferință;
- c) acțiunile aflate la dispoziția creditorilor titulari în absența procedurii concordatului și gradul de îndeplinire a acestor creanțe în ipoteza exercitării acestor acțiuni;
- d) apartenența la un grup de societăți, în sensul prezentei legi.

(6) În vederea votării planului de restructurare se poate constitui categoria creanțelor creditorilor indispensabili.

(7) Un plan de restructurare va fi socotit acceptat de o categorie de creanțe dacă în categoria respectivă acesta este acceptat de o majoritate absolută din valoarea creanțelor. În

cazul constituirii de sub-categorii de creanțe în cadrul unei categorii, categoria se consideră că a votat planul de restructurare dacă acceptarea este realizată de majoritatea absolută din valoarea creanțelor din categoria respectivă.

(8) Pentru debitorii care au o cifră de afaceri netă sau, după caz, un venit brut de până la 500.000 euro, în echivalent lei, în anul anterior, nu este obligatorie constituirea categoriilor de creanțe.

(9) Atunci când debitorul nu va opta pentru constituirea categoriilor de creanțe, potrivit alin.(8) lista creanțelor individualizează fiecare creanță împotriva averii debitorului, iar planul va fi socotit acceptat dacă este votat de majoritatea absolută din valoarea creanțelor afectate.

(10) Creditorii care, direct sau indirect, controlează, sunt controlați ori se află sub control comun cu debitorul pot participa la ședință, dar pot vota cu privire la planul de restructurare doar în cazul în care acesta le acordă mai puțin decât ar primi în cazul falimentului.”

33. Articolul 28 se modifica si va avea următorul cuprins:

„Art. 28 - (1) După aprobarea planului de restructurare de către creditorii, debitorul solicită judecătorului-sindic, în termen de maxim 3 zile de la încheierea procesului-verbal de aprobare a planului de restructurare, să omologheze planul de restructurare. Cererea de omologare va fi însoțită de următoarele documente:

- a) planul de restructurare, în forma finală votată de creditorii, conform prezentei legi;
- b) raportul de evaluare a activelor din patrimoniul debitorului avut în vedere la întocmirea planului de restructurare;
- c) dovada de primire de către creditorii afectați a planului de restructurare, iar în cazul în care lipsește, dovada de primire, dovada transmiterii la sediul menționat în registrele în care sunt înregistrați aceștia /domiciliul acestora;
- d) procesul-verbal de constatare a votului creditorilor și voturile exprimate de aceștia.

(2) În urma analizării cererii de omologare:

A. judecătorul-sindic va admite cererea de omologare dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) planul de restructurare a fost aprobat de creditorii din fiecare categorie cu majoritate absolută;
- b) creditorii din aceeași categorie de creanțe sunt tratați în mod egal și proporțional cu creanța lor; în cazul constituirii de sub-categorii, se aplică prevederile alin.(3);
- c) comunicarea planului de restructurare tuturor părților afectate a fost făcută în condițiile prezentei legi;
- d) în cazul în care există creditorii care nu au votat planul de restructurare sau nu au participat la vot, aceștia beneficiază de un tratament corect și echitabil;
- e) finanțarea nouă, dacă este cazul, este justificată de punerea în aplicare a planului de restructurare și nu prejudiciază în mod neechitabil interesele creditorilor;
- f) planul prezintă perspective rezonabile de prevenire a insolvenței debitorului și de asigurare a viabilității societății;
- g) s-au respectat condițiile de vot și împărțirea în categorii și sub-categorii de creanțe s-au făcut conform prevederilor prezentului capitol;
- h) creanțele propuse a nu face parte din planul de restructurare nu sunt afectate direct prin măsurile pe care acesta le prevede și motivele de excludere din acord a acestora sunt întemeiate.

B. dacă nu este îndeplinită condiția de la pct. A, lit. a), judecătorul-sindic va putea admite cererea de omologare dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la pct. A lit. b) - h);
- b) planul de restructurare a fost aprobat:

(i) de o majoritate a categoriilor de creanțe, din care una trebuie să fie o categorie de creanțe care beneficiază de cauze de preferință sau orice altă categorie decât categoria prevăzută de art. 27 alin. (4) lit. e;

sau, în caz contrar

(ii) cel puțin o categorie de creanțe cu drept de vot, alta decât o categorie care-nu ar primi nicio plată în caz de faliment;

c) categoriile de creanțe care nu au votat planul de restructurare sunt tratate mai favorabil decât orice altă categorie de rang inferior, astfel cum rezultă din ierarhia prevăzută la art. 27 alin. (4);

d) planul de restructurare a fost votat de cel puțin 30% din totalul creanțelor afectate.

(3) În cazul constituirii de sub-categorii de creanțe conform art. 27 alin. (5), judecătorul-sindic verifică și:

a) condiția majorității absolute este îndeplinită în categoria de creanțe din care provin sub-categoriile;

b) creditorii din sub-categorii sunt tratați în mod egal și într-un mod proporțional cu creanțele lor;

c) au fost respectate criteriile de constituire a sub-categoriilor de creanțe, potrivit art. 27 alin. (5).

(4) Tratatul corect și echitabil se verifică raportat la valoarea tuturor creanțelor de la aceeași dată, atât afectate, cât și neafectate astfel încât:

a) niciun creditor nu primește mai mult decât cuantumul creanțelor sale;

b) titularul unei creanțe afectate care nu votează planul de restructurare nu primește mai puțin decât valoarea distribuțiilor care s-ar realiza în scenariul următoarei alternative optime, în cazul în care planul de restructurare nu ar fi confirmat, scenariu care poate fi chiar falimentul, potrivit simulării prevăzute în plan.

c) creditorii să primească un tratament mai puțin favorabil față de ceilalți creditori din aceeași categorie sau, după caz, sub-categorie de creanțe, potrivit listei creanțelor, doar în cazul în care își exprimă acordul în mod expres pentru acest tratament.

(5) Judecătorul-sindic, în procedură necontencioasă, omologhează planul de restructurare prin hotărâre pronunțată în camera de consiliu, în termen de maxim 10 zile de la data înregistrării cererii. Judecătorul-sindic, dacă consideră că sunt necesare explicații suplimentare, poate să citeze debitorul și/sau administratorul concordatar. Cererea de omologare a planului de restructurare poate fi respinsă exclusiv pentru motive de legalitate. Hotărârea prin care se soluționează cererea de omologare se comunică debitorului, administratorului concordatar și tuturor creditorilor ale căror creanțe au fost afectate de planul de restructurare, precum și creditorilor titulari de creanțe neafectate.

(6) Planul de restructurare, aprobat de creditori și omologat de judecătorul-sindic se comunică creditorilor afectați și creditorilor titulari ai unor creanțe neafectate, prin intermediul administratorului concordatar în termen de 48 ore de la pronunțarea încheierii, și se menționează în registrul în care este înregistrat debitorul.

(7) Modificarea planului de restructurare, inclusiv prelungirea acestuia, se poate face oricând pe parcursul procedurii, fără a se putea depăși durata totală maximă a derulării planului de la omologarea inițială. Modificarea și votarea modificării planului se vor face în aceleași condiții prevăzute pentru întocmirea și votarea planului, în raport de creanțele afectate rămase în sold la data votului. Modificarea planului va trebui să fie omologată de judecătorul-sindic.

34. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 29 - (1) De la data pronunțării hotărârii de omologare a planului de restructurare se suspendă de drept executările silite individuale asupra debitorului ce au ca obiect recuperarea

unor creanțe afectate și curgerea prescripției dreptului de a cere executarea silită creanțelor acestora.

(2) Dobânzile, penalitățile de întârziere și orice alte accesorii aferente creanțelor afectate vor avea tratamentul prevăzut în planul de restructurare omologat.

(3) În cazul în care planul omologat prevede reduceri de creanțe, impozitele eventual datorate de debitor devin scadente la data pronunțării unei hotărâri de judecătorul sindic prin care se constată îndeplinirea planului de restructurare.”

35. După articolul 29, se introduce un nou articol, art. 29¹, cu următorul cuprins:

„Art. 29¹ - (1) Ulterior omologării planului printr-o hotărâre definitivă și până la închiderea procedurii, în cazul descoperirii existenței unui fals, dol sau unei erori esențiale ori a unor titluri hotărâtoare și până atunci necunoscute care au determinat înscrierea în listă a unei creanțe, oricare dintre creditorii poate contesta la judecătorul-sindic înscrierea în lista creanțelor a unei creanțe:

- a) inexistente sau fictive;
- b) într-un quantum diferit față de întinderea sa;
- c) într-o altă categorie decât cea corespunzătoare situației sale juridice.

(2) Constatând întemeiată contestația, judecătorul sindic poate dispune:

a) menținerea hotărârii de omologare, modificarea listei creanțelor conform situației juridice astfel stabilite și, cu consimțământul debitorului, modificarea planului, în cazul în care creanța contestată nu a fost determinantă pentru rezultatul votului. Modificarea planului se va efectua de către debitor în termenul stabilit de judecătorul-sindic, se va depune la dosarul cauzei și se va comunica creditorilor.

b) revocarea hotărârii de confirmare, infirmarea planului de restructurare și, dacă este cazul, restituirea plăților deja efectuate pentru achitarea unei creanțe inexistente sau fictive sau peste quantumul datorat, în cazul în care creanța contestată a fost determinantă pentru rezultatul votului asupra planului, conducând la adoptarea unei hotărâri de confirmare a acestuia.

(3) Contestația se depune în termen de 7 zile de la data la care titularul ei a cunoscut sau ar fi trebuit să cunoască situația ce determină promovarea contestației.

(4) Contestația se soluționează de judecătorul sindic în termen de maxim 15 zile de la depunere, urmând a fi citați debitorul, administratorul concordatar, creditorul contestator și creditorul a cărui creanță este contestată.

(5) Contestatorul trebuie să facă dovada trimiterii contestației tuturor părților cu interese contrare în interiorul termenului de contestație. Dovada trimiterii contestației se poate depune până cel târziu la primul termen de judecată. În cazul în care instanța va stabili că este necesară comunicarea și către alte părți decât cele către care contestatorul a comunicat contestația, va dispune comunicarea și către acestea în sarcina contestatorului, stabilind un termen pentru îndeplinirea acestei obligații. Neîndeplinirea obligațiilor menționate de prezentul articol atrage aplicarea unei amenzi judiciare în condițiile codului de procedură civilă. Limitele amenzilor judiciare prevăzute de art. 187 din Codul de procedură civilă se dublează.

(6) Contestația formulată în baza prezentului articol nu suspendă derularea planului de restructurare până la pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive.”

36. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30 - (1) Creditorul a cărui creanță nu este afectată este obligat ca, anterior demarării oricăror proceduri de executare silită, să notifice debitorul în acest sens. În termen de cel mult 30 de zile de la primirea notificării, debitorul poate derula negocieri referitoare la condițiile

de aderare la planul de restructurare, inclusiv prin stabilirea unor condiții de acordare a unei protecții corespunzătoare, negociere la care creditorul este obligat să participe.”

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru creanțele bugetare neafectate se vor aplica dispozițiile referitoare la procedura medierii din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală și, dacă este cazul, prevederile art. 5² alin. (2).”

37. Articolul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 31 - De la data omologării până la data pronunțării unei hotărâri judecătorești de încetare a procedurii nu se poate deschide procedura insolvenței față de debitor la cererea unui creditor afectat.”

38. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32 - Pentru creditorii care dețin creanțe născute după data omologării planului de restructurare și neachitate la scadență, dispozițiile art. 30 se aplică în mod corespunzător.”

39. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33 - (1) Dacă un plan de restructurare este omologat de instanța de judecată, activitatea debitorului va trebui restructurată în conformitate cu prevederile acestuia, iar drepturile creditorilor titulari ai unor creanțe afectate urmează a fi modificate în conformitate cu prevederile acestuia, de la data pronunțării hotărârii de omologare.

2) Un plan de restructurare omologat este opozabil tuturor creditorilor, inclusiv acelor creditori care au votat împotriva sau nu și-au exprimat votul cu privire la acesta. Planul de restructurare omologat nu va produce niciun efect cu privire la creditorii neafecțați de prevederile acestuia.

(3) Planul de restructurare va fi opozabil creditorilor bugetari, cu condiția respectării prevederilor legale cu privire la ajutorul de stat din legislația internă și europeană, potrivit prevederilor art. 5 pct. 71.

(4) După omologare, debitorul își desfășoară activitatea în limitele afacerii sale obișnuite, în condițiile planului de restructurare, sub supravegherea administratorului concordatar.

(5) În exercitarea atribuțiilor de supraveghere a planului, administratorul concordatar va comunica creditorilor afectați de plan un raport de analiză trimestrial prin care se va prezenta modalitatea de îndeplinire a planului de restructurare, precum și faptul că, prin derularea acestuia, se menține viabilitatea afacerii.

(6) În vederea îndeplinirii atribuției de supraveghere, debitorul are obligația de a transmite administratorului concordatar toate informațiile necesare întocmirii raportului de analiză, în termen de cel mult 15 zile de la data încheierii situațiilor financiare aferente trimestrului monitorizat. Necomunicarea informațiilor de către debitor se prezumă că reprezintă eșuarea planului.”

40. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34 - (1) Procedura concordatului preventiv se încheie prin hotărâre a judecătorului-sindic în următoarele situații:

- a) îndeplinirea prevederilor planului de restructurare, la cererea oricărei părți sau a administratorului concordatar. În acest caz, dacă prin plan s-au prevăzut reduceri de creanțe, reducerile rămân definitive de la data pronunțării hotărârii de închidere a procedurii;
- b) eșuarea îndeplinirii prevederilor planului de restructurare, la cererea:
  - i) oricărui creditor, dacă desfășurarea activității debitorului în decursul derulării planului aduce pierderi averii sale și nu prezintă perspective rezonabile de menținere a viabilității afacerii;

- ii) unui creditor cărui nu i s-a achitat creanța conform prevederilor planului în termen de maxim 60 de zile de la data prevăzută în plan pentru plată, dacă părțile nu au încheiat o convenție cu privire la aceasta, cu respectarea drepturilor celorlalți creditori;
  - iii) debitorului, în cazul în care acesta se află în imposibilitatea de a-și mai îndeplini obligațiile asumate prin plan.
- c) neîndeplinirii obligației de modificare a planului dispusă de judecătorul-sindic sau de instanța de apel în termenul stabilit prin hotărârea prin care s-a dispus modificarea, din oficiu sau la cererea oricărei părți interesate;
- d) în cazul în care planul de restructurare nu este votat de creditori în interiorul termenului de negociere, nu este omologat de judecătorul-sindic sau în cazul în care debitorul consideră că negocierile nu pot conduce la aprobarea unui plan de restructurare.
- (2) Ca urmare a eșuării planului potrivit alin. (1) lit. b):
- a) eventualele creanțe reduse renasc la data pronunțării hotărârii de închidere a procedurii, diminuate urmare a plăților efectuate pe durata procedurii concordatului preventiv;
  - b) creditorii care au drept la perceperea dobânzilor, majorărilor sau penalităților de orice fel ori cheltuială, numite generic accesorii, suspendate prin plan, își pot calcula accesoriile retroactiv pe perioada derulării planului.”

41. Articolele 35 - 37 se abrogă.

42. După articolul 37 se introduce un nou articol, art. 37¹, cu următorul cuprins:

„Art. 37¹ - (1) Prevederile prezentului capitol se aplică și societăților parte dintr-un grup, care au formulat o cerere comună de deschidere a procedurii concordatului preventiv. Dispozițiile art. 185 se aplică în mod corespunzător.

(2) În acest caz se vor forma dosare asociate pentru fiecare societate care a solicitat deschiderea procedurii concordatului preventiv, iar judecătorul sindic va analiza condițiile deschiderii procedurii pentru fiecare societate în parte.

(3) Fiecare societate va desemna același administrator concordatar, care va întocmi un singur plan de restructurare.

(4) Planul de restructurare va fi comunicat conform prevederilor prezentei legi fiecărui creditor afectat al fiecărei societăți.

(5) Îndeplinirea condițiilor de vot va fi verificată de judecătorul sindic în fiecare dosar asociat. Neîndeplinirea condițiilor de vot pentru una dintre societăți va conduce la respingerea cererii de omologare a planului de restructurare.

(6) Omologarea planului de restructurare va fi făcută de judecătorul sindic în cadrul dosarului societății-mamă, sau, dacă față de aceasta nu s-a deschis procedura, în cadrul primului dosar înregistrat, printr-o singură încheiere executorie, ce poate fi atacată cu apel, în condițiile prezentului titlu.

(7) Prevederile Capitolului III se aplică, în mod corespunzător, în măsura compatibilității și grupului de societăți.”

43. La articolul 38 , literele a) și b) ale alineatului (2) se abrogă.

44. La articolul 38, litera c) a alineatului (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) debitori care fac parte din categoriile prevăzute la alin. (1) și îndeplinesc una dintre următoarele condiții:

1. nu dețin niciun bun în patrimoniul lor;
2. documentele contabile nu pot fi găsite;

3. societatea nu mai are organe de administrare sau acestea nu mai pot funcționa;
4. nu mai sunt îndeplinite condițiile referitoare la sediul social/profesional; ”

45. Alineatul (6) al articolului 39 se modifica si va avea următorul cuprins:

„(6) În scopul și în limitele necesare acoperirii cheltuielilor de procedură, oricând pe parcursul procedurii, în lipsă de lichidități în patrimoniul debitorului, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va identifica bunuri valorificabile libere de sarcini, care nu sunt esențiale pentru reorganizare, și va proceda la valorificarea de urgență, la minim valoarea de lichidare a acestora, stabilită de un evaluator autorizat. Până la desemnarea comitetului creditorilor decizia de valorificare aparține administratorului judiciar/lichidatorului judiciar. Propunerea de valorificare, inclusă în raportul prevăzut la art. 59 alin. (1), care se depune la dosarul cauzei și se publică în extras în BPI, poate fi contestată de orice parte interesată în termen de 3 zile de la publicarea extrasului raportului în BPI. După desemnarea comitetului creditorilor, valorificarea se va face cu acordul comitetului, potrivit prevederilor art. 87 alin. (2).”

46. După articolul 40, se introduce un nou articol, art. 40¹, cu următorul cuprins:

„Art. 40¹ - (1) Pentru toate cererile, contestațiile, acțiunile întemeiate pe dispozițiile prezentului titlu, întâmpinările, precum și toate actele depuse în dovedirea pretențiilor formulate, titularul acestora va depune și dovada comunicării lor debitorului, administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, creditorului și/sau comitetului creditorilor după caz, în forma și termenele prevăzute de lege. În cazul în care legea prevede comunicarea către toți creditorii procedurii, atunci aceasta se va realiza de către instanța de judecată prin BPI.

(2) Neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (1) atrage aplicarea unei amenzi judiciare în condițiile Codului de procedură civilă. Limitele amenzilor judiciare prevăzute de art. 187 din Codul de procedură civilă se dublează.

(3) Prevederile alin. (1) și alin. (2) se aplică în mod corespunzător și la soluționarea căilor de atac formulate în temeiul prezentului titlu.”

47. Alineatul (2) al articolului 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Sediul social/profesional al debitorului este cel cu care figurează acesta în registrul specificat de lege. În cazul în care sediul a fost schimbat cu mai puțin de 6 luni anterior depunerii cererii de deschidere a procedurii insolvenței, sediul social/profesional al debitorului este cel cu care acesta figura la registrul specificat de lege înainte de schimbare.”

48. Alineatele (3) și (6) ale articolului 48 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Creditorii pot fi reprezentați în adunare prin împuterniciți cu procură specială sau, în cazul creditorilor bugetari și al celorlalte persoane juridice, cu delegație semnată de conducătorul unității.”

„(6) Deliberările și hotărârile adunării creditorilor vor fi cuprinse într-un proces-verbal, care va fi semnat de președintele ședinței, membrii comitetului creditorilor, precum și de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, după caz. În cazul în care ședința adunării creditorilor se organizează prin mijloace electronice de comunicare la distanță indicate de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar în convocator, care permite identificarea participanților, procesul-verbal se va semna doar de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar. În acest caz, înregistrarea ședinței este obligatorie și constituie probă în instanță în cazul contestării procesului-verbal al adunării. Procesul-verbal va fi depus, prin grija administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, la dosarul cauzei și trimis spre publicare în BPI, în termen de două zile lucrătoare de la data adunării creditorilor.”

49. Alineatul (3) al articolului 51 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Deliberările comitetului creditorilor vor avea loc în prezența administratorului judiciar/lichidatorului judiciar și vor fi consemnate într-un proces-verbal, care va reține pe scurt conținutul deliberărilor, precum și hotărârile luate. În cazul în care ședința comitetului creditorilor se organizează prin mijloace electronice de comunicare la distanță indicate de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar în convocator care permite identificarea participanților, procesul-verbal se va semna doar de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar. În acest caz, înregistrarea ședinței este obligatorie și constituie probă în instanță în cazul contestării procesului-verbal al comitetului. Procesul-verbal va fi depus, prin grija administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, la dosarul cauzei și trimis spre publicare în BPI, în termen de două zile lucrătoare de la data comitetului creditorilor. ”

50. La articolul 58, litera m) a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„m) încheierea de tranzacții, descărcarea de obligații, descărcarea fidejuserilor, renunțarea la garanții reale, cu condiția confirmării acestor operațiuni de către judecătorul-sindic;”

51. Articolul 61 se modifica și va avea următorul cuprins:

„Art. 61 - În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale, administratorul judiciar va putea desemna persoane de specialitate precum avocați, experți contabili, evaluatori autorizați sau alți specialiști. Numirea și nivelul remunerațiilor acestor persoane vor fi supuse aprobării comitetului creditorilor în cazul în care acestea vor fi plătite din averea debitoare sau se vor supune standardelor de cost stabilite de Uniunea Națională a Practicienilor în Insolvență din România, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 86/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care se vor remunera din fondul de lichidare constituit potrivit prevederilor art. 39 alin. (4).”

52. Alineatul 4 al articolului 62 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Judecătorul-sindic, admitând cererea, va obliga evaluatorul autorizat, sub sancțiunea amenzii, să răspundă la obiecțiunile încuviințate în termen de maximum 5 zile de la primirea, din partea instanței de judecată, a unei adrese în acest sens.”

53. La articolul 64, litera j) se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) sub condiția confirmării de către judecătorul-sindic, încheierea de tranzacții, descărcarea de obligații, descărcarea fidejuserilor, renunțarea la garanții reale;”

54. Alineatul (3) al articolului 66 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă în cursul negocierilor derulate în cadrul unei proceduri de concordat preventiv a insolvenței debitorul ajunge în stare de insolvență, dar există presupunerea rezonabilă, bazată pe indicii temeinice, că rezultatele negocierilor ar putea fi valorificate în termen scurt prin încheierea unui acord extrajudiciar, debitorul de bună-credință trebuie să introducă cererea de deschidere a procedurii insolvenței în termen de 5 zile de la închiderea procedurii concordatului preventiv sau, după caz, dacă negocierile pentru încheierea unui acord extrajudiciar continuă cu unul sau mai mulți creditori, în 5 zile de la eșuarea negocierilor.”

55. La articolul 67, litera j) a alin.(1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„j) o declarație pe propria răspundere, autentificată de notar ori certificată de avocat, din care să rezulte că debitorul nu a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate contra patrimoniului, de corupție de serviciu, de fals, pentru infracțiunile

prevăzute de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, Legea concurenței nr.21/1996, precum și pentru infracțiunile prevăzute de art. 240 și 241 din Codul Penal, în ultimii 3 ani anterior deschiderii procedurii.”

56. Alineatul (8) al articolului 75 se abrogă.

57. La alineatul (1) al articolului 78, preambulul literei A. și litera b) se modifica și vor avea următorul cuprins:

„A. atunci când valoarea obiectului garanției, determinată de un evaluator autorizat, este pe deplin acoperită de valoarea totală a creanțelor și a părților de creanțe garantate cu acel obiect, dacă:”

„b) obiectul garanției face parte dintr-un ansamblu independent, iar prin desprinderea și vânzarea lui separată, valoarea bunurilor rămase nu se diminuează;”

58. Alineatul (4) al articolului 78 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Valoarea bunului asupra căruia poartă cauza de preferință se va stabili printr-o evaluare efectuată de către un evaluator autorizat desemnat potrivit prevederilor art. 61.”

59. Alineatul (4) al articolului 87 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Finanțările intermediare acordate debitorului, cu aprobarea adunării creditorilor, beneficiază de prioritate la restituire, potrivit prevederilor art. 159 alin. (1) pct. 2 sau, după caz, potrivit prevederilor art. 161 pct. 2. Aceste finanțări se vor garanta, în principal, prin afectarea unor bunuri sau drepturi care nu formează obiectul unor cauze de preferință, iar în subsidiar, dacă nu există astfel de bunuri sau drepturi disponibile, cu acordul creditorilor beneficiari ai respectivelor cauze de preferință. În ipoteza în care acordul acestor creditori nu va fi obținut, prioritatea la restituire a acestor creanțe, prevăzută de art. 159 alin. (1) pct. 2, va diminua regimul de îndestulare al creditorilor beneficiari ai cauzelor de preferință, proporțional, prin raportare la întreaga valoare a bunurilor sau drepturilor care formează obiectul acestor cauze de preferință. În cazul inexistenței sau al insuficienței bunurilor care să fie grevate de cauze de preferință în favoarea creditorilor ce acordă finanțare intermediară, pentru partea negarantată a creanței, aceștia vor beneficia de prioritate potrivit prevederilor art. 161 pct. 2.”

60. La articolul 100 alineatul (1), după litera e), se adaugă o nouă literă, litera f), cu următorul cuprins:

„f) adresa de e-mail a administratorului judiciar, dacă există, la care se pot face valabil toate comunicările în format electronic de către creditori.”

61. Articolul 103 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 103 - Creanțele beneficiare ale unei cauze de preferință se înscriu în tabelul definitiv până la valoarea de piață a garanției stabilită prin evaluare autorizat, dispusă de administratorul judiciar sau de lichidatorul judiciar, efectuată de un evaluator desemnat potrivit prevederilor art. 61. În cazul în care valorificarea activelor asupra cărora poartă cauza de preferință se va face la un preț mai mare decât suma înscrisă în tabelul definitiv sau în tabelul definitiv consolidat, diferența favorabilă va reveni tot creditorului garantat, chiar dacă

o parte din creanța sa fusese înscrisă drept creanță chirografară, până la acoperirea creanței principale și a accesoriilor ce se vor calcula conform actelor din care rezulta creanța, până la data valorificării bunului. Această prevedere se aplică și în cazul eșuării planului de reorganizare și vânzării bunului în procedura de faliment.”

62. Alineatul (1) al articolului 104 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Cererea va cuprinde: numele/denumirea creditorului, domiciliul/sediul, suma datorată, temeiul creanței, mențiuni cu privire la eventualele cauze de preferință, precum și indicarea adresei de e-mail, dacă creditorul optează pentru comunicarea electronică.”

63. La alineatul (3) al articolului 105, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) dacă bunurile ce fac obiectul contractului de leasing sunt recuperate, va fi înregistrată, beneficiind de ordinea de prioritate prevăzută la art. 161 pct. 8, dacă nu există alte bunuri care să confere titularului calitatea de creditor care beneficiază de o cauză de preferință, doar diferența dintre valoarea întregii creanțe și valoarea de piață a bunurilor ce fac obiectul contractului de leasing stabilită de un evaluator autorizat;”

64. Alineatul (4) al articolului 110 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Odată cu publicarea tabelului în BPI, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar va trimite de îndată notificări creditorilor, ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute parțial în tabelul preliminar de creanțe sau înlăturate, precizând totodată și motivele. Comunicarea se poate face și pe cale electronică, dacă prin declarația de creanță sau printr-o adresă ulterioară, creditorul a indicat o adresă de e-mail.”

65. Alineatele (4) și (5) ale articolului 111 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Partea care formulează contestația transmite, cu confirmare de primire, câte un exemplar al contestației și al documentelor ce o însoțesc administratorului judiciar/lichidatorului judiciar, creditorului a cărui creanță se contestă, precum și administratorului special, dacă acesta a fost desemnat, la sediul debitorului, sub sancțiunea prevăzută de art. 40¹ alin. (2).

(5) Întâmpinarea se depune în termen de 10 zile de la data comunicării contestației și a documentelor ce o însoțesc. Un exemplar al întâmpinării se comunică, cu confirmare de primire, în același termen, de către partea care formulează întâmpinarea și contestatorului, administratorului judiciar/lichidatorului judiciar și debitorului, sub sancțiunea prevăzută de art. 40¹ alin. (2).”

66. Alineatul (3) al articolului 112 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Durata maximă a perioadei de observație este de 12 luni, calculate de la data deschiderii procedurii. Pentru respectarea acestui termen judecătorul-sindic va putea aplica dispozițiile art. 111 alin. (6) în mod corespunzător. Înainte de expirarea termenului de 12 luni, creditorii, debitorul sau administratorul judiciar va solicita judecătorului-sindic fie aplicarea art. 111 alin. (6), fie prelungirea perioadei de observație pentru motive temeinice. În cazul în care cererea nu este introdusă de administratorul judiciar, creditorii sau debitorul vor putea formula o astfel de cerere.”

67. La Titlul II, Capitolul I, titlul Subsecțiunii 2§ a Secțiunii a 5-a, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Anularea actelor și operațiunilor frauduloase ale debitorului din perioada suspectă”

68. La articolul 123, preambulul alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Contractele în derulare se consideră menținute la data deschiderii procedurii, art. 1.417 din Codul civil nefiind aplicabil. Orice clauze contractuale de desființare a contractelor în derulare, de decădere din beneficiul termenului, de modificare a contractului în detrimentul debitorului sau de declarare a exigibilității anticipate pentru motivul deschiderii procedurii se consideră nescrise. Prevederile referitoare la menținerea contractelor în derulare și la nulitatea clauzelor de încetare sau accelerare a obligațiilor nu sunt aplicabile în privința contractelor financiare calificate și a operațiunilor de compensare bilaterală în baza unui contract financiar calificat sau a unui acord de compensare bilaterală. În vederea creșterii la maximum a valorii averii debitorului, într-un termen de prescripție de 3 luni de la data deschiderii procedurii, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar poate să denunțe orice contract, închirierile neexpirate, alte contracte pe termen lung, atât timp cât aceste contracte nu au fost executate în totalitate ori substanțial de către toate părțile implicate. Administratorul judiciar/Lichidatorul judiciar trebuie să răspundă, în termen de 30 de zile de la primire, notificării contractantului, formulată în primele 3 luni de la deschiderea procedurii, prin care i se cere să denunțe contractul; în lipsa unui astfel de răspuns, administratorul judiciar/lichidatorul judiciar nu va mai putea cere executarea contractului, acesta fiind socotit denunțat. Contractul se consideră denunțat:”

69. Alineatul (11) al articolului 123, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) În cazul rezilierii contractelor de leasing financiar de către finanțator, acesta va putea opta pentru una dintre următoarele variante:

- a) transferul proprietății asupra bunurilor ce fac obiectul contractului de leasing către debitor, caz în care finanțatorul dobândește o ipotecă legală asupra acelor bunuri, având rang egal cu cel al operațiunii de leasing, și este înregistrat la masa credală, conform ordinii de prioritate prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 3, cu contravaloarea ratelor și accesoriilor restante facturate și neplătite la data deschiderii procedurii, la care se adaugă restul sumelor datorate, în temeiul contractului de leasing, fără a se putea depăși valoarea de piață a bunurilor, stabilită de un evaluator autorizat independent, potrivit prevederilor art. 61;
- b) recuperarea bunurilor ce fac obiectul material al contractului de leasing, iar finanțatorul va fi înregistrat la masa credală potrivit prevederilor art. 161 pct. 8, dacă nu există alte bunuri care să confere titularului calitatea de creditor care beneficiază de o cauză de preferință, cu contravaloarea ratelor și accesoriilor restante facturate și neplătite la data deschiderii procedurii, la care se adaugă restul sumelor datorate în temeiul contractului de leasing minus valoarea de piață a bunurilor recuperate, stabilită de un evaluator autorizat, potrivit prevederilor art. 61.”

70. La articolul 131 alineatul (2), punctul 2 al literei b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. primirea unei garanții reale cu o valoare egală cu valoarea de piață a bunului stabilită în cadrul procedurii, printr-un raport de evaluare actualizat ce va fi întocmit de către un evaluator autorizat desemnat potrivit prevederilor art. 61;”

71. La articolul 132, litera a) a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) debitorul, cu aprobarea adunării generale a acționarilor/asociaților, în termen de 30 de zile de la publicarea tabelului definitiv de creanțe, cu condiția formulării intenției de reorganizare potrivit art. 67 alin. (1) lit. g), dacă procedura a fost declanșată de acesta, și în termenul prevăzut de art. 74, în cazul în care procedura a fost deschisă ca urmare a cererii unuia sau mai multor creditori. Hotărârea adunării generale a acționarilor/asociaților va putea

fi depusă și ulterior până cel târziu la data adunării creditorilor stabilită pentru votarea planului.”

72. Alineatul (4) al articolului 132 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Nu poate propune un plan de reorganizare debitorul care, într-un interval de 5 ani anterior formulării cererilor introductive, a mai fost subiect al procedurii de insolvență instituite în baza prezentei legi, cu excepția cazului în care închiderea procedurii s-a realizat în ipotezele art.177 și art.178, și nici debitorul care a fost condamnat definitiv pentru săvârșirea unei infracțiuni intenționate contra patrimoniului, de corupție de serviciu, de fals, pentru infracțiunile prevăzute de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare, Legea concurenței nr.21/1996, precum și pentru infracțiunile prevăzute de art. 240 și 241 din Codul Penal, în ultimii 3 ani anterior deschiderii procedurii.”

73. La articolul 133, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alin.(3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Prin excepție de la alin.(3), în cazul debitorilor persoane juridice, executarea planului de reorganizare poate dura 4 ani, calculați de la data confirmării planului. Termenele de plată stabilite prin contracte - inclusiv de credit sau de leasing - pot fi menținute prin plan, chiar dacă depășesc perioada de 4 ani. Aceste termene pot fi și prelungite, cu acordul expres al creditorilor, dacă inițial erau mai scurte de 4 ani. După realizarea tuturor obligațiilor din plan și închiderea procedurii de reorganizare, aceste plăți vor continua conform contractelor din care rezultă.”

74. La articolul 133, litera d) a alineatului (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) ce despăgubiri urmează a fi oferite titularilor tuturor categoriilor de creanțe, în comparație cu valoarea estimativă ce ar putea fi primită prin distribuire în caz de faliment; valoarea estimativă se va calcula în baza unui raport de evaluare, întocmit de un evaluator autorizat desemnat potrivit prevederilor art. 61;”

75. La articolul 133, litera K a alineatului (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„K. prin excepție de la prevederile lit. J, planul de reorganizare nu poate prevedea conversia creanțelor bugetare în titluri de valoare. Cu consimțământul creditorului bugetar exprimat prin vot, planul de reorganizare poate prevedea doar conversia creanțelor bugetare ale statului în acțiuni, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) să rezulte din conținutul planului de reorganizare, pe baza analizei economico-financiare, faptul că societatea debitoare își poate continua activitatea, măsura propusă fiind una viabilă pentru societate;

b) să rezulte din conținutul planului de reorganizare faptul că această modalitate de stingere a creanței bugetare duce la maximizarea recuperării creanței statului, față de situația intrării debitorului în faliment;

c) conversia să fie integrală și efectuată la valoarea creanței bugetare a statului, ea neputând fi cumulată cu măsura reducerii creanței bugetare.

Creditorul bugetar poate contracta serviciile unui evaluator autorizat sau specialist independent pentru realizarea unui raport de evaluare asupra condițiilor de la lit. a) și b), pe

baza căruia să își exercite votul asupra planului de reorganizare care cuprinde propunerea de conversie a creanței bugetare a statului. Prevederile art. 5 alin. (1) pct. 71 rămân aplicabile.”

76. Alineatul (5²) al articolului 133, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5²) În cazul în care prin planul de reorganizare se propune măsura reducerii creanțelor bugetare negarantate cu până la 50%, în lipsa unei manifestări exprese, planul se consideră aprobat de creditorul bugetar dacă sunt îndeplinite cumulativ criteriile prevăzute la alin. (5¹) și cel puțin încă un criteriu din următoarele:

- a) să rezulte un nivel de cel puțin 50% al obligațiilor fiscale curente datorate pe perioada executării planului de reorganizare față de nivelul mediu anual al acestora înaintea intrării în insolvență;
- b) societatea debitoare trebuie să desfășoare o activitate de interes public;
- c) societatea debitoare trebuie să desfășoare o activitate strategică într-o anumită ramură economică.”

77. Alineatul (2) al articolului 134 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Lista creditorilor indispensabili, menționați la alin. (1), este depusă de către debitor împreună cu celelalte documente prevăzute la art. 67 alin. (1), listă ce se anexează, menționându-se și creanțele acestora, la raportul întocmit de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, potrivit art. 97. Nedepunerea acestei liste conduce la decăderea debitorului din dreptul de a propune, în vederea votării planului de reorganizare, categoria creditorilor indispensabili. În cazul în care s-au schimbat criteriile avute în vedere la data întocmirii listei creditorilor indispensabili aceasta poate fi modificată în consecință, aprobată de administratorul judiciar și depusă la dosarul cauzei odată cu planul de reorganizare propus.”

78. Alineatul (1) al articolului 137 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Administratorul judiciar va publica în termen de 5 zile de la expirarea termenului pentru depunerea planului un anunț referitor la acesta în BPI, cu indicarea celui care l-a propus, a datei când se va vota cu privire la plan în adunarea creditorilor, precum și a faptului că este permisă votarea prin corespondență.”

79. După articolul 138 se introduce un nou articol, art. 138¹, cu următorul cuprins:

„Art. 138¹- (1) Creditorii pot formula atât obiecțiuni cu privire la legalitatea planului de reorganizare, cât și cereri de anulare a hotărârii adunării creditorilor prin care s-a votat planul de reorganizare, în conformitate cu prevederile art. 48 alin. (7) și (8).

(2) În cazul în care se solicită și anularea hotărârii adunării creditorilor prin care s-a votat planul, eventualele obiecțiuni cu privire la legalitatea planului de reorganizare vor fi formulate prin aceeași cerere.”

80. Preambulul alineatului (1) și (5) ale articolului 139 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Judecătorul-sindic soluționează deodată, printr-o singură sentință, obiecțiunile cu privire la legalitatea planului de reorganizare, cererile de anulare a hotărârii adunării creditorilor prin care s-a votat planul de reorganizare și cererea de confirmare a planului în cel mult 15 zile de la depunerea la tribunal de către administratorul judiciar a procesului-verbal al adunării creditorilor prin care acesta a fost aprobat. Judecătorul-sindic poate să ceară unui specialist să își exprime o opinie privind posibilitatea de realizare a planului, înainte de confirmarea lui. Planul este confirmat în următoarele condiții :”

„(5) Modificarea planului de reorganizare, inclusiv prelungirea acestuia se poate face oricând pe parcursul procedurii de reorganizare, fără a se putea depăși o durată totală maximă

a derulării planului de 5 ani de la confirmarea inițială. Modificarea poate fi propusă de către oricare dintre cei care au vocația de a propune un plan, indiferent dacă au propus sau nu planul. votarea modificării de către adunarea creditorilor se va face cu creanțele rămase în sold, la data votului, în aceleași condiții ca și la votarea planului de reorganizare. Modificarea planului va trebui să fie confirmată de judecătorul-sindic. Dispozițiile art. 138¹ se aplică în mod corespunzător.”

81. Alineatul (3) al articolului 140 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Sumele provenite din activitatea curentă a debitorului sau din valorificarea activelor negrevate de cauze de preferință vor fi prevăzute a se distribui proporțional pentru fiecare creanță prevăzută a se achita în timpul reorganizării, după deducerea sumelor prevăzute ca fiind necesare plății creanțelor curente exigibile și a celor necesare asigurării capitalului de lucru, dacă este cazul. Programul de plată a creanțelor va prevedea plata acestor sume în trimestrul consecutiv celui la care aceste sume devin disponibile.”

82. Alineatul (3) al articolului 143 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Titularul unei creanțe curente, certe, lichide și exigibile mai vechi de 60 de zile și un quantum peste valoarea-prag, poate solicita, oricând ulterior parcurgerii procedurii prevăzute la art. 75 alin. (3) și (4), în timpul planului de reorganizare sau după îndeplinirea obligațiilor de plată asumate în plan, trecerea la faliment. Cererea se judecă de urgență și cu precădere, în termen de 30 de zile de la înregistrarea acesteia la dosarul cauzei. Cererea sa va fi respinsă de către judecătorul-sindic în situația în care creditorul nu a parcurs procedura prevăzută la art. 75 alin. (3) și (4) sau creanța nu este datorată, este achitată sau debitoarea încheie o convenție de plată cu acest creditor. Prin derogare de la prevederile art. 186 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, pentru creanțele curente, creditorii bugetari pot acorda, înlesniri la plată.”

83. Alineatele (1) și (3) ale articolului 144 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Debitorul, prin administratorul special, sau, după caz, administratorul judiciar va trebui să prezinte trimestrial rapoarte comitetului creditorilor asupra situației financiare a averii debitorului. Ulterior prezentării către comitetul creditorilor, rapoartele vor fi înregistrate la grefa tribunalului, iar debitorul sau, după caz, administratorul judiciar va notifica aceasta tuturor creditorilor, în vederea consultării rapoartelor.”

„(3) În termen de 5 zile de la prezentarea rapoartelor, comitetul creditorilor va putea convoca adunarea creditorilor pentru a prezenta măsurile luate de debitor și/sau de administratorul judiciar, efectele acestora, precum și să propună motivat alte măsuri.”

84. Alineatul (3) al articolului 153 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În vederea conservării patrimoniului, în cazul în care în averea debitorului nu există suficiente lichidități, lichidatorul judiciar va putea valorifica de urgență bunuri ale debitorului, cu prioritate pe cele asupra cărora nu există cauze de preferință, pentru obținerea acestor lichidități, fără aprobarea creditorilor. Valorificarea se va efectua prin licitație publică, după evaluarea prealabilă, pornind de la valoarea de lichidare indicată de evaluator autorizat. Licitația publică se poate desfășura chiar și prin mijloace electronice de comunicare la distanță indicate, în conformitate cu prevederile regulamentului stabilit de lichidatorul judiciar. În acest caz, procesul-verbal se semnează doar de lichidator.”

85. Articolul 154 se modifică și va avea cu următorul cuprins:

„Art. 154 - (1) Lichidarea bunurilor din averea debitorului va fi efectuată de lichidatorul judiciar sub controlul judecătorului-sindic. Pentru maximizarea valorii averii debitorului,

lichidatorul judiciar va face toate demersurile de expunere pe piață, într-o formă adecvată, a acestora, cheltuielile de publicitate fiind suportate din averea debitorului.

(2) Lichidarea va începe îndată după finalizarea de către lichidatorul judiciar a inventarierii și depunerea raportului de evaluare. Bunurile vor putea fi vândute în bloc sau individual. Orice vânzare în bloc a bunurilor, ca ansamblu independent, indiferent dacă se face în reorganizare sau în faliment, poate fi considerată transfer de active, dacă îndeplinește dispozițiile art. 270 alin. (7) din Legea nr. 227/2015. Tipul de vânzare a bunurilor, respectiv licitație publică, negociere directă sau o combinație a celor două și regulamentul de vânzare corespunzător modalității de vânzare pentru care se optează sunt aprobate de adunarea creditorilor, pe baza propunerii lichidatorului judiciar. În cazul licitației publice, publicitatea se va face și prin afișare pe site-ul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România. În vederea evaluării bunurilor din averea debitorului, cu acordul comitetului creditorilor, lichidatorul judiciar poate să angajeze, în numele debitorului, un evaluator autorizat și să îi stabilească onorariul. Evaluatorii autorizați sunt membri ai Asociației Naționale a Evaluatorilor Autorizați din România, iar evaluarea trebuie efectuată în conformitate cu standardele de evaluare.

(3) Bunurile din averea debitorului vor fi evaluate atât în bloc, cât și individual. Evaluarea în bloc are în vedere fie evaluarea totalității bunurilor din averea debitorului, fie evaluarea ansamblurilor independente.

(4) În cazul în care procedura de vânzare se organizează pe o platformă electronică indicată de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, procesul-verbal se va semna doar de acesta.”

86. Alineatul (1) al articolul 160 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) La fiecare 3 luni, calculate de la data începerii lichidării, lichidatorul judiciar va prezenta comitetului creditorilor un raport asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe, precum și un plan de distribuire între creditori, dacă este cazul. Raportul și planul se înregistrează la grefa tribunalului și se publică în BPI. Raportul va prevedea și plata cu prioritate a onorariului său și a celorlalte cheltuieli prevăzute la art. 159 alin. (1) pct. 1 sau art. 161 pct. 1, după caz.”

87. La articolul 161, punctele 2 și 8 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„2. creanțele provenind din finanțări acordate potrivit art. 87 alin. (4) și art. 133 alin. (5) lit. B.”

„8. creanțele reprezentând credite bancare, cu cheltuielile și dobânzile aferente, cele rezultate din livrări de produse, prestări de servicii sau alte lucrări, din chirii, creanțele corespunzătoare art. 123 alin. (11) lit. b), inclusiv obligațiunile și creanțele reglementate de art. 105 alin. (3) lit. b);”

88. La articolul 161, după punctul 2, se introduce un punct nou, punctul 2¹, cu următorul cuprins:

„2¹. creanțele provenind din finanțări acordate în proceduri de prevenire a insolvenței, precum și onorariile practicianului din astfel de proceduri;”

89. La punctul 10 al articolului 161, după litera a) se introduce o nouă literă, a¹), cu următorul cuprins:

„a¹) beneficiile nedistribuite asociațiilor;”

90. Alineatul (1) al articolul 175 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) O procedură de reorganizare prin continuarea activității sau de lichidare pe bază de plan va fi închisă, prin sentință, în baza unui raport al administratorului judiciar care constată îndeplinirea tuturor obligațiilor de plată asumate prin planul confirmat, precum și plata

creanțelor curente scadente sau eșalonarea plății acestora, prin convenție, în perioada ulterioară închiderii procedurii, inclusiv pentru creanțele bugetare în condițiile prevăzute la art. 143 alin. (3). De la dată închiderii procedurii devin scadente și impozitele aferente eventualelor reduceri de creanțe, în măsura în care sunt datorate. Dacă o procedură începe ca reorganizare, dar apoi devine faliment, aceasta va fi închisă potrivit prevederilor art. 167.”

91. Alineatul (1) al articolul 181 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Prin închiderea procedurii de faliment, debitorul profesionist persoană fizică va fi descărcat de obligațiile neachitate.”

92. La articolul 181, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alin. (1¹) - (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul în care debitorul profesionist persoană fizică a fost condamnat pentru bancrută frauduloasă nu se aplică prevederile alin. (1).

(1²) În cazul în care, pe parcursul procedurii, s-a constatat definitiv efectuarea unor plăți ori transferuri frauduloase, debitorul profesionist persoană fizică va fi descărcat de obligații numai în măsura în care acestea au fost plătite în cadrul procedurii.”

93. După articolul 181, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin.(3):

„(3) Debitorul persoană fizică descărcat de obligațiile neachitate, potrivit alin. (1)-(2) poate accesa orice facilități de sprijin pentru întreprinzători prevăzute de lege.”

94. După art. 339 se introduce un nou articol, art. 339¹, cu următorul cuprins:

„Art.339¹- (1) Anual, sunt culese și centralizate, la nivel național, prin intermediul Biroului de Statistică Judiciară din cadrul Ministerului Justiției, în condițiile legii, date privind procedurile de restructurare preventivă și de insolvență, defalcate pe fiecare tip de procedură, acoperind următoarele elemente:

a) numărul de cereri de confirmare a unui acord de restructurare sau de deschidere a unei proceduri de concordat preventiv ori de insolvență și numărul de acorduri confirmate sau de proceduri de concordat preventiv ori de insolvență deschise;

b) durata medie a procedurilor, de la data depunerii cererii, respectiv de la deschiderea acestora până la închiderea lor;

c) numărul de cereri de confirmare a unui acord de restructurare, de deschidere a unei proceduri de concordat ori de insolvență respinse ca inadmisibile, ca nefondate sau retrase înainte de confirmare, respectiv înainte de a fi deschise;

d) numărul de debitori care au făcut obiectul unor proceduri de restructurare preventivă sau de insolvență și care, în perioada de trei ani premergătoare depunerii cererii sau deschiderii unor astfel de proceduri, au avut un acord de restructurare sau un plan de restructurare confirmat în cadrul unei proceduri anterioare de restructurare preventivă.

(2) În statisticile judiciare realizate, potrivit alin. (1), datele sunt prezentate defalcate pe următoarele categorii:

a) debitori persoane fizice sau persoane juridice;

b) apartenența debitorului persoană juridică la categoria microîntreprinderi, întreprinderi mici sau mijlocii;

(3) Statisticile judiciare sunt realizate pe fiecare an calendaristic și se comunică Comisiei Europene pe baza formularului standard stabilit de Comisia Europeană prin actele de punere în aplicare a Directivei (UE) 2019/1023 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind cadrele de restructurare preventivă, remiterea de datorie și decăderile, precum și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie și de modificare a Directivei (UE) 2017/1132.”

Art. II. - Ordonanța de urgență a Guvernului nr.86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 13 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3¹- Administratorul concordatar este practicianul în insolvență compatibil, desemnat să exercite atribuțiile prevăzute de lege sau cele stabilite de judecătorul sindic în cadrul procedurii concordatului preventiv.”

2. Articolul 3² se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.3² - Administratorul restructurării este practicianul în insolvență compatibil, care exercită atribuțiile prevăzute de lege în cadrul procedurii acordului de restructurare.”

3. La articolul 38, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin.(6), cu următorul cuprins:

„(6) Propunerea sau acceptarea de către practicianul în insolvență a unui nivel al onorariului care nu ține seama de prevederile alin. (2) constituie abatere disciplinară.”

Art. III.- La articolul 73 din Legea societăților nr.31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (1), se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„Art. 73 - (1¹) În cazul în care societatea se află în stare de dificultate, administratorii/directorii au în vedere cel puțin următoarele:

a) interesele creditorilor, ale deținătorilor de titluri de participație și ale altor părți interesate;

(b) necesitatea de a lua măsuri rezonabile și adecvate pentru evitarea insolvenței și pentru reducerea la minimum a pierderilor suferite de creditorii, de angajați, de deținătorii de titluri de participație și de alte părți interesate;

(c) necesitatea de a evita adoptarea, cu intenție sau din gravă neglijență, a unei conduite care amenință viabilitatea întreprinderii.”

Art. IV.-Dispozițiile art. 5¹, 5² alin. (1) și 5³ din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, astfel cum au fost introduse prin prezenta lege, se aplică de la 17 iulie 2022, iar prevederile art. 5⁴ alin. (1) se aplică de la 17 iulie 2023.

*

Prezenta Lege transpune Directiva (UE) 2019/1023 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind cadrele de restructurare preventivă, remiterea de datorie și decăderile, precum și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie și de modificare a Directivei (UE) 2017/1132 (Directiva privind restructurarea și insolvența), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L172 din 26.06.2019.